

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 555/2008

z dnia 27 czerwca 2008 r.

ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999⁽¹⁾, w szczególności jego artykuły 22, 84, 89, 97, 107, 117, 121 lit. b) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 479/2008 zmodyfikowano poprzedni system dotyczący sektora wina, określony w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽²⁾, i uchylono to rozporządzenie z dniem 1 sierpnia 2008 r.
- (2) Istniejące przepisy wykonawcze obejmujące sektor wina zawarte są w kilku rozporządzeniach, które były często zmieniane. Przepisy te w odniesieniu do mechanizmów rynkowych, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina wymagają zmiany na skutek modyfikacji dokonanych w systemie dotyczącym sektora wina rozporządzeniem (WE) nr 479/2008, jak również w świetle zdobytego doświadczenia. Przyjąć należy szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 479/2008.
- (3) Nowe rozporządzenie powinno więc uchylać i zastępować następujące rozporządzenia Komisji:

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

— (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego⁽³⁾,

— (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych⁽⁴⁾,

— (WE) nr 2729/2000 z dnia 14 grudnia 2000 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze w sprawie kontroli w sektorze wina⁽⁵⁾,

— (WE) nr 883/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do handlu z krajami trzecimi produktami w sektorze wina⁽⁶⁾.

- (4) Tytuł II rozporządzenia (WE) nr 479/2008 zawiera postanowienia dotyczące nowego programu wsparcia, określanego na szczeblu państwa członkowskiego, mającego na celu finansowanie konkretnych środków wsparcia wspomagających sektor wina. Należy wypełnić te ramy przez wprowadzenie przepisów wykonawczych.

⁽³⁾ Dz.U. L 143 z 16.6.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1216/2005 (Dz.U. L 199 z 29.7.2005, s. 32).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 194 z 31.7.2000, s. 45. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1433/2007 (Dz.U. L 320 z 6.12.2007, s. 18).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2030/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, s. 40).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 128 z 10.5.2001, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1211/2007 (Dz.U. L 274 z 18.10.2007, s. 5).

- (5) Istnieć powinna procedura pierwszego zgłoszenia programu wsparcia. Istnieć powinna także procedura corocznej zmiany programów wsparcia na następny rok tak, aby możliwe było dostosowanie tych programów w celu uwzględnienia wszelkich nowych warunków, których nie można było przewidzieć w momencie przedstawienia programu po raz pierwszy. Wszelkie takie zmiany powinny podlegać określonym ograniczeniom i warunkom, które zapewniałyby zachowanie celów ogólnych zatwierdzonych programów wsparcia.
- (6) Na mocy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o opracowaniu programów wsparcia na szczeblu geograficznym uznanym za najważniejszy. Ponieważ za zatwierdzanie planów odpowiedzialne są państwa członkowskie, powinny one w tym przypadku określić zasady przedstawiania i zatwierdzania planów oraz minimalną treść wspomnianych planów.
- (7) W art. 10 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się nowy środek wspierania promocji na rynkach krajów trzecich. Konieczne jest ustanowienie szczegółowych zasad dotyczących tworzenia tego nowego środka.
- (8) Dla zapobieżenia jakiegokolwiek niebezpieczeństwu związanemu z zakłócaniem konkurencji opracować należy zasady dotyczące sposobu określania konkretnego pochodzenia produktów podawanego w kampaniach informacyjnych i promocyjnych.
- (9) W interesie uzyskania pewności prawnej informacje rozpowszechniane w ramach kampanii promocyjnej powinny być zgodne z prawodawstwem docelowych krajów trzecich.
- (10) W celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnotowych oraz skuteczności wspieranych środków, które mają zostać wprowadzone, należy określić kryteria regulujące selekcję wniosków oraz ich kontrolę przez państwo członkowskie.
- (11) W celu zapewnienia skuteczności środków wspólnotowych państwa członkowskie muszą zapewnić, że zatwierdzone kampanie promocyjne są spójne z ich krajowymi i regionalnymi programami promocyjnymi i uzupełniają je. Dla osiągnięcia synergii państwa członkowskie mogą opracowywać wspólne kampanie promocyjne, należy więc opracować przepisy pozwalające na współpracę pomiędzy zaangażowanymi państwami członkowskimi. Pierwszeństwo należy zapewnić mikro-przedsiębiorstwom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom, które w większym stopniu potrzebują wsparcia Wspólnoty niż większe przedsiębiorstwa.
- (12) Dla uniknięcia podwójnych wypłat w ramach działań promocyjnych finansowanych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r.
- w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich⁽¹⁾ lub rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)⁽²⁾, należy wprowadzić wzajemne wykluczenie.
- (13) W art. 11 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się środek wsparcia na restrukturyzację i przekształcanie winnic. W szczególności art. 11 ust. 3 akapit drugi wspomnianego rozporządzenia przewiduje, że wsparcie restrukturyzacji i przekształcania winnic nie obejmuje zwykłej odnowy winnic, których naturalny okres eksploatacji ma się ku końcowi.
- (14) Ponadto państwa członkowskie mogą przyjąć zasady dotyczące minimalnego rozmiaru działek objętych systemem tak, aby zapewnić, że system ten ma rzeczywisty wpływ na potencjał produkcyjny.
- (15) W stosowaniu art. 11 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 państwom członkowskim pozostawiono szeroki margines swobody w odniesieniu do określania szczegółowego zakresu i poziomów wsparcia, w tym w szczególności wypłaty kwot zryczałtowanych, ustalania maksymalnych poziomów wsparcia na hektar oraz kształtowania wysokości wsparcia na podstawie obiektywnych kryteriów w ramach ograniczeń ustanowionych w tytule II rozdział I tego rozporządzenia oraz przepisów przyjętych na jego podstawie. Niemniej jednak należy ustanowić wspólne przepisy. W celu ich wykonania i odpowiedniego nadzoru należy zdefiniować środki oraz odpowiednie terminy. Przepisy te powinny także obejmować korzystanie z praw do ponownego sadzenia, które powstają w wyniku karczowania, jeżeli zostały przewidziane w projekcie, w celu umożliwienia przyznania odpowiednio wyższych poziomów wsparcia z uwagi na wyższe koszty z tym związane.
- (16) Ze względu na potrzebę weryfikacji, wypłata wsparcia powinna być zwykle dokonywana po wykonaniu określonego działania lub pełnego zestawu działań. Płatność może być jednakże dokonana przed wykonaniem działania lub pełnego zestawu działań pod warunkiem, że wniesiono zabezpieczenie w celu zapewnienia, że działanie zostanie wykonane.
- (17) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące uczestniczenia w finansowaniu systemu restrukturyzacji i przekształcania. Należy zastosować środki w celu zapewnienia efektywnego wydawania funduszy przeznaczonych na ten system, przewidując przepisy dotyczące w szczególności płatności zaliczkowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 1).

- (18) W art. 12 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się nowy środek wsparcia dla zielonych zbiorów. Z uwagi na zasadę pomocniczości, państwa członkowskie należy uczynić odpowiedzialnymi za ustalenia administracyjne dotyczące procedury składania wniosków dotyczących zielonych zbiorów. Państwa członkowskie powinny mieć swobodę określania daty, do której wymagane będzie od producentów zakończenie czynności, tak aby mając na uwadze ograniczenia czasowe i bliskość okresu zbiorów, zapewnić wystarczająco dużo czasu na przeprowadzenie koniecznej kontroli przed dokonaniem wypłat.
- (19) Biorąc pod uwagę środki finansowe przewidziane w systemie zielonych zbiorów, należy przewidzieć systematyczną weryfikację na miejscu obszarów objętych systemem po zakończeniu działań. Weryfikacja taka musi potwierdzić przeprowadzenie całkowitego zniszczenia winogron. Powinna także zapewnić, że wymagania fitosanitarne i środowiskowe są należycie przestrzegane. W interesie weryfikacji wypłata premii powinna być dokonana po sprawdzeniu, że zielone zbiory miały miejsce.
- (20) Ponadto należy ustalić maksymalne poziomy wsparcia w celu zapewnienia, że nie stanie się ono stałym alternatywnym sposobem zagospodarowywania produktów w miejsce wprowadzania ich do obrotu.
- (21) W art. 13 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się nowy środek wsparcia dla tworzenia funduszy wspólnego inwestowania. Konieczne jest określenie szczegółowych zasad dotyczących tego nowego środka. Zasady te w maksymalnym możliwym stopniu powinny zapewniać elastyczność i możliwość szybkiego zastosowania w sytuacjach kryzysowych i z uwagi na to powinny pozwalać na podejmowanie decyzji przez same państwa członkowskie i organizacje producentów. Niemniej jednak zasady powinny zapobiegać nadużyciom i określać limity, w tym finansowe. Ponieważ producenci w nowych państwach członkowskich są generalnie zorganizowani w mniejszym stopniu niż producenci w pozostałych państwach członkowskich, w nowych państwach członkowskich należy przewidzieć wyższy pułap wsparcia.
- (22) W art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się nowy środek wsparcia dla ubezpieczenia zbiorów. Konieczne jest określenie szczegółowych zasad dotyczących tworzenia tego nowego środka. Zasady te w maksymalnym możliwym stopniu powinny zapewniać elastyczność. Niemniej jednak zasady powinny zapobiegać nadużyciom i określać limity, w tym w finansowe.
- (23) W art. 15 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się nowy środek wsparcia dla inwestycji materialnych i niematerialnych w przedsiębiorstwie. Konieczne jest określenie szczegółowych zasad dotyczących tworzenia tego nowego środka z zapewnieniem spójności z tym samym środkiem dostępnym w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich. Określić należy typy inwestycji kwalifikowalnych, w tym inwestycji w rozwój nowych produktów, procesów i technologii; zdefiniować należy orientacyjne koszty kwalifikowalne.
- (24) W art. 16 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się środek wsparcia dla destylacji produktów ubocznych. Konieczne jest określenie szczegółowych zasad dotyczących tworzenia tego nowego środka, w szczególności warunków zagospodarowania produktów ubocznych, jak również celu i poziomu maksymalnej wysokości pomocy dla destylacji wyłoków gronowych, wina i winiarskiego osadu drożdżowego.
- (25) W art. 17 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się przejściowy środek wsparcia dla destylacji alkoholu spożywczego. Konieczne jest określenie szczegółowych zasad dotyczących tworzenia tego nowego środka, w szczególności celu i ewentualnych korekt pomocy.
- (26) W art. 18 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się przejściowy środek wsparcia dla destylacji w sytuacji kryzysowej. Konieczne jest określenie szczegółowych zasad dotyczących tworzenia tego nowego środka, w szczególności procedury i warunków pomocy, jak również kryteriów, które należy uwzględnić przy określaniu wysokości pomocy.
- (27) W art. 19 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się przejściowy środek wsparcia dla stosowania moszczu do wzbogacenia. Konieczne jest określenie szczegółowych zasad dotyczących tworzenia tego nowego środka, w szczególności celu i poziomu maksymalnej wysokości pomocy, jak również przewidzenie określonych kontroli produktów wykorzystywanych do podnoszenia stężenia alkoholu.
- (28) W celu nadzorowania wykonywania przepisów tytułu II rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz prawidłowego zarządzania rynkiem bezwzględnie konieczne jest, aby Komisja miała dostęp do stosownych danych odnoszących się do wykonania programów wsparcia. W związku z tym konieczne jest określenie szczegółów informacji, które będą przekazywane w sprawozdaniach oraz ocenach programów wsparcia dla oceny efektywności i skuteczności tych programów.
- (29) Ogólne zasady dotyczące dyscypliny budżetowej, w szczególności odnoszące się do niekompletnych lub nieprawidłowo wypełnionych deklaracji państw członkowskich, powinny znajdować zastosowanie jako uzupełnienie szczególnych zasad ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.
- (30) Dane szczegółowe dotyczące zarządzania finansami w ramach systemu powinny być uregulowane przepisami przyjętymi w celu wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1437/2007 (Dz.U. L 322 z 7.12.2007, s. 1).

- (31) W art. 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 497/2008 przewiduje się, że dla soków i moszczu, dla których zastosowanie opłat celnych zależy od ceny importowej produktu, rzeczywista wysokość tej ceny ma być weryfikowana albo w drodze kontroli każdej partii wyrobów, albo przez zastosowanie zryczałtowanej wartości przywózowej. Obecna charakterystyka ustaleń dotyczących przywozu soków winogronowych i moszczu winogronowego na teren Wspólnoty, w szczególności nieregularność takich przywozów, zarówno pod względem wielkości, jak i częstotliwości, nie pozwala na obliczenie reprezentatywnych zryczałtowanych wartości importowych, które odzwierciedlałyby rzeczywistą wysokość ceny importowej. W takich okolicznościach cena ta powinna być weryfikowana w drodze kontroli każdej partii.
- (32) Cena importowa, na podstawie której przywożone produkty są klasyfikowane we Wspólnej Taryfie Celnej, powinna być równa sumie ceny FOB tych produktów oraz kosztów ubezpieczenia i transportu do miejsca wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty.
- (33) W art. 82 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się, że produktom przywożonym objętym tym artykułem powinno towarzyszyć świadectwo i sprawozdanie z analizy sporządzone przez organ lub służbę wyznaczoną przez kraj trzeciej, z którego wyroby są eksportowane. Określić należy wymagania, jakie spełniać powinno sprawozdanie z analizy.
- (34) Dla uproszczenia kontroli należy wprowadzić przepis przewidujący rezygnację ze świadectwa i sprawozdania z analizy w przypadku produktów przywożonych z krajów trzecich w ograniczonej ilości i pakowanych w małe pojemniki.
- (35) Ze względu na harmonizację, wyjątek od wymogu przedstawiania świadectwa i sprawozdania z analizy dla produktów winiarskich przywożonych na obszar Wspólnoty powinny być zgodne z przepisami celnymi dotyczącymi wyjątków i ustaleń stosujących się do dokumentów towarzyszących partiom produktów winiarskich we Wspólnocie.
- (36) Stosowanie procedur skomputeryzowanych stopniowo zastępuje ręczne wprowadzanie danych w różnych obszarach działań administracyjnych. Z tego względu możliwe powinno być zastosowanie skomputeryzowanych i elektronicznych procedur przy wydawaniu i wykorzystywaniu dokumentów V I I 1 i V I I 2.
- (37) Pewne kraje trzeciej, po stworzeniu skutecznego systemu kontroli swoich producentów win, wprowadzonego przez organy lub służby tych krajów, o którym mowa w art. 82 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, wyraziły zainteresowanie możliwością upoważnienia producentów do samodzielnego wystawiania świadectw i sprawozdań z analizy. Mając na uwadze ułatwienie handlu z tymi krajami trzecimi, właściwe jest upoważnienie zainteresowanych stron do uznawania dokumentów wystawionych przez samych producentów za dokumenty wystawione przez wspomniane organy lub służby krajów trzecich, w sposób podobny do sposobu dopuszczonego obecnie w przypadku win pochodzących z obszaru Wspólnoty, pod warunkiem, że państwa te zawarły ze Wspólnotą zobowiązania obejmujące postanowienia dotyczące bliższej współpracy w zakresie zapobiegania nadużyciom i że utrzymują dobre stosunki handlowe ze Wspólnotą. W takich przypadkach należy zapewnić odpowiednie gwarancje i sprawować odpowiednią kontrolę nad wydawaniem wspomnianych dokumentów.
- (38) Wykazy zawierające nazwy i adresy agencji i laboratoriów upoważnionych w krajach trzecich do sporządzania świadectw i sprawozdań z analizy należy podać do publicznej wiadomości tak, aby właściwe organy we Wspólnocie, nadzorujące przywóz produktów winiarskich, mogły przeprowadzić wymagane kontrole.
- (39) Dla ułatwienia kontroli przez właściwe organy państw członkowskich, określić należy formę oraz, tam gdzie będzie to konieczne, treść świadectwa i sprawozdania z analizy oraz wymagania dotyczące ich stosowania.
- (40) Świadectwo oraz, w stosownych przypadkach, sprawozdanie z analizy dotyczące każdej partii przywożonego produktu należy sprawdzić w celu zapobieżenia nadużyciom. W tym celu dokument (dokumenty) musi (muszą) towarzyszyć każdej partii produktu do chwili umieszczenia jej pod kontrolą Wspólnoty.
- (41) W celu uwzględnienia praktyk handlowych, w przypadkach, w których partia wina jest dzielona, właściwe organy powinny być uprawnione do zlecenia sporządzenia pod ich nadzorem wyciągów ze świadectw i sprawozdań z analizy, które towarzyszyć będą każdej nowej partii produktu powstałej na skutek podziału.
- (42) Z uwagi na potrzebę zapewnienia szybkiej i skutecznej ochrony konsumentów, kluczowe znaczenie ma zapewnienie możliwości zawieszenia wszystkich nowych ustaleń w przypadku nadużycia lub zagrożenia zdrowia konsumentów.
- (43) Należy także określić proste przepisy dotyczące dokumentów, które będą sporządzane w przypadku przywozów z innych niż kraj pochodzenia produktu winiarskiego krajów trzecich, w których wyrób nie był w istotny sposób przetwarzany.

- (44) Zadanie eksporterów i organów władz należy uprościć przez żądanie włączenia do dokumentu V I 1 oświadczenia, że alkohol dodawany do win likierowych i win wzmocnionych do destylacji jest pochodzenia winnego, bez wymogu składania oddzielnego dokumentu dla złożenia takiego oświadczenia. Z tego samego powodu należy dopuścić, aby dokument V I 1 służył jako świadectwo potwierdzające pochodzenie wymagane dla przywozu win kwalifikujących się do zmniejszenia cła. W przypadku niektórych win nie jest jednak wymagane żadne świadectwo ani sprawozdanie z analizy pod warunkiem przedstawienia świadectwa pochodzenia. Dopuszczone powinno być wykorzystanie dokumentu V I 1 jako świadectwa pochodzenia dla wspomnianych win likierowych, przy czym nie jest wymagane wypełnianie sekcji dotyczącej sprawozdania z analizy.
- (45) Przywóz wina w ramach koncesji przewidzianej w umowach z niektórymi krajami trzecimi wymaga przedstawienia atestów wydawanych przez organy urzędowe lub organy uznane urzędowo przez obie umawiające się strony i wpisane na wspólnie sporządzone listy, stwierdzających, że dane wino spełnia warunki otrzymania koncesji.
- (46) Państwa członkowskie powinny przesłać do Komisji wykazy organów urzędowych lub uznanych urzędowo, które państwa te proponują jako uprawnione do wydawania wspomnianych wyżej atestów tak, aby Komisja mogła sporządzić odpowiednie wykazy i wymienić je z zainteresowanymi krajami trzecimi. Dla ułatwienia zadania wspomnianych organów wykazy powinny być dostarczone w odpowiedniej postaci i na odpowiednim nośniku.
- (47) W art. 85 i 86 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się sposób traktowania nielegalnych nasadzeń. Konieczne jest ustanowienie szczegółowych przepisów dotyczących kar nakładanych na producentów, którzy nie przestrzegają nowego obowiązku uregulowania sytuacji prawnej lub wykarczowania dotyczącego winnic nasadzonych bez odpowiedniego prawa do sadzenia przed dniem 1 września 1998 r. oraz przekazywania Komisji przez państwa członkowskie informacji w tym względzie. Bez uszczerbku dla wcześniejszych kar nakładanych przez państwa członkowskie, kara mająca zastosowanie w przypadku nieprzestrzegania obowiązku wykarczowania nielegalnego nasadzenia powinna być na tyle wysoka, aby zachęcać producentów do stosowania się do tego obowiązku. Z tego względu kara powinna być przynajmniej równoważna dwukrotności średniej kwoty premii za karczowanie.
- (48) W art. 87 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się, że w sytuacji, gdy produkty pochodzące z nielegalnych winnic mogą zostać wprowadzone do obrotu wyłącznie w celu destylacji należy wymagać dowodów braku wprowadzenia do obrotu. W celu wzmocnienia kontroli możliwe sposoby braku wprowadzenia do obrotu powinny być ograniczone do trzech przypadków, a mianowicie do dostarczenia do destylacji lub zielonych zbiorów na koszt danego producenta lub do spożycia własnego przez producenta, jeżeli całkowity obszar winnicy producenta nie przekracza 0,1 hektara.
- Właściwym jest ustalenie terminu ostatecznego dostarczania umów o destylację przewidzianych w tym artykule. Dla umożliwienia skutecznego zorganizowania kontroli producenci dokonujący zielonych zbiorów powinni poinformować właściwe organy o swoich zamiarach w odpowiednim czasie. W interesie lepszej kontroli państwa członkowskie powinny mieć możliwość przewidzenia obowiązku powiadamiania przez producentów z wyprzedzeniem o tym, który z trzech sposobów zapewnienia braku wprowadzenia do obrotu zamierzają oni wykorzystać, jak również dalszego ograniczenia producentom wyboru możliwych sposobów zapewnienia braku wprowadzenia do obrotu.
- (49) Dla zapewnienia sprawiedliwego i podlegającego kontroli wykorzystania budżetu Wspólnoty należy przewidzieć kary obejmujące konsekwencje finansowe w przypadku państw członkowskich, które nie przestrzegają obowiązków powiadamiania o nielegalnych nasadzeniach.
- (50) W art. 91 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się przyznawanie prawa do nowego sadzenia w przypadku środków dotyczących konsolidacji gruntów lub środków dotyczących obowiązkowych zakupów w interesie publicznym. Przyznanie praw do nowego sadzenia nie powinno przekraczać praw niezbędnych do obsadzenia obszaru równoważnego 105 % obszaru utraconego przez producentów w wyniku zastosowania tych środków tak, aby uniknąć naruszenia zakazu sadzenia zawartego w art. 90 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (51) W art. 91 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się także przyznawanie praw do nowego sadzenia w przypadku upraw doświadczalnych i szkółek szczepów. Obszary obsadzone z wykorzystaniem takich przyznaných praw do nowego sadzenia powinny być wykorzystywane jedynie do wskazanych celów, a produkty sektora winiarskiego wyprodukowane z winogron pochodzących z takich obszarów nie powinny być wprowadzane do obrotu. Należy zezwolić na kontynuację obecnie prowadzonych upraw doświadczalnych i szkółek szczepów, z zastrzeżeniem obowiązujących zasad.
- (52) W art. 91 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się także przyznawanie praw do nowego sadzenia w przypadku obszarów, z których wyprodukowane wino lub produkty winiarskie przeznaczone są wyłącznie do spożycia przez rodzinę plantatora winorośli. Mogłoby to jednakże prowadzić do nakładania nadmiernych obciążeń administracyjnych z uwagi na dużą liczbę takich przypadków w niektórych państwach członkowskich. Państwu członkowskiemu należy w związku z tym zezwolić na dopuszczenie istnienia takich obszarów, nawet jeżeli w odniesieniu do nich nie przyznano żadnych praw do sadzenia, pod warunkiem, że w celu zapobieżenia zakłóceniom równowagi rynkowej obszary te będą niewielkie, a plantator winorośli nie zajmuje się produkcją wina na skalę handlową. Omawiane obszary i producenci powinni podlegać odpowiedniemu monitoringowi i sankcjom, w tym takim jak wykarczowanie takich obszarów w przypadkach nieprzestrzegania przepisów.

- (53) Nie należy przyznawać żadnych praw do ponownego sadzenia w odniesieniu do obszarów, które zostały przy- musowo wykarczowane z powodu naruszenia wymogów rozporządzenia (WE) nr 479/2008. Nie należy także przyznawać żadnych praw do ponownego sadzenia w odniesieniu do wykarczowanych obszarów, w odniesieniu do których prawa do nowego sadzenia zostały przyznane na cele inne niż produkcja wina do celów handlowych.
- (54) W art. 92 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się przyznawanie praw do ponownego sadzenia producentom, którzy zobowiązali się do wykarczowania w przyszłości obszaru obsadzonego winoroślą. Prawa takie powinny być przyznane tylko wówczas, gdy dany producent nie posiada praw do sadzenia wystarczających dla obsadzenia obszaru odpowiadającego obszarowi, jaki zamierza wykarczować. Przyznawaniu praw do ponownego sadzenia na podstawie takiego zobowiązania powinno towarzyszyć złożenie zabezpieczenia celem zapewnienia, że zobowiązanie do wykarczowania zostanie wykonane. W celu uniknięcia zakłóceń równowagi rynkowej w okresie współistnienia obszaru nowo obsadzonego i obszaru przeznaczanego do wykarczowania jedynie jeden taki obszar powinien być dopuszczony do produkcji wina, które będzie wprowadzane do obrotu.
- (55) W art. 93 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się stworzenie lub utrzymanie krajowych i/lub regionalnych rezerw w celu usprawnienia zarządzania potencjałem produkcyjnym. W celu uniknięcia zakłóceń równowagi rynkowej, przenoszenie praw do sadzenia za pośrednictwem systemu rezerw nie powinno prowadzić do ogólnego wzrostu potencjału produkcyjnego na terytorium państw członkowskich. Podobny zakaz zwiększania potencjału produkcyjnego został już przewidziany w przypadku przenoszenia praw między gospodarstwami w art. 92 ust. 5 tego rozporządzenia. W takich sytuacjach państwa członkowskie mogą zastosować współczynnik redukcji w odniesieniu do przenoszenia praw.
- (56) W art. 93 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się, że państwa członkowskie nie muszą wprowadzać systemu rezerw, jeżeli mogą wykazać, iż na całym ich terytorium istnieje skuteczny system zarządzania prawami do sadzenia. W tej sytuacji państwo członkowskie może przewidzieć wprowadzenie systemu rezerw na części swego terytorium i innego skutecznego systemu w innych częściach swego terytorium. Państwa członkowskie zamierzające skorzystać z tej możliwości na podstawie tego artykułu powinny być w stanie udowodnić, że taki system istnieje i powinny wykazać potrzebę odstępstw od przepisów tytułu V rozdziału I tego rozporządzenia.
- (57) W art. 90 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się, że państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o utrzymaniu zakazu sadzenia odmian winorośli najdłużej do dnia 31 grudnia 2018 r. Właściwe jest, aby przewidzieć, że państwa członkowskie zamierzające skorzystać z tej możliwości powiadamiają o tym Komisję we właściwym czasie.
- (58) W art. 100 rozporządzenia (WE) 479/2008 przewiduje się, że premie za karczowanie mogą być przyznawane jedynie dla obszarów, które są dobrze utrzymane. Aby umożliwić organom sprawdzenie, czy obszar jest właściwie utrzymywany, oprócz obowiązkowych kontroli na miejscu przewidzieć należy przedstawienie dowodów na produkcję danej winnicy. Dowodem takim powinny być deklaracje zbiorów z poprzednich lat lub, w przypadku braku deklaracji z należycie uzasadnionych przyczyn, inne środki przewidziane przez państwa członkowskie dla tego celu, których wiarygodność musi być dokładnie zweryfikowana przez państwa członkowskie.
- (59) Zgodnie z art. 104 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 państwa członkowskie mogą wyłączyć winnice położone na obszarach górskich i na zboczach o dużym nachyleniu z programu karczowania. Wyłączenie to powinno obejmować tarasy utworzone ze względu na duże nachylenie zbocza, które nadmiernie utrudniłoby uprawę prowadzoną bez tworzenia tarasów lub powodowałoby poważne problemy związane z erozją. Właściwym jest ustanowienie kryteriów dla obszarów, które mogą być przedmiotem takiego wyłączenia, w oparciu o ogólnie przyjęte standardy zawodowe. Ponadto, zgodnie z art. 104 ust. 5 i 6 tego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą także wyłączyć obszary w oparciu o kryteria środowiskowe, zaś Grecja może wyłączyć obszary obsadzone winoroślą na wyspach Morza Egejskiego oraz na greckich Wyspach Jońskich z wyjątkiem Krety i Eubei. Wyłączenia takie muszą być zasadne i należy o nich regularnie informować Komisję.
- (60) Mając na uwadze doświadczenia zdobyte podczas stosowania poprzedniego środka, polegającego na całkowitym zaprzestaniu produkcji, zachować należy system skali dla premii. Nowa skala dla premii za karczowanie jest powiązana ze skalą dla premii obowiązującą w ramach programu przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 479/2008, z dodaniem do niej + 20 % w roku 2009, + 10 % w roku 2010 i 0 % w roku 2011.
- (61) Z uwagi na zasadę pomocniczości, państwa członkowskie należy uczynić odpowiedzialnymi za ustalenia administracyjne dotyczące procedury składania wniosków o przyznanie premii za karczowanie. Państwa członkowskie powinny mieć swobodę ustalenia daty, do której będą wymagały od producentów zakończenia karczowania tak, aby zapewnić wystarczający czas na przeprowadzenie niezbędnej kontroli przed dokonaniem wypłat, co ma nastąpić do 15 października.
- (62) Dla umożliwienia efektywnego wykorzystania środków finansowych zarezerwowanych na karczowanie, państwa członkowskie powinny przewidzieć system, który pozwala zweryfikować, czy wnioski o przyznanie premii są zasadne, w tym, jeżeli będzie to właściwe, pisemne zobowiązanie producenta na wypadek wycofania wniosku bez należycie uzasadnionej przyczyny. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zapewnienia, że dany producent pokryje koszty poniesione w związku z rozpatrzeniem wniosku.

- (63) W interesie weryfikacji wypłata premii powinna być dokonywana tylko po przeprowadzeniu karczowania.
- (64) W art. 104 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przewiduje się możliwość odrzucenia przez państwa członkowskie wszelkich kolejnych wniosków w ramach programu karczowania na swoim terytorium lub w określonym regionie, jeżeli skumulowany obszar poddany karczowaniu osiągnie, odpowiednio, 8 % lub 10 %. Właściwe jest żądanie od państw członkowskich, aby powiadamiały Komisję o takiej decyzji.
- (65) W celu nadzorowania wykonywania przepisów tytułów II i V rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz prawidłowego zarządzania rynkiem bezwzględnie konieczne jest, aby Komisja otrzymywała odpowiednie dane dotyczące potencjału produkcyjnego. W związku z tym konieczne jest określenie szczegółów informacji, które mają być zawarte w wykazie, o którym mowa w art. 109 tego rozporządzenia.
- (66) W celu stworzenia bardziej jednolitej podstawy dla wypłat wsparcia na restrukturyzację i przekształcanie winnic, na zielone zbiory oraz premii za karczowanie, właściwym jest zdefiniowanie, na poziomie Wspólnoty, zasad dotyczących pomiaru obszarów, a mianowicie w celu określenia, co odpowiada obszarowi obsadzonemu winoroślą.
- (67) Należy określić środki dla kontroli koniecznych w celu zapewnienia właściwego stosowania rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz niniejszego rozporządzenia oraz właściwe sankcje dla wykrytych nieprawidłowości. Środki te powinny obejmować zarówno konkretne kontrole i sankcje wprowadzone na szczeblu Wspólnoty, jak również dodatkowe kontrole i sankcje krajowe. Kontrole i sankcje powinny być odstraszające, skuteczne i stosowne.
- (68) Wszelkie kontrole dotyczące potencjału produkcyjnego powinny być oparte przede wszystkim na rejestrze winnic.
- (69) Mając na uwadze istotność kontroli potencjału produkcyjnego oraz środków finansowych przeznaczonych na program karczowania, należy przewidzieć systematyczną weryfikację obszarów na miejscu zarówno przed, jak i po karczowaniu. Jednakże w przypadku państw członkowskich dysponujących wiarygodnym narzędziem graficznym i aktualnymi informacjami dotyczącymi danego obszaru możliwe powinno być przeprowadzenie kontroli przed karczowaniem na drodze administracyjnej. W przypadku kontroli po karczowaniu do sprawdzenia, czy winorośl została rzeczywiście wykarczowana, możliwe jest wykorzystanie teledetekcji i w związku z tym dla tego etapu kontroli (ex post) wykorzystanie teledetekcji powinno być dopuszczone. Z uwagi na trudności związane z obliczaniem obszaru przy wykorzystaniu teledetekcji metoda ta powinna być dopuszczona tylko w przypadkach karczowania całych działek winnic lub w przypadkach, gdy rozdzielczość urządzeń do teledetekcji jest równa lub lepsza niż 1 m². W każdym przypadku należy przeprowadzić przynajmniej kontrolę na miejscu albo przed karczowaniem, albo po karczowaniu.
- (70) Dla jednolitego stosowania przepisów w sektorze wina powinny zostać przyjęte zasady mające na celu z jednej strony określenie procedur kontrolnych już obowiązujących na szczeblu krajowym i wspólnotowym, a z drugiej strony zapewniające bezpośrednią współpracę między organami odpowiedzialnymi za kontrole w sektorze wina.
- (71) Powinny zostać wprowadzone zasady określające sposób, w jaki organy krajowe i Komisja udzielają sobie będącym wzajemnego wsparcia w zapewnianiu właściwego stosowania zasad dotyczących sektora wina. Zasady takie nie powinny utrudniać stosowania konkretnych postanowień dotyczących wydatków wspólnotowych, przestępstw lub krajowych kar administracyjnych.
- (72) Państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczność pracy organów odpowiedzialnych za kontrole w sektorze wina. W tym celu powinny one wyznaczyć organ odpowiedzialny za komunikację między nimi a Komisją. Istotne jest również, by operacje kontroli były koordynowane między właściwymi władzami we wszystkich państwach członkowskich, w których kontrole w sektorze wina zostały rozdzielone między kilka właściwych organów.
- (73) Aby pomóc w ujednoczonym stosowaniu zasad w całej Wspólnocie, państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne kroki dla zapewnienia, że personel właściwych organów będzie wyposażony we właściwe kompetencje w zakresie prowadzenia dochodzeń dla zagwarantowania przestrzegania zasad.
- (74) Współzależność rynków sektora wina znajduje swoje odbicie w ewolucji handlu między państwami członkowskimi, w szczególności w stałym wzroście liczby firm międzynarodowych działających w tym sektorze oraz w możliwościach oferowanych przez zasady zarządzania sektorem w zakresie prowadzenia operacji, objętych lub nieobjętych pomocą, bądź ich przenoszenia do lokalizacji innej niż ta, z której produkt pochodzi. Taka sytuacja wymaga większej harmonizacji metod kontroli i bliższej współpracy między poszczególnymi organami odpowiedzialnymi za kontrole.
- (75) W celu skutecznej współpracy między państwami członkowskimi w zakresie stosowania zasad w sektorze wina właściwe organy państw członkowskich powinny być w stanie na żądanie komunikować się z właściwymi organami innego państwa członkowskiego. Określone muszą zostać zasady regulujące tę komunikację i pomoc.

- (76) Z uwagi na złożony charakter niektórych kwestii i pilną potrzebę ich rozstrzygnięcia niezwykle istotne jest, by upoważnieni przedstawiciele wyznaczeni przez właściwy organ występujący z prośbą o pomoc mogli w porozumieniu z innym właściwym organem uczestniczyć w prowadzeniu dochodzenia.
- (77) W przypadku poważnego zagrożenia nadużyciem lub nadużycia dotyczącego jednego lub kilku państw członkowskich, dane organy muszą być w stanie automatycznie wdrożyć procedurę pomocy dobrowolnej.
- (78) Z uwagi na charakter informacji wymienianych w ramach niniejszego rozporządzenia informacje te muszą być objęte tajemnicą służbową.
- (79) Rozporządzenie (WE) nr 2729/2000 ustanawia bank danych analiz we Wspólnym Centrum Badawczym (WCB) w celu wzmocnienia harmonizacji kontroli analitycznych na całym terytorium Wspólnoty oraz gromadzenia próbek do analizy i sprawozdań z analizy z państw członkowskich.
- (80) Zastosowanie referencyjnych metod analizy izotopowej zapewni skuteczniejsze kontrole wzbogacania produktów winiarskich lub wykrycie dodawania wody do takich produktów, a zastosowanie łącznie z wynikami analiz innych parametrów izotopowych takich produktów może pomóc w zweryfikowaniu zgodności pochodzenia z pochodzeniem wskazanym w nazwie. W celu ułatwienia interpretacji wyników takich analiz należy umożliwić porównanie tych wyników z wynikami otrzymanymi poprzednio z wykorzystaniem tych samych metod do analizy produktów o podobnych cechach, o potwierdzonym pochodzeniu i produkcji.
- (81) Analiza izotopowa wina i produktów winopochodnych przeprowadzana jest przy zastosowaniu referencyjnych metod analizy, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.
- (82) W celu ułatwienia interpretacji wyników otrzymanych z takich analiz przeprowadzonych w laboratoriach Wspólnoty wyposażonych do tego celu oraz zagwarantowania porównywalności wyników otrzymanych w takich laboratoriach, należy ustalić jednolite zasady pobierania próbek winogron oraz winifikacji i przechowywania takich próbek.
- (83) Wobec laboratoriów wyznaczonych przez państwa członkowskie do przeprowadzania analizy izotopowej próbek z przeznaczeniem do banku danych należy zastosować system uznanych norm jakości w celu zagwarantowania jakości i porównywalności danych analitycznych.
- (84) Analiza izotopowa jest metodą analityczną wykorzystywaną do kontroli i zwalczania nadużyć w sektorze wina, wymagającą bardzo specjalistycznej wiedzy naukowej i urządzeń technicznych. Większość państw członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty w roku 2004 lub 2007, nie posiada urządzeń pozwalających na korzystanie z tej metody. W celu zapewnienia jednolitego stosowania procedur kontrolnych Wspólne Centrum Badawcze powinno przeprowadzać analizy dla tych państw członkowskich do czasu, gdy państwa te będą posiadać odpowiednie urządzenia oraz wiedzę umożliwiającą samodzielne przeprowadzanie takiej analizy.
- (85) Analiza izotopowa produktów sektora wina oraz interpretacja wyników to procedury delikatne, zatem w celu umożliwienia jednolitej interpretacji takich wyników analitycznych bank danych WCB powinien być dostępny dla laboratoriów urzędowych stosujących tę metodę analityczną, a także, na żądanie, dla innych organów urzędowych państw członkowskich, z poszanowaniem zasad ochrony danych.
- (86) Rozporządzenie (WE) nr 2729/2000 zawiera zasady pobierania próbek w celu ich wysyłania do urzędowego laboratorium w innym państwie członkowskim oraz wspólne zasady pobierania próbek, które mają być analizowane metodami izotopowymi. Zasady te powinny zostać przejęte, a pobieranie próbek dla wspólnotowego banku danych powinno być uważane za przypadek pobierania próbek produktu sektora wina w ramach systemu bezpośredniej komunikacji między organami.
- (87) W celu zagwarantowania obiektywnego charakteru kontroli, urzędnicy właściwego organu państwa członkowskiego muszą mieć możliwość zwrócenia się do właściwego organu w innym państwie członkowskim o pobranie próbek. Urzędnik występujący z taką prośbą musi mieć dostęp do pobranych próbek i musi być w stanie wskazać laboratorium, w którym mają być one zbadane.
- (88) Należy opracować szczegółowe zasady urzędowego pobierania próbek w ramach współpracy między właściwymi organami państw członkowskich, a także zasady wykorzystywania takich próbek. Zasady te powinny gwarantować reprezentatywność oraz możliwość weryfikowania wyników urzędowych analiz w całej Wspólnocie.
- (89) W celu uproszczenia zarządzania wydatkami związanymi z pobieraniem i wysyłaniem próbek, ich analizą i badaniami organoleptycznymi oraz korzystaniem z usług eksperta należy ustanowić zasadę, że wydatki takie pokrywa organ zamawiający pobieranie próbek lub usługi eksperta.
- (90) Należy określić moc wiążącą wyników kontroli przeprowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

(91) W celu zagwarantowania sprawnego funkcjonowania kontroli i pobierania próbek winogron w winnicach należy przyjąć przepisy mające na celu powstrzymanie zainteresowanych stron przed zakłócaniem dotyczących ich kontroli oraz zobowiązanie tych stron do ułatwiania pobierania próbek i przekazywania informacji wymaganych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

(92) Należy ustanowić przepisy dotyczące rodzaju, formatu i sposobów przekazywania informacji niezbędnych do wykonywania niniejszego rozporządzenia. Powinny one obejmować przekazywanie informacji do Komisji przez państwa członkowskie.

(93) Dla zapewnienia sprawiedliwego i podlegającego kontroli wykorzystania budżetu Wspólnoty należy przewidzieć kary obejmujące konsekwencje finansowe w przypadku państw członkowskich, które nie przestrzegają obowiązków związanych z przekazywaniem informacji.

(94) Informacje konieczne dla weryfikacji i kontroli wykonywania postanowień niniejszego rozporządzenia powinny być przechowywane przez państwa członkowskie na wypadek kontroli przez odpowiedni okres.

(95) Wpłaty realizowane na mocy tytułów II i V rozporządzenia (WE) nr 479/2008 powinny być dokonywane w całości na rzecz beneficjentów. W celu uniknięcia nieuzasadnionego obciążenia administracyjnego państwa członkowskie powinny mieć możliwość wypłaty wsparcia ubezpieczeniowego producentom za pośrednictwem towarzystw ubezpieczeniowych zgodnie z określonymi warunkami.

(96) Należy ustanowić przepisy pozwalające na rozwiązywanie przypadków wystąpienia oczywistej pomyłki, siły wyższej i innych nadzwyczajnych okoliczności dla zapewnienia sprawiedliwego traktowania producentów. Należy przewidzieć zasady dotyczące stworzonych sztucznie sytuacji w celu uniemożliwienia uzyskiwania jakichkolwiek korzyści z takich sytuacji.

(97) Należy ustanowić przepisy pozwalające na płynne przejście od poprzedniego systemu do nowego systemu określonego w niniejszym rozporządzeniu oraz wdrożenie przepisów przejściowych określonych w art. 128 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

(98) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Zakres i stosowanie terminów

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy wykonawcze dotyczące stosowania następujących przepisów rozporządzenia (WE) nr 479/2008:

- a) środki wsparcia (tytuł II),
- b) handel z krajami trzecimi (tytuł IV),
- c) potencjał produkcyjny (tytuł V),
- d) wykaz przewidziany w art. 109,
- e) kontrole w sektorze wina (art. 117) oraz
- f) pomiar obszarów przewidziany w art. 121 lit. c).

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie:

- a) szczególnych przepisów dotyczących stosunków między państwami członkowskimi w zakresie zwalczania nadużyć w sektorze wina, o ile ułatwiają one stosowanie niniejszego rozporządzenia,
- b) przepisów dotyczących:
 - (i) postępowania karnego lub wzajemnej pomocy państw członkowskich na szczeblu sądowym w sprawach karnych,
 - (ii) procedury sankcji administracyjnych.

2. Terminy stosowane w rozporządzeniu (WE) nr 479/2008 posiadają takie samo znaczenie, gdy są stosowane w niniejszym rozporządzeniu.

TYTUŁ II

PROGRAMY WSPARCIA

ROZDZIAŁ I

Procedura przedstawiania programów

Artykuł 2

Pierwsze przedstawienie programów wsparcia

1. Przedstawienie projektu programu wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, odnosi się do okresu pięciu lat budżetowych 2009 do 2013.

Państwa członkowskie udostępniają Komisji na drodze elektronicznej swoje projekty programów wsparcia, stosując wzór określony w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie podobnie przedkładają Komisji swoje plany finansowe do projektu programu wsparcia, o którym mowa w ust. 1, w formie określonej w załączniku II.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoim prawodawstwie dotyczącym projektów programów wsparcia, o których mowa w ust. 1, o ile zostało ono przyjęte lub zmienione.

3. Państwa członkowskie, które podjęły decyzję o przeniesieniu całej kwoty ze swojej koperty krajowej z roku budżetowego od 2010 r. oraz za cały okres, o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 479/2008, do systemu płatności jednolitej, przedstawiają formularz przewidziany w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, należycie wypełniony w odpowiednim wierszu jednokrotnie przed dniem 30 czerwca 2008 r.

4. Państwa członkowskie, które podjęły decyzję o utworzeniu programu wsparcia z uwzględnieniem specyfiki regionalnej, mogą również przedstawić szczegóły dla każdego regionu w formie określonej w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

5. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za wydatki poniesione między dniem, w którym Komisja otrzymała ich program wsparcia, a dniem jego wejścia w życie zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Artykuł 3

Zmiany programów wsparcia

1. Zmienione programy, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, są przedstawiane Komisji

w formie określonej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia i zawierają, gdzie stosowne, zmienione plany finansowe w formie określonej w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, nie muszą składać formularza określonego w załączniku IV.

Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za wydatki poniesione między dniem, w którym Komisja otrzymała zmieniony program wsparcia, a dniem jego wejścia w życie zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

2. Z wyjątkiem przypadków środków nadzwyczajnych wynikających z klęsk żywiołowych, zmiany w zakresie programów wsparcia składa się najwyżej dwa razy w ciągu roku budżetowego. Jeżeli państwo członkowskie uzna za konieczne zmianę swojego programu wsparcia, składa go do 1 marca oraz do 30 czerwca każdego roku najpóźniej, dołączając, gdzie stosowne:

a) zaktualizowane wersje programu wsparcia w formie określonej w załączniku I oraz zestawienie finansowe w formie określonej w załączniku IV;

b) uzasadnienie proponowanych zmian.

O jakimkolwiek przeniesieniu dotyczącym środka, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, powiadamia się przed dniem 1 grudnia poprzedzającym rok kalendarzowy, w którym stosowany będzie system płatności jednolitych.

ROZDZIAŁ II

Środki kwalifikowalne

Sekcja 1

Promocja na rynkach krajów trzecich

Artykuł 4

Kwalifikowalne działania i rynki

Wina, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, kwalifikują się do promocji na rynkach krajów trzecich pod warunkiem, że:

a) produkty te są przeznaczone do bezpośredniego spożycia, istnieją dla nich możliwości wywozu lub nowe rynki zbytu w docelowych krajach trzecich oraz produkty te mają wysoką wartość dodaną;

b) pochodzenie produktu jest wskazane w ramach działań informacyjnych lub promocyjnych w przypadku wina z oznaczeniem geograficznym;

- c) działanie objęte wsparciem jest wyraźnie zdefiniowane, łącznie ze wskazaniem specyfikacji produktów, które mogą być brane pod uwagę, działania marketingowego i szacunkowego kosztu;
- d) wsparcie promocji i informacji trwa nie dłużej niż trzy lata dla danego beneficjenta w danym kraju trzecim;
- e) przekazy informacyjne i/lub promocyjne opierają się na istotnych cechach wina i są zgodne z prawodawstwem mającym zastosowanie w krajach trzecich, do których są skierowane;
- f) beneficjenci muszą posiadać dostateczną zdolność działania w warunkach szczególnych ograniczeń handlu z krajami trzecimi oraz posiadać zasoby zapewniające możliwie najskuteczniejsze wdrożenie środka. Państwa członkowskie w szczególności sprawdzają, czy dostępna będzie dostateczna ilość produktu dostatecznej jakości, aby zapewnić zaspokojenie popytu rynkowego w długim okresie po zakończeniu działań promocyjnych.

Beneficjentami mogą być przedsiębiorstwa prywatne oraz organizacje zawodowe, organizacje producentów, organizacje międzybranżowe lub, o ile państwo członkowskie podejmie taką decyzję, organy publiczne. W żadnym przypadku państwa członkowskie nie mogą uczynić organu publicznego jedynym beneficjentem działania promocyjnego.

Pierwszeństwo mają mikroprzedsiębiorstwa, małe i średnie przedsiębiorstwa w znaczeniu zalecenia Komisji 2003/361/WE⁽¹⁾, oraz zbiorcze nazwy marek.

W celu zapobieżenia niewłaściwemu wykorzystywaniu programu nie zezwala się ogólnie na zmianę elementów, o których mowa w lit. a) i c), w trakcie trwania działań objętych wsparciem, chyba że istnieją dowody wskazujące, że takie zmiany pozwalają na uzyskanie lepszych wyników.

Artykuł 5

Procedura selekcji

1. Państwa członkowskie określają procedurę składania wniosków, obejmującą w szczególności szczegółowe zasady:

- a) weryfikacji zgodności z wymogami i kryteriami określonymi w art. 4;
- b) dotyczące terminów przedstawiania wniosków i badania odpowiedności każdego z proponowanych działań;

c) regulujące przedmiotowe produkty oraz ich marketing, zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, przepisami krajowymi oraz właściwą specyfikacją;

d) regulujące zawieranie umów, w tym ewentualne standardowe formularze, zapewnienie zabezpieczeń oraz ustalenia dotyczące płatności zaliczek;

e) oceny danego działania objętego wsparciem.

2. Państwa członkowskie dokonują selekcji wniosków w szczególności w oparciu o następujące kryteria:

a) zgodność między proponowanymi strategiami a wytyczonymi celami;

b) jakość proponowanych środków;

c) ich prawdopodobne skutki oraz skuteczność w zwiększaniu popytu na produkty objęte programem;

d) zapewnienia, że zaangażowane podmioty gospodarcze są skuteczne i mają dostęp do wymaganego potencjału technicznego oraz że koszty działania planowanego do samodzielnego przeprowadzenia nie przekraczają zwykłych stawek rynkowych.

3. Po zbadaniu wniosków państwa członkowskie dokonują selekcji tych, które są najbardziej korzystne gospodarczo, i sporządzają wykaz w ramach limitu dostępnych środków finansowych oraz przekazują go Komisji, stosując formularz określony w załączniku VIII, aby umożliwić poinformowanie innych państw członkowskich i zwiększyć spójność danego działania.

4. Dwa państwa członkowskie lub ich większa grupa mogą podjąć decyzję o wyborze wspólnego działania promocyjnego. Zobowiązują się one do udziału w finansowaniu i uzgadniają administracyjne procedury współpracy dla ułatwienia monitoringu, wdrażania i kontroli.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda krajowa lub regionalna kampania objęta wsparciem była zgodna z działaniami finansowanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 3/2008 lub rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 i działaniami finansowanymi w ramach kampanii krajowych i regionalnych.

6. Nie udziela się wsparcia na mocy art. 10 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 dla działania objętego wsparciem na mocy art. 20 lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub na mocy art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 3/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

7. Państwa członkowskie mogą przewidzieć przyznanie wsparcia przed wdrożeniem działania pod warunkiem, że beneficjent złożył zabezpieczenie.

8. Jeśli państwa członkowskie udzielają krajowej pomocy na cele promocji, informują o niej w odpowiednich częściach załączników I, V, VII i VIII do niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 2

Restrukturyzacja i przekształcanie winnic

Artykuł 6

Definicja

Dla celów drugiego akapitu art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, „zwykła odnowa winnic, które kończą swój cykl produkcyjny” oznacza ponowne obsadzanie tej samej działki ziemi tą samą odmianą, zgodnie z tym samym systemem uprawy winorośli. Państwa członkowskie mogą ustanowić dalsze specyfikacje, szczególnie w zakresie wieku zastępowanych winnic.

Artykuł 7

Procedura i wnioski

1. Państwa członkowskie określają:
 - a) limity czasowe dla wdrażania działań restrukturyzacyjnych, nieprzekraczające pięciu lat;
 - b) podmioty lub osoby, które mogą przedstawiać projekty wniosków;
 - c) obiektywne kryteria ustalania priorytetów, zwłaszcza zgodnie z art. 104 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
 - d) treść wniosku, który powinien zawierać szczegółowy opis proponowanych działań oraz proponowane terminy ich wykonania;
 - e) procedura prezentacji i zatwierdzania wniosku, w szczególności określająca terminy przedstawiania wniosków oraz obiektywne kryteria ustalania dla nich priorytetów;
 - f) wymóg stanowiący, że wszystkie wnioski powinny wskazywać, dla każdego roku budżetowego, jaki działania mają być wdrożone w tym roku budżetowym oraz obszar, którego dotyczy każde działanie i procedury monitorowania wdrożenia.

2. Państwa członkowskie mogą określić minimalną wielkość obszaru kwalifikującego się do wsparcia dla restrukturyzacji

i przekształcania, a także minimalną wielkość obszaru wynikającą z restrukturyzacji i przekształcania oraz wszelkie odstępstwa od tego wymogu, które powinny być należycie uzasadnione i oparte na obiektywnych kryteriach.

Artykuł 8

Poziomy wsparcia

Z zastrzeżeniem postanowień art. 11 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz niniejszego rozdziału, państwa członkowskie określają zasady regulujące szczegółowy zakres oraz poziomy udzielanego wsparcia. Zasady mogą przewidywać w szczególności wypłacanie kwot według stawek stałych, maksymalne poziomy wsparcia przypadające na hektar oraz korekty wsparcia na podstawie obiektywnych kryteriów. W przypadku, gdy wykorzystane prawa do sadzenia nie wynikają z działań restrukturyzacyjnych oraz dla uniknięcia zakłócenia konkurencji wsparcie zostaje odpowiednio zmniejszone celem uwzględnienia faktu, że wykorzystane prawa do sadzenia nie spowodowały żadnych kosztów karczowania.

Wsparcie jest wypłacane dla obsadzonego obszaru, zdefiniowanego zgodnie z art. 75 ust. 1.

Zasady są formułowane w sposób zapewniający osiągnięcie celu programu.

Artykuł 9

Zarządzanie finansowe

1. Wsparcie jest wypłacane po ustaleniu, że pojedyncze działanie lub wszystkie działania objęte wnioskiem o wsparcie, zależnie od wyboru dokonanego przez państwo członkowskie na potrzeby zarządzania danym środkiem, zostało wykonane i po przeprowadzeniu kontroli na miejscu.

W przypadkach, gdy wsparcie jest z zasady wypłacane dopiero po wykonaniu wszystkich działań, wsparcie wypłaca się jednak dla pojedynczych wykonanych działań, jeżeli pozostałe działania nie mogły zostać przeprowadzone ze względu na działanie siły wyższej lub nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 40 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ⁽¹⁾.

Jeżeli kontrole wykazują, że całe działanie objęte wsparciem nie zostało w pełni wykonane z przyczyn innych niż działanie siły wyższej lub nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 40 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, a wsparcie zostało wypłacone po pojedynczych działaniach stanowiących część szerszego działania objętego wnioskiem o wsparcie, państwa członkowskie podejmują decyzję o odzyskaniu wypłaconej pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

2. W ramach wyjątku od postanowień ust. 1 państwa członkowskie mogą przewidzieć wsparcie dla danego działania lub dla wszystkich działań objętych wnioskiem o wsparcie tak, aby zostało ono przekazane producentom przed wykonaniem jakichkolwiek działań pod warunkiem, że wykonywanie rozpoczęło się i że beneficjent złożył zabezpieczenie. Dla celów rozporządzenia (EWG) nr 2220/85⁽¹⁾, zobowiązanie polega na wykonaniu omawianych działań do końca drugiego roku winiarskiego po wypłaceniu zaliczki.

Okres ten może zostać skorygowany przez państwo członkowskie w przypadkach, gdy:

- a) rozpatrywane obszary stanowią część obszaru, który ucierpiał w wyniku katastrofy naturalnej uznanej przez właściwe organy danego państwa członkowskiego;
- b) planowane działania nie mogą zostać wykonane ze względu na chorobę materiału roślinnego, poświadczoną przez organ uznany przez dane państwo członkowskie.

Aby wsparcie zostało wypłacone z góry, wszelkie poprzednie działania przeprowadzane na tym samym obszarze, dla których producent również otrzymał wsparcie wypłacone z góry, muszą być w pełni wykonane.

Jeśli kontrole wykazują, że środek objęty wnioskiem o przyznanie pomocy, dla którego dokonano wypłaty zaliczkowej, nie został w pełni wykonany, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu kary.

Artykuł 10

Środki przejściowe

Państwa członkowskie mogą zezwolić na przekształcenie trwających działań restrukturyzacyjnych już zaplanowanych w zastosowaniu art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w nowe działania na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 pod warunkiem, że:

- a) każde takie przekształcenie jest finansowane ze środków finansowych udostępnionych w ramach programu wsparcia dla środka, o którym mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
- b) kontynuacja środka spełnia, po dokonaniu wszystkich niezbędnych dostosowań, warunki określone w niniejszym artykule.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52).

Sekcja 3

Zielone zbiory

Artykuł 11

Definicja zielonych zbiorów

Dla celów art. 12 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz niniejszej sekcji, pozostawienie winogron hodowanych w celach handlowych na krzewach na koniec normalnego cyklu produkcyjnego (niedokonywanie zbiorów) nie jest uznawane za zielone zbiory.

Ponadto obszar dowolnej działki objętej wsparciem przeznaczonym na zielone zbiory nie jest wliczany przy obliczaniu limitów zbiorów określonych w specyfikacji produktu win z oznaczeniem geograficznym.

Artykuł 12

Warunki stosowania zielonych zbiorów

1. W odniesieniu do środka dotyczącego zielonych zbiorów, państwa członkowskie:

- a) przyjmują szczegółowe przepisy w sprawie wdrożenia środka, w tym dotyczące:

(i) uprzedniego powiadomienie o zielonych zbiorach;

(ii) kwoty rekompensaty, jaka ma zostać wypłacona;

(iii) zasad zapewniających utrzymanie obszarów, o których mowa, w dobrych warunkach wegetacyjnych oraz zapewniających, aby stosowanie środka nie powodowało ujemnych skutków dla środowiska ani negatywnych skutków fitosanitarnych, a także zapewniających możliwość sprawdzenia poprawności wdrażania środka; w odniesieniu do tych celów państwa członkowskie mogą stosować ograniczenia w odniesieniu do środka na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, w tym takich jak dojrzewanie różnych odmian w różnym czasie, ryzyko dla środowiska naturalnego lub ryzyko fitosanitarne bądź metoda.

- b) ustalają termin składania wniosków dotyczących zielonych zbiorów na okres między 15 kwietnia i 31 maja każdego roku;

c) do 31 maja określają przewidywaną sytuację rynkową uzasadniającą zastosowanie zielonych zbiorów w celu przywrócenia równowagi rynkowej i niedopuszczenia do kryzysu;

d) zapewniają poprawne wdrożenie środka w drodze kontroli, czy zielone zbiory zostały pomyślnie wykonane; obszary otrzymujące wsparcie w związku z zielonymi zbiorami poddaje się systematycznej weryfikacji na miejscu po przeprowadzeniu zbiorów; sprawdzane działki to te działki, które są przedmiotem wniosku o przyznanie pomocy.

Kontrola, o której mowa w akapicie pierwszym lit. d), obejmuje:

- (i) sprawdzenie istnienia danej winnicy oraz tego, czy dany obszar był należycie utrzymywany;
- (ii) sprawdzenie, czy wszystkie kiście zostały całkowicie usunięte lub zniszczone;
- (iii) sprawdzenie zastosowanej metody; każdy rolnik składający wniosek o przyznanie pomocy na przeprowadzenie zielonych zbiorów przechowuje dowody potwierdzające koszty przeprowadzenia operacji.

Aby zapewnić, że na działce objętej wsparciem nie pozostały żadne winogrona nadające się do sprzedaży, wszystkie kontrole odbywają się między 15 czerwca a 31 lipca każdego roku, a w każdym przypadku kończą się o zwykłej porze veraison (etap M Baggiolini, etap 83 BBCH) na dowolnym obszarze.

2. Zielone zbiory nie mogą być stosowane na tej samej działce w dwóch kolejnych latach.

3. Wsparcie nie będzie udzielane w przypadku całkowitego lub częściowego zniszczenia zbiorów z powodu, w szczególności, klęski żywiołowej w rozumieniu art. 2 ust. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006⁽¹⁾ przed dniem zielonych zbiorów.

4. W przypadku całkowitego lub częściowego zniszczenia mającego miejsce między wypłatą wsparcia na przeprowadzenie zielonych zbiorów a okresem zbiorów, dla obszaru już objętego wsparciem nie wypłaca się rekompensaty finansowej z tytułu utraty dochodów w ramach ubezpieczenia zbiorów.

Artykuł 13

Procedura składania wniosków

1. Państwa członkowskie określają procedurę składania wniosków, która w szczególności przewiduje stosowną premię dla danego producenta oraz wymagane informacje składane wraz z wnioskiem. Wniosek zawiera szczegółowe informacje dotyczące obszaru, średniej wydajności, planowanych metod, odmiany winogron i rodzaju wytwarzanego z niej wina.

2. Państwa członkowskie sprawdzają, czy wnioski są dobrze uzasadnione. W tym celu mogą przewidzieć, że producent powinien złożyć wraz z wnioskiem pisemne zobowiązanie. W przypadku wycofania wniosku bez uzasadnionej przyczyny państwa członkowskie mogą postanowić, że dany producent pokrywa poniesione koszty dotyczące rozpatrzenia jego wniosku.

Artykuł 14

Rekompensata

1. Co roku państwa członkowskie obliczają bezpośrednie koszty zielonych zbiorów dla różnych metod ręcznych, mechanicznych i chemicznych, dopuszczanych przez nie w związku z art. 12 ust. 1 lit. a) ppkt (iii). W przypadku, gdy na tym samym obszarze stosowana jest więcej niż jedna metoda, rekompensatę oblicza się na podstawie metody najtańszej.

2. Państwa członkowskie definiują utratę dochodów spowodowaną przez zielone zbiory na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

Z zastrzeżeniem art. 12 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 państwa członkowskie ustalają poziom wsparcia przewidzianego w art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia na podstawie kosztów standardowych i standardowych założeń dotyczących utraty dochodów. Państwa członkowskie zapewniają, że obliczenia:

- a) obejmują jedynie elementy dające się zweryfikować;
- b) oparte są na danych liczbowych opracowanych na podstawie odpowiedniej wiedzy;
- c) wyraźnie wskazują źródło danych liczbowych;
- d) są zróżnicowane w sposób uwzględniający, odpowiednio, specyficzne warunki regionalne lub lokalne obszarów.

Premia wypłacana jest za obszar obsadzony, zdefiniowany zgodnie z art. 75 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 4

Fundusze wspólnego inwestowania

Artykuł 15

Poziom pomocy

Środek, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, może być wprowadzony przez państwa członkowskie w ich programach wsparcia zgodnie z następującymi zasadami:

- a) okres wsparcia nie powinien przekraczać trzech lat;
- b) wsparcie dotyczące kosztów administracyjnych utworzenia funduszy wspólnego inwestowania powinno być ograniczone odpowiednio w pierwszym, drugim i trzecim roku działania funduszu wspólnego inwestowania do następujących wielkości procentowych reprezentujących wkład producentów do funduszu wspólnego inwestowania w pierwszym, drugim i trzecim roku jego działania:

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 16.12.2006, s. 3.

- (i) 10 %, 8 % i 4 % w państwach członkowskich, które przystąpiły do Wspólnoty 1 maja 2004 r. lub później;
 - (ii) 5 %, 4 % i 2 % w pozostałych państwach członkowskich;
- c) państwa członkowskie mogą ustalać górne pułapy objętych pomocą kosztów administracyjnych w związku tworzeniem funduszy wspólnego inwestowania;
- d) państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy dla wdrożenia tego środka.

Sekcja 5

Ubezpieczenie zbiorów

Artykuł 16

Warunki kwalifikowalności

Środek, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, może zostać wprowadzony przez państwa członkowskie do ich programów wsparcia zgodnie z następującymi zasadami:

- a) W odniesieniu do środków ubezpieczenia zbiorów państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy w sprawie wdrażania tych środków, w tym takie, które są niezbędne do zapewnienia, aby środki dotyczące ubezpieczenia zbiorów nie zakłócały konkurencji na rynku ubezpieczeń;
- b) Producenci składający wnioski dotyczące programu udostępniają swoją polisę ubezpieczeniową organom krajowym, aby umożliwić państwom członkowskim spełnienie warunku, o którym mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
- c) Państwa członkowskie ustalają pułapy dla kwot, które można otrzymywać w ramach wsparcia, aby spełnić warunek, o którym mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008. Tam, gdzie stosowne, państwa członkowskie mogą ustalić ten poziom na podstawie standardowych kosztów i standardowych założeń odnośnie do utraty dochodów. Państwa członkowskie zapewniają, że obliczenia:
 - (i) obejmują jedynie elementy dające się zweryfikować;
 - (ii) oparte są na danych liczbowych opracowanych na podstawie odpowiedniej wiedzy;
 - (iii) wyraźnie wskazują źródło danych liczbowych;
 - (iv) są zróżnicowane w sposób uwzględniający, odpowiednio, specyficzne warunki regionalne lub lokalne obszarów.

Dla celów art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, „niekorzystne zjawisko klimatyczne, które może być porównane do klęski żywiołowej” ma to samo znaczenie, co w art. 2 ust. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006.

W przypadkach, gdy państwa członkowskie udzielają pomocy krajowej na potrzeby ubezpieczenia zbiorów, informują o tym w odpowiedniej części załączników I, V oraz VII do niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 6

Inwestycje

Artykuł 17

Środki kwalifikowalne

Inwestycje objęte wsparciem są zgodne ze wspólnotowymi standardami mającymi zastosowanie do danej inwestycji.

Kwalifikowalnymi wydatkami są:

- a) budowa, nabycie, w tym dzierżawa, bądź udoskonalenie mienia nieruchomości;
- b) nabycie lub leasing nowych maszyn i urządzeń, w tym oprogramowania komputerowego do wartości rynkowej składnika majątkowego; pozostałe koszty związane z umową leasingu, takie jak marża leasingodawcy, koszty refinansowania odsetek, koszty ogólne, koszty ubezpieczenia, nie są zaliczane do kosztów kwalifikowalnych;
- c) ogólne koszty związane z wydatkami, o których mowa w lit. a) i b), takie jak honoraria architektów i inżynierów oraz opłaty za konsultacje, studia wykonalności, nabycie praw patentowych i licencji.

W ramach odstępstwa od lit. b) i tylko dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE⁽¹⁾ państwa członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych wypadkach, ustanowić warunki, w których zakup sprzętu używanego może zostać uznany za wydatek kwalifikowalny.

Proste inwestycje odtworzeniowe nie stanowią wydatków kwalifikowalnych, co ma zapewnić osiągnięcie celu tego środka, tzn. poprawę sytuacji w zakresie dostosowywania się do wymogów rynku oraz podnoszenia konkurencyjności, przez te inwestycje w ramach środka dotyczącego łańcucha przetwórczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

Artykuł 18

Kwalifikowalne środki na rozwój nowych produktów

Koszty rozwoju nowych produktów, procesów i technologii, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, dotyczą działań przygotowawczych, takich jak rozwój i testowanie wzorów, produktów, procesów lub technologii oraz materialne i/lub niematerialne inwestycje z nimi związane poprzedzające wykorzystanie nowo opracowanych produktów, procesów i technologii do celów handlowych.

Proste inwestycje odtworzeniowe nie stanowią wydatków kwalifikowalnych, co ma zapewnić, że dzięki udzielonemu wsparciu osiągnięty zostanie cel tego środka tzn. poprawa sytuacji w zakresie dostosowywania się do wymogów rynku oraz podnoszenia konkurencyjności.

Artykuł 19

Zarządzanie finansami

Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu art. 40 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, pojawiających się w okresie, w którym muszą zostać podjęte inwestycje, wsparcie jest wypłacane po ustaleniu, że wszystkie inwestycje objęte wnioskiem o wsparcie zostały zrealizowane i poddane kontroli na miejscu.

Beneficjenci wsparcia na dofinansowanie inwestycji mogą zwrócić się o wypłatę zaliczki przez właściwe instytucje płatnicze, jeśli taką możliwość przewiduje krajowy program wsparcia.

Kwota zaliczek nie może przekraczać 20 % pomocy publicznej dotyczącej inwestycji, a wypłata tej kwoty jest uzależniona od zapewnienia gwarancji bankowej lub analogicznej gwarancji odpowiadającej 110 % kwoty zaliczki.

Gwarancja jest zwalniana, gdy właściwa instytucja płatnicza stwierdzi, że kwota rzeczywistych wydatków odpowiadających pomocy publicznej na cele inwestycyjne przekracza kwotę zaliczki.

Artykuł 20

Zgodność i spójność

Nie udziela się wsparcia dla działań marketingowych, dla których przyznano wsparcie zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

W przypadku, gdy państwa członkowskie udzielają pomocy krajowej na dofinansowanie inwestycji, informują o niej w odpowiednich częściach formularzy określonych w załącznikach I, V oraz VII do niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 7

Zagospodarowywanie produktów ubocznych

Artykuł 21

Określanie minimalnego stężenia alkoholu

1. Z zastrzeżeniem przepisów załącznika VI.D pkt 1 do rozporządzenia (WE) nr 479/2008, państwa członkowskie określają minimalne stężenie alkoholu, które musi być zawarte w produktach ubocznych w odniesieniu do stężenia w wytworzonym winie. Państwa członkowskie mogą regulować minimalne stężenie alkoholu na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

2. W razie nieuzyskania określonego stężenia ustalonego przez państwa członkowskie w zastosowaniu ust. 1, podmioty będące przedmiotem tego zobowiązania dostarczą określoną ilość wina pochodzącą z własnej produkcji, co zagwarantuje osiągnięcie wymaganego stężenia alkoholu.

3. Do celów określenia stężenia alkoholu zawartego w produktach ubocznych w odniesieniu do stężenia zawartego w wytworzonym winie, standardowe stężenia alkoholu w % objętościowych w winie, stosowane w różnych strefach uprawy winorośli, są następujące:

- a) 8,0 % dla strefy A;
- b) 8,5 % dla strefy B;
- c) 9,0 % dla strefy C I;
- d) 9,5 % dla strefy C II;
- e) 10,0 % dla strefy C III.

Artykuł 22

Zagospodarowywanie produktów ubocznych

Producenci mają obowiązek wycofania produktów ubocznych powstałych w wyniku produkcji wina lub dowolnego innego procesu przetwarzania winogron pod nadzorem, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) produkty uboczne mają być wycofywane bezzwłocznie i nie później niż na koniec roku winiarskiego, w którym zostały uzyskane; państwa członkowskie mogą ustalić wcześniejszy termin; fakt wycofania, wraz ze wskazaniem szacunkowych ilości, jest albo wpisywany do rejestrów prowadzonych zgodnie z art. 112 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, albo poświadczany przez właściwy organ;
- b) wycofanie odbywa się zgodnie ze stosownym prawodawstwem wspólnotowym, w szczególności dotyczącym środowiska naturalnego.

Uznaje się, że wycofanie drożdżowego osadu winiarskiego odbyło się, gdy osad został zdenaturowany, co uniemożliwia użycie go do produkcji wina oraz wtedy, gdy fakt przekazania zdenaturowanego osadu winiarskiego stronom trzecim został odnotowany w rejestrach prowadzonych zgodnie z art. 112 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki celem zapewnienia, aby takie transakcje były kontrolowane. Mogą one posiadać system uprzedniego uznawania takich stron trzecich.

Państwa członkowskie mogą zdecydować, że producenci, którzy w trakcie danego roku winiarskiego nie wytwarzają więcej niż 25 hektolitrów wina lub moszczu samodzielnie we własnych zakładach, nie podlegają wymogowi wycofywania produktów ubocznych.

Artykuł 23

Zagospodarowywanie w drodze destylacji produktów ubocznych

1. Producenci mogą wypełnić obowiązek zagospodarowania części lub całości produktów ubocznych produkcji wina lub innego procesu przetwarzania winogron, przekazując produkty uboczne do destylacji.

2. Państwa członkowskie mogą zażądać, aby przekazanie części lub całości produktów ubocznych produkcji wina lub innego procesu przetwarzania winogron do destylacji było obowiązkowe dla wszystkich lub dla części producentów z danego kraju, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów. Ten obowiązek może zostać dopełniony także w drodze przekazania wina do zakładów produkujących ocet.

3. Odnośne państwa członkowskie mogą wprowadzić system certyfikacji zakładów gorzelnicznych zgodnie z określoną przez siebie procedurą.

Artykuł 24

Cel pomocy

1. Pomoc, o której mowa w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, jest wypłacana, z zastrzeżeniem warunku określonego w ust. 3 i w ramach granic określonych w ust. 1 akapit drugi tegoż artykułu, zakładom gorzelnicznym, które przetwarzają produkty przekazane do destylacji na alkohol surowy o stężeniu wynoszącym przynajmniej 92 % obj.

2. Stosowna pomoc obejmuje kwotę zryczałtowaną przeznaczoną na zrekompensowanie kosztów zbierania tych produktów, które są przekazywane z zakładu gorzelnicznego do producenta, jeżeli koszty te są ponoszone przez tego ostatniego.

3. Państwa członkowskie mogą obwarować udzielenie wsparcia warunkiem złożenia zabezpieczenia przez beneficjenta.

4. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe zasady stosowania środka przewidzianego w niniejszym artykule.

Artykuł 25

Wysokość pomocy

1. Maksymalna wysokość pomocy, o której mowa w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, wypłacanej zakładom gorzelnicznym jest określana według zawartości % alkoholu oraz według hektolitrów w następujący sposób:

- a) dla alkoholu surowego uzyskanego z wytlóków: 1,1 EUR/% obj./hl;
- b) dla alkoholu surowego uzyskanego z wina i osadu drożdżowego winiarskiego: 0,5 EUR/% obj./hl.

2. Państwa członkowskie ustalają, w granicach określonych w ust. 1 na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, wysokość pomocy oraz zryczałtowaną rekompensatę za koszty zbierania, o których mowa w art. 24 ust. 2, oraz informują o nich Komisję w odpowiedniej części formularzy załączników I, V i VII. Wysokość pomocy może zostać skorygowana zgodnie z różnymi typologiami produkcji, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

Sekcja 8

Destylacja alkoholu spożywczego

Artykuł 26

Cel pomocy

1. Pomocy, o której mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, udziela się, z zastrzeżeniem wymienionych tam warunków, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów producentom, których produkcja jest przeznaczona ostatecznie na cele produkcji destylatów winnych dla sektora alkoholu spożywczego.

2. Pomoc może być wypłacana producentom wina, którzy nie są producentami winogron.

3. Państwa członkowskie mogą obwarować udzielenie wsparcia warunkiem złożenia zabezpieczenia przez beneficjenta.

4. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe zasady stosowania środka przewidzianego w niniejszym artykule.

Artykuł 27

Wysokość pomocy

Państwa członkowskie ustalają wysokość pomocy przypadającej na hektar i informują o tym Komisję w odpowiedniej części załączników I, V i VII. Wysokość tej pomocy może zostać skorygowana, w szczególności w zależności od regionu produkcji oraz warunków produkcji, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

Sekcja 9

Destylacja w sytuacji kryzysowej

Artykuł 28

Definicja środka

1. Z zastrzeżeniem warunku, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, oraz w ramach dostępnego budżetu, o którym mowa w ust. 4 i 5 tegoż artykułu, państwa członkowskie, które uruchamiają destylację w sytuacji kryzysowej na całym swoim terytorium lub w jego części, dla jednej kategorii wina lub większej liczby kategorii, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, informują o tym Komisję poprzez dokonanie zmian w swoich programach wsparcia.

2. Państwa członkowskie mogą zażądać, aby taka destylacja stała się obowiązkowa dla części lub wszystkich producentów z danego kraju, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

3. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe zasady stosowania środka przewidzianego w niniejszym artykule.

Artykuł 29

Uwarunkowania pomocy

1. Pomoc, o której mowa w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, jest wypłacana, z zastrzeżeniem warunku, o którym mowa w ust. 3 tegoż artykułu, zakładom gorzelnicznym przetwarzającym wino na alkohol surowy o stężeniu wynoszącym przynajmniej 92 % obj.

2. Pomoc może uwzględniać cenę minimalną, która jest przekazywana przez zakłady gorzelnicze producentom wina.

3. Państwa członkowskie mogą obwarować udzielenie wsparcia warunkiem złożenia zabezpieczenia przez beneficjenta.

Artykuł 30

Wysokość pomocy

1. Państwa członkowskie określają wysokość pomocy oraz, w stosownych przypadkach, minimalną cenę dla producentów wina, o której mowa w art. 29 niniejszego dokumentu, oraz informują o tym Komisję w odpowiednich częściach formularzy określonych w załącznikach I, V i VII. Wysokość pomocy może zostać skorygowana, w szczególności w zależności od regionu produkcji oraz kategorii wina, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów. W każdym przypadku pomoc jest ustalana w taki sposób, że cena płacona producentom wina nie może przekraczać ceny rynkowej dla odpowiedniego regionu produkcji i kategorii wina.

2. W stosownych przypadkach państwa członkowskie odpowiednio obniżają minimalną cenę dla producentów na wina, w których stężenie alkoholu zostało zwiększone poprzez

dodanie sacharozy lub moszczu, w przypadku których skorzystano z pomocy, o której mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Artykuł 31

Pomoc krajowa

Jeżeli państwa członkowskie udzielają pomocy krajowej na destylację w sytuacji kryzysowej, odnotowują one szczegóły każdego wniosku oraz jego wynik. Państwa informują o tym w odpowiednim wierszu umieszczonym w załącznikach II, III i IV.

Sekcja 10

Stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego

Artykuł 32

Cel pomocy

1. Pomocy, o której mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, udziela się producentom wina, którzy stosują zagęszczone moszcz winogronowy i rektyfikowany zagęszczone moszcz winogronowy wytwarzany we Wspólnocie, aby podnieść naturalne objętościowe stężenie alkoholu w produktach, o których mowa w pkt. A załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

2. Państwa członkowskie mogą obwarować udzielenie wsparcia warunkiem złożenia zabezpieczenia przez beneficjenta.

3. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe zasady stosowania środka przewidzianego w niniejszym artykule.

Artykuł 33

Wysokość pomocy

1. Maksymalną wysokość pomocy, o której mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, ustala się w następujący sposób, według potencjalnego objętościowego stężenia alkoholu (% obj.) na hektolitr, dla następujących kategorii produktów:

- a) zagęszczone moszcz winogronowy: 1,699 EUR/% obj./hl,
- b) rektyfikowany zagęszczone moszcz winogronowy: 2,206 EUR/% obj./hl.

2. Państwa członkowskie ustalają, w granicach przewidzianych w ust. 1, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów wysokość pomocy dla każdej kategorii produktu i informują o tym Komisję w odpowiedniej części formularzy określonych w załącznikach I, V i VII. Wysokość tej pomocy może być regulowana w zależności od regionu lub obszaru uprawy winorośli na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

3. Potencjalne stężenie alkoholu w produktach wymienionych w ust. 1 określa się, stosując liczby z tabeli określonej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1623/2000, dotyczącej równowartości między potencjalnym stężeniem alkoholu a odczytami refraktometru w temperaturze 20 °C, użytego zgodnie z metodą określoną w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 558/93 ⁽¹⁾. W kontrolach przeprowadzanych przez właściwe organy dopuszczalna jest tolerancja 0,2 % obj.

Artykuł 34

Kontrole

Właściwe organy państw członkowskich podejmują wszelkie niezbędne kroki, aby zapewnić przeprowadzenie kontroli potrzebnych do zweryfikowania, w szczególności, tożsamości i ilości produktu wykorzystanego do podniesienia stężenia alkoholu oraz zgodności z przepisami pkt A i B załącznika V do rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

ROZDZIAŁ III

Sprawozdawczość, ocena i przepisy ogólne

Artykuł 35

Sprawozdawczość i ocena

1. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, państwa członkowskie przedkładają Komisji w formie określonej w załącznikach V i VI do niniejszego rozporządzenia. Informacje zawarte w odpowiednich tabelach dotyczą każdego roku w odniesieniu do środków programu wsparcia:

- a) zestawienie wydatków, w podziale według lat finansowych, już poniesionych w okresie programowania, które w żadnym przypadku nie mogą przekraczać limitu całkowitej kwoty przyznanej dla danego państwa członkowskiego zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 479/2008;
- b) prognozy wsparcia na kolejne lata finansowe do końca przewidywanego okresu wdrażania programu wsparcia, w ramach limitu całkowitej kwoty przyznanej danemu państwu członkowskiemu zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz zgodnie z najbardziej aktualnym dokumentem przekazanym w ramach stosowania art. 3 niniejszego rozporządzenia.

2. W tym samym powiadomieniu państwa członkowskie przedstawiają, w formie określonej w załączniku VII, dane techniczne związane z wdrażaniem środków w ramach programu

wsparcia. Państwa członkowskie przedstawiają szczegóły dotyczące wdrożenia środka wsparcia działań promocyjnych w formie określonej w załączniku VIII.

3. Odniesienia do danego roku budżetowego obejmują wypłaty rzeczywiście dokonane przez państwa członkowskie między dniem 16 października a 15 października następnego roku.

4. Państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania, o których mowa w art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, w tej samej formie określonej w załącznikach V i VI do niniejszego rozporządzenia. Dodatkowo do wniosków dołącza się następujące pozycje:

— C1: Ocena kosztów i korzyści programu wsparcia;

— C2: Sposoby zwiększenia efektywności programu wsparcia.

5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o środkach podjętych w celu przestrzegania przepisów ustanowionych w art. 9 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 lit. d). Informacje przekazywane są w formie określonej w załącznikach VIIIa i VIIIb.

6. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, nie mają obowiązku przedkładania formularzy określonych w załącznikach V, VI, VII, VIII, VIIIa i VIIIb do niniejszego rozporządzenia.

7. Państwa członkowskie dokumentują szczegóły wszystkich programów wsparcia, zmienionych lub niezmienionych, a także szczegóły wszystkich środków wykonanych w ramach programów.

Artykuł 36

Wyłączenie

Wsparcia finansowego w ramach krajowych programów wsparcia nie można przekazywać na rzecz producentów, których dotyczą nielegalne nasadzenia, o których mowa w art. 85 i 86 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 ani szkółek szczepek, o których mowa w art. 60 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 11.3.1993, s. 50.

Artykuł 37

Opóźnienie w wypłatach dla beneficjentów

Dla każdego środka z wyjątkiem art. 9 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 państwa członkowskie:

- a) ustalają termin składania wniosków;
- b) po dniu złożenia ważnego i kompletnego wniosku dokonują wypłaty na rzecz beneficjentów w ciągu:
 - (i) siedmiu miesięcy w przypadku działań, które mogą zostać wykonane i skontrolowane w ciągu jednego roku;
 - (ii) rozsądnego okresu ustalanego przez państwo członkowskie, o którym informuje ono Komisję w odpowiednich częściach załącznika I, w przypadku działań, które nie mogą zostać zakończone i skontrolowane w ciągu jednego roku.

TYTUŁ III

HANDEL Z KRAJAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ I

Uzgodnienia w zakresie cen wejścia dla soku winogronowego i moszczu

Artykuł 38

Definicja

Dla celów niniejszego tytułu „partia towaru” oznacza ilość produktu przesłanego przez jednego nadawcę do jednego odbiorcy, przekazaną w ramach jednej deklaracji celnej z przeznaczeniem do zwolnienia do swobodnego obrotu. Każda deklaracja może obejmować towary jednego i tego samego pochodzenia, zgodnie z definicją w art. 23 i 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾, posiadające ten sam kod Nomenklatury Scalonej.

Artykuł 39

Weryfikacja partii towaru

1. Dla produktów posiadających kody CN 2009 61, 2009 69 i 2204 30, wymienionych w załączniku I, część trzecia, sekcja I, załącznik 2 do Wspólnej Taryfy Celnej i podlegających uzgodnieniom w zakresie cen wejścia, rzeczywista wartość celna jest weryfikowana poprzez sprawdzenie każdej partii towaru.

2. Cena wejścia, o której mowa w załączniku 2 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾, dla produktów wskazanych w ust. 1 określana jest na podstawie wartości celnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 275/2008 (Dz.U. L 85 z 27.3.2008, s. 3).

ROZDZIAŁ II

Świadectwa i sprawozdania analityczne dla wina, soku winogronowego i moszczu w przywozie

Sekcja 1

Zagadnienia ogólne

Artykuł 40

Wymagane dokumenty

Świadectwo i raport analityczny, o których mowa odpowiednio w art. 82 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, stanowią jeden dokument:

- a) „świadectwo” jest sporządzane przez organ kraju trzeciego, z którego pochodzi produkt;
- b) „raport analityczny” jest sporządzany przez urzędowe laboratorium uznane przez kraj trzeci, z którego pochodzi produkt.

Artykuł 41

Treść raportu analitycznego

Raport analityczny zawiera następujące informacje:

- a) w przypadku win oraz moszczu winogronowego w trakcie fermentacji:
 - (i) całkowite objętościowe stężenie alkoholu;
 - (ii) rzeczywiste objętościowe stężenie alkoholu;
- b) w przypadku moszczu winogronowego i soku winogronowego – gęstość;
- c) w przypadku win, moszczu winogronowego i soku winogronowego:
 - (i) suchy wyciąg ogółem;
 - (ii) kwasowość ogółem;
 - (iii) zawartość kwasu lotnego;
 - (iv) zawartość kwasu cytrynowego;
 - (v) zawartość dwutlenku siarki;
 - (vi) obecność odmian uzyskanych z krzyżówek międzygatunkowych (bezpośrednie hybrydy producenta lub inne odmiany nienależące do gatunku *Vitis vinifera*).

Artykuł 42

Wyłączenia

1. Okazanie świadectwa ani raportu analitycznego nie jest wymagane w przypadku produktów pochodzących z krajów trzecich i przywożonych z tych krajów w opatrzonych etykietą pojemnikach mieszczących co najwyżej pięć litrów, wyposażonych w zamknięcia jednorazowe, jeżeli całkowita transportowana ilość, składająca się lub nieskładająca się z oddzielnych przesyłek, nie przekracza 100 litrów.

2. Jeżeli produkty nie spełniają warunków określonych w ust. 1, okazanie świadectwa ani raportu analitycznego nie jest wymagane w przypadku:

- a) wina, moszczu winogronowego i soku winogronowego zawartego w bagażu osobistym podróżnych w rozumieniu art. 45 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83⁽¹⁾ w ilości do 30 litrów na jednego podróżnego;
- b) wina wysyłanego w partiach przez osobę prywatną do innej osoby prywatnej, w rozumieniu art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 918/83 w ilości do 30 litrów w odniesieniu do jednej partii;
- c) wina i soku winogronowego stanowiących mienie osobiste osób prywatnych przenoszących swoje miejsce zamieszkania z kraju trzeciego do Wspólnoty w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 918/83;
- d) wina i soku winogronowego z przeznaczeniem na targi zgodnie z definicją podaną w art. 95 rozporządzenia (EWG) nr 918/83, pod warunkiem, że dane produkty są umieszczone w opatrzonych etykietą pojemnikach mieszczących co najwyżej dwa litry, wyposażonych w zamknięcia jednorazowe;
- e) ilości wina, moszczu winogronowego i soku winogronowego w innych pojemnikach, przywożonych w celu prowadzenia doświadczeń naukowych i technicznych, w ilości do 100 litrów;
- f) win i soku winogronowego przywożonego zgodnie z przepisami Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. lub innych konwencji konsularnych bądź Konwencji nowojorskiej o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.;
- g) win i soku winogronowego przechowywanych na pokładach statków i samolotów wykorzystywanych w transporcie międzynarodowym;
- h) win i soku winogronowego pochodzących ze Wspólnoty Europejskiej i butelkowanych we Wspólnocie Europejskiej, wywożonych do kraju trzeciego i zwracanych na terytorium

obszaru celnego Wspólnoty i dopuszczonych do swobodnego obrotu.

Sekcja 2

Wymogi, których spełnienie jest wymagane, oraz szczegółowe zasady sporządzania i wykorzystywania świadectwa i raportu analitycznego w przywozie wina, soku winogronowego i moszczu winogronowego

Artykuł 43

Dokument V I 1

1. Świadectwo oraz raport analityczny dla każdej partii towaru przeznaczonej do przywozu do Wspólnoty są sporządzane na jednym dokumencie V I 1.

Dokument, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest sporządzany na formularzu V I 1 odpowiadającym wzorowi określonym w załączniku IX. Jest on podpisywany przez urzędnika organu urzędowego oraz przez urzędnika uznanego laboratorium, zgodnie z art. 48.

2. W przypadku, gdy produkt nie jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, wypełnianie sekcji formularza V I 1 dotyczącej raportu analitycznego nie jest wymagane.

W przypadku wina umieszczanego w oznaczonych etykietą pojemnikach o pojemności nieprzekraczającej 60 litrów, wyposażonych w jednorazowe zamknięcia, oraz pod warunkiem, że wino pochodzi z państwa wymienionego w załączniku XII, które zaoferowało szczególne gwarancje zaakceptowane przez Wspólnotę, sekcję formularza V I 1 dotyczącą raportu analitycznego należy wypełnić tylko w zakresie:

- a) rzeczywistego objętościowego stężenia alkoholu,
- b) kwasowości ogółem,
- c) zawartości dwutlenku siarki ogółem.

Artykuł 44

Opis dokumentów

1. Formularze V I 1 składają się z oryginału wypełnionego pismem odręcznym lub maszynowym oraz z równocześnie tworzonej kopii, w tej kolejności.

2. Formularz V I 2 to wyciąg sporządzony zgodnie ze wzorem określonym w załączniku X, zawierający dane pojawiające się w dokumencie V I 1 lub innym wyciągu V I 2, podstemplowany przez urząd celny państwa Wspólnoty. Formularze V I 2 składają się z oryginału i dwóch kopii, w tej kolejności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, s. 1.

3. Dokumenty V I 1 oraz wyciągi V I 2 powinny spełniać warunki techniczne określone w załączniku XI.

4. Do produktu dołącza się zarówno oryginał, jak i kopię. Formularze V I 1 i V I 2 muszą być wypełnione pismem maszynowym lub odręcznym bądź przy pomocy równoważnych środków technicznych uznanych przez organ urzędowy. Formularze wypełnione odręcznie powinny być wypełniane tuszem, literami drukowanymi. Nie zezwala się na wycieranie ani nadpisywanie. Ewentualnych zmian dokonuje się, wykreślając niepoprawne dane oraz, w stosownych przypadkach, dodając wymagane dane. Wszelkie zmiany dokonane w ten sposób muszą być zatwierdzone przez ich autora i podstemplowane, zależnie od przypadku, przez agencję urzędową, laboratorium lub organy celne.

5. Na dokumentach V I 1 oraz wyciągach V I 2 powinien figurować numer seryjny nadany, w przypadku dokumentów V I 1, przez agencję urzędową, której urzędnik podpisuje świadectwo, a w przypadku wyciągów V I 2, przez urząd celny, który opatruje je stemplem zgodnie z art. 47 ust. 2 i 3.

6. Bez uszczerbku dla ust. 2, 3, 4 i 5 wystawianie i stosowanie dokumentów V I 1 i V I 2 może odbywać się przy pomocy skomputeryzowanych systemów zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi przez właściwe organy państw członkowskich. Treść elektronicznych dokumentów V I 1 i V I 2 musi być identyczna z treścią ich wersji papierowych.

Artykuł 45

Procedura uproszczona

1. Dokumenty V I 1 sporządzone przez producentów wina w krajach trzecich wymienionych w załączniku XII, które zaoferowały szczególne gwarancje zaakceptowane przez Wspólnotę, uznawane są za świadectwa lub raporty analityczne sporządzone przez urzędy i laboratoria uwzględnione na liście ustanowionej w art. 48 pod warunkiem, że producenci otrzymali indywidualne zatwierdzenie od właściwych organów tych krajów trzecich i podlegają kontroli tych ostatnich.

2. Zatwierdzeni producenci, o których mowa w ust. 1, wykorzystują formularze V I 1, podając w rubryce 9 nazwę i adres urzędowej agencji kraju trzeciego, która ich zatwierdziła. Producenci wypełniają formularz, dodatkowo podając:

- a) w rubryce 1 swoje nazwy i adresy oraz numery rejestracyjne w krajach trzecich wymienionych w załączniku XII,
- b) w rubryce 10 przynajmniej dane przewidziane w art. 43 ust. 2.

Producenci składają podpis w przewidzianym do tego celu miejscu w rubrykach 9 i 10, wykreślając uprzednio słowa „nazwisko i tytuł urzędnika”.

Nie wymagane są stemple, nazwa ani adres laboratorium.

Artykuł 46

Odstępstwa

Stosowanie art. 43 ust. 2 i art. 45 niniejszego rozporządzenia może zostać zawieszona, jeżeli zostanie stwierdzone, że produkty, do których stosuje się te środki, były przedmiotem fałszerstwa mogącego powodować ryzyko dla konsumentów lub praktyk enologicznych innych niż te, o których mowa w art. 82 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Artykuł 47

Zastosowanie

1. Oryginał oraz kopię dokumentów V I 1 lub wyciągów V I 2 przekazuje się do właściwych organów w państwie członkowskim, po zakończeniu formalności celnych, w którym to państwie formalności celne wymagane do skierowania partii produktu do wolnego obrotu zostały przeprowadzone.

Tam, gdzie to konieczne, organy władz potwierdzają odwrotną stronę dokumentu V I 1 lub wyciągu V I 2. Zwracają one oryginał zainteresowanej osobie, a kopię przechowują przez okres przynajmniej pięciu lat.

2. W przypadku, gdy partia towaru ma być uznana za pełną przed wprowadzeniem jej do swobodnego obrotu, nowy nadawca przekazuje organom celnym kontrolującym partię dokument V I 1 lub wyciąg V I 2 dotyczący tej partii, a także, o ile ma to zastosowanie, sukcesywnie wypełniany formularz V I 2.

Organ weryfikują, czy dane wpisane w dokumencie V I 1 są zgodne z danymi wpisanymi w formularzu V I 2 lub czy dane wpisane w wyciągu V I 2 są zgodne z danymi wpisanymi w sukcesywnie wypełnionym formularzu V I 2, a następnie stemplują ten ostatni, który staje się w ten sposób równoważny wyciągowi V I 2, a także odpowiednio potwierdzają dokument lub poprzedni wyciąg. Zwracają one wyciąg oraz oryginał dokumentu V I 1 lub poprzedni wyciąg V I 2 nowemu nadawcy i przechowują kopię dokumentu lub poprzedni wyciąg przez okres przynajmniej pięciu lat.

Jednakże wypełnienie formularza V I 2 nie jest konieczne, jeżeli partia produktów jest powrotnie wywożona do kraju trzeciego.

3. Jeżeli partia towaru jest rozdzielona przed wprowadzeniem jej do swobodnego obrotu, zainteresowana strona przekazuje organom celnym kontrolującym daną partię oryginał oraz kopię dokumentu V I 1 lub wyciągu V I 2 dotyczącego dzielonej partii k, wraz z formularzem V I 2 i dwiema kopiami sukcesywnie wypełnionymi dla każdej z nowych przesyłek.

Organy weryfikują, czy dane wpisane w dokumencie V I 1 lub w wyciągu V I 2 są zgodne z danymi w formularzu V I 2 sukcesywnie wypełnionym dla każdej z nowych przesyłek, a następnie stemplują ten ostatni, który staje się w ten sposób równoważny wyciągowi V I 2, a także odpowiednio potwierdzają odwrotną stronę dokumentu V I 1 lub wyciągu V I 2, na którym się on opierał. Zwracają one wyciąg V I 2 wraz z dokumentem V I 1 lub uprzednio wypełnionym wyciągiem V I 2 osobie zainteresowanej i przechowują kopię każdego z tych dokumentów przez okres przynajmniej pięciu lat.

Artykuł 48

Wykaz właściwych organów

1. Komisja sporządza i aktualizuje wykazy zawierające nazwy i adresy agencji i laboratoriów oraz producentów wina upoważnionych do sporządzania dokumentu V I 1, na podstawie powiadomień właściwych organów z krajów trzecich. Komisja publikuje nazwy i adresy tych agencji i laboratoriów w Internecie.

2. Powiadomienia przekazywane przez właściwe organy z krajów trzecich, o których mowa w ust. 1, zawierają:

- a) nazwy i adresy agencji urzędowych i laboratoriów zatwierdzonych lub wyznaczonych w celu sporządzania dokumentów V I 1;
- b) nazwy, adresy i oficjalne numery rejestracyjne producentów wina upoważnionych do sporządzania dokumentów V I 1.

Wykaz, o którym mowa w ust. 1, obejmuje jedynie agencje i laboratoria wskazane w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. a), które zostały upoważnione przez właściwe organy zainteresowanego kraju trzeciego do przekazania Komisji oraz państwu członkowskiemu, na żądanie, wszelkich informacji wymaganych do oceny danych zawartych w dokumencie.

3. Wykazy są aktualizowane, w szczególności w celu uwzględnienia zmian adresów i/lub nazw agencji lub laboratoriów.

Artykuł 49

Przywóz pośredni

W przypadkach, gdy wino jest przedmiotem wywozu z kraju trzeciego, na którego terytorium zostało wytworzone (dalej zwanego „krajem pochodzenia”), do innego kraju trzeciego (dalej zwanego „krajem wywozującym”), z którego jest następnie wywożone do Wspólnoty, właściwe organy kraju wywozującego

mogą sporządzić dokument V I 1 dla odnośnego wina na podstawie dokumentu V I 1 lub jego odpowiednika sporządzonego przez właściwe organy kraju pochodzenia, bez konieczności dokonywania dalszych analiz wina, jeżeli wino to:

- a) zostało już zabutelkowane i opatrzone etykietami w kraju pochodzenia i pozostaje w takiej postaci; lub
- b) jest eksportowane luzem z kraju pochodzenia i butelkowane oraz opatrywane etykietami w państwie wywozującym bez żadnego dodatkowego przetwarzania.

Właściwy organ kraju wywozującego poświadcza na dokumencie V I 1, że wino, o którym mowa, jest winem, do którego odnosi się pierwszy akapit i że spełnia ono warunki w nim określone.

Do dokumentu V I 1 kraju wywozującego dołącza się oryginał lub poświadczoną kopię dokumentu V I 1 lub jego odpowiednika z kraju pochodzenia.

Jedynymi krajami pochodzenia dla celów niniejszego artykułu są kraje umieszczone w publikowanym zgodnie z art. 48 ust. 1 wykazie agencji i laboratoriów wyznaczanych przez kraje trzecie do wypełniania dokumentów, które muszą towarzyszyć każdej partii przywożonego wina.

Artykuł 50

Szczególne zasady dotyczące określonych win

1. W przypadku win likierowych oraz win wzmocnionych do destylacji, dokumenty V I 1 są uznawane za ważne jedynie w przypadku, gdy agencja urzędowa, o której mowa w art. 48, umieściła w rubryce 14 następujący zapis:

„poświadczono, że alkohol dodany do niniejszego wina jest alkoholem winnym”.

Zapisowi towarzyszyć powinny następujące informacje:

- a) pełna nazwa i adres agencji wystawiającej;
- b) podpis urzędnika agencji;
- c) pieczęć agencji.

2. Dokument V I 1 może być wykorzystany jako dokument poświadczający, że wino przywiezione posiada oznaczenie geograficzne zgodne z porozumieniem w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) Światowej Organizacji Handlu (WTO) lub z prawodawstwem wspólnotowym w sprawie oznaczeń geograficznych lub porozumieniem w sprawie uznawania i ochrony oznaczeń geograficznych między Wspólnotą Europejską a krajem trzecim, z którego pochodzi wino.

W takim przypadku w rubryce 14 wpisuje się, co następuje:

„poświadczono, że wino objęte niniejszym dokumentem zostało wytworzone w regionie uprawy winorośli ... i otrzymało oznaczenie geograficzne wskazane w rubryce 6 zgodnie z przepisami kraju pochodzenia”.

Zapisowi towarzyszyć powinny informacje przewidziane w ust. 1 akapit drugi.

Artykuł 51

Zgodność przywożonych win

Jeżeli właściwe organy państwa członkowskiego powezmą podejrzenie, że produkt pochodzący z kraju trzeciego nie spełnia wymogów art. 82 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, bezzwłocznie informują o tym Komisję.

ROZDZIAŁ III

Przepisy szczegółowe w sprawie wywozu

Artykuł 52

Powiadomienie organów urzędowych

1. Państwa członkowskie przesyłają do Komisji wykaz organów urzędowych lub urzędowo uznanych, co do których proponują, że organy te powinny wydawać atesty potwierdzające, że dane wino spełnia warunki dostępu do ulg przewidzianych w porozumieniach z krajami trzecimi.

2. Komisja działa w imieniu Wspólnoty, sporządzając oraz wymieniając, wraz z zainteresowanym krajem trzecim, wykaz organów urzędowych upoważnionych do wystawiania atestów, o których mowa w ust. 1, oraz stosowne zaświadczenie wydawane przez zainteresowany kraj trzeci.

3. Komisja sporządza wykaz przewidziany w ust. 2 i okresowo go uaktualnia.

ROZDZIAŁ IV

Postanowienia przejściowe

Artykuł 53

Zgodność dokumentów V I 1 i V I 2

Dokumenty V I 1 i V I 2, które były zgodne z przepisami mającymi zastosowanie w momencie, gdy zostały wprowadzone do obiegu, lecz które już nie są zgodne z tymi przepisami od dnia, od którego stosuje się niniejsze rozporządzenie, mogą być nadal wykorzystywane do dnia 31 grudnia 2008 r.

Artykuł 54

Zwolnienie zabezpieczeń

Na wniosek stron zainteresowanych zabezpieczenia złożone na potrzeby wystawienia pozwoleń na przywóz i wywóz są zwalniane od dnia 1 sierpnia 2008 r., jeżeli ważność pozwoleń nie wygasła przed tym dniem.

TYTUŁ IV

POTENCJAŁ PRODUKCYJNY

ROZDZIAŁ I

Nielegalne nasadzenia

Artykuł 55

Kary w przypadku nieprzestrzegania obowiązku karczowania

1. Kary, o których mowa w art. 85 ust. 3 i art. 86 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 479/2008, są ustalane w taki sposób, aby zapewnić odpowiednie sankcje dla podmiotów naruszających odnośne przepisy.

Bez uszczerbku dla ewentualnych wcześniejszych kar nałożonych przez państwa członkowskie, państwa członkowskie ustalają kary, o których mowa w art. 85 ust. 3 i art. 86 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 479/2008, na podstawie następujących zasad:

- a) podstawowa nakładana kara wynosi przynajmniej 12 000 EUR/ha,
- b) państwa członkowskie mogą zwiększyć karę w oparciu o wartość handlową win wytwarzanych w odnośnych winnicach.

2. Państwa członkowskie nakładają karę, o której mowa w art. 85 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008:

a) za nielegalne nasadzenia istniejące w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia po raz pierwszy w dniu 1 stycznia 2009 r.;

b) za nielegalne nasadzenia od momentu po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia po raz pierwszy ze skutkiem na dzień danego nasadzenia.

Kara nakładana jest ponownie co 12 miesięcy, licząc od tych dat i aż do wypełnienia obowiązku karczowania, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Państwa członkowskie nakładają karę, o której mowa w art. 86 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 479/2008, po raz pierwszy w dniu 1 lipca 2010 r. za nieprzestrzeganie obowiązku karczowania, a następnie co 12 miesięcy aż do wypełnienia obowiązku zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Państwa członkowskie zatrzymują kary pobrane na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 56

Kary w przypadku nieprzestrzegania zakazu obrotu

1. Kary, o których mowa w art. 87 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, są ustalane w taki sposób, aby zapewnić odpowiednie sankcje dla podmiotów naruszających odnośne przepisy.

2. Kary, o których mowa w ust. 1, są nakładane, jeżeli producent posiada winnicę o powierzchni ponad 0,1 ha oraz, zależnie od danego przypadku:

a) nie przedkłada umowy o destylację w terminie wskazanym w art. 57 ust. 1 akapit drugi lub umowy te nie obejmują całej rozpatrywanej produkcji, zadeklarowanej w deklaracji zbiorów lub produkcji; lub

b) nie informuje właściwego organu o planowanych zielonych zbiorach w terminie wskazanym w art. 57 ust. 1 akapit trzeci lub nie przeprowadza zielonych zbiorów w sposób zadowalający.

3. Państwa członkowskie nakładają kary, o których mowa w ust. 1:

a) w przypadku nieprzedłożenia umowy o destylację – jeden miesiąc po upływie terminu określonego w art. 57 ust. 1 akapit drugi;

b) w przypadku nieprzestrzegania zasad dotyczących zielonych zbiorów – w dniu 1 września danego roku kalendarzowego.

4. Państwa członkowskie zatrzymują kary pobrane na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 57

Brak wprowadzenia do obrotu lub destylacja

1. W przypadku art. 87 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, winogrona lub produkty wytworzone z winogron mogą być przeznaczone jedynie do następujących celów:

a) destylacja na wyłączny koszt producenta;

b) zielone zbiory zgodnie z definicją podaną w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 przeprowadzone na koszt danego producenta;

c) spożycie własne – ta możliwość jest dopuszczalna jedynie wtedy, gdy obszar winnicy producenta nie przekracza 0,1 ha.

W przypadku destylacji przewidzianej w ust. 1 lit. a):

— producenci przedkładają umowę o destylację przewidzianą w art. 87 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 do końca roku winiarskiego, w którym wytworzone były produkty;

— produkty wytworzone przed uregulowaniem sytuacji prawnej winnicy zgodnie z art. 86 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 podlegają obowiązkowi destylacji.

W przypadku zielonych zbiorów przewidzianych w ust. 1 lit. b) producenci z wyprzedzeniem informują właściwy organ o swoim zamiarze przed datą ustaloną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. b). Państwa członkowskie kontrolują zielone zbiory zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, w celu ułatwienia kontroli, państwa członkowskie mogą przewidzieć nałożenie na producentów obowiązku informowania właściwego organu państwa członkowskiego przed datą ustaloną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. b) o tym, którą z możliwości wskazanych w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) do c) niniejszego artykułu mają zamiar wybrać.

Państwa członkowskie mogą także ograniczyć wybór producentów tylko do jednej lub dwóch możliwości wskazanych w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) do c).

3. W przypadku, gdy dany producent posiada winnice, z których produkty mogą być wprowadzane do obrotu, właściwe organy odpowiedzialne są za zapewnienie, aby produkty pochodzące z nielegalnych nasadzeń nie były dodawane do wprowadzanych do obrotu produktów z innych winnic.

Artykuł 58

Przekazywanie informacji

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do 1 marca każdego roku o obszarach, w odniesieniu do których zapłacono karę oraz o wysokości kary rzeczywiście nałożonej, stosując formularz określony w załączniku XIII tabela 1. Ponadto państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoim prawodawstwie dotyczącym tych kar.

2. Z wyjątkiem przypadków wskazanych w odpowiednich tabelach załącznika XIII do niniejszego rozporządzenia, informacje przekazywane zgodnie z art. 85 ust. 4, art. 86 ust. 5 i art. 87 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 dotyczą poprzedniego roku winiarskiego.

W przypadku pierwszego przekazywania informacji zgodnie z art. 85 ust. 4 i art. 86 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, najpóźniej do dnia 1 marca 2009 r., informacje zawarte w odpowiednich tabelach dotyczą:

- a) wszelkich nielegalnych nasadzeń dokonanych po dniu 31 sierpnia 1998 r. wykrytych od tego dnia do końca roku winiarskiego 2007/2008 i nadal niewykarczowanych do dnia 31 lipca 2008 r., jeżeli dane takie są dostępne;
- b) wszelkich nielegalnych nasadzeń dokonanych przed dniem 1 września 1998 r., dla których wnioski o uregulowanie sytuacji prawnej zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 został przyjęty lub odrzucony przez państwo członkowskie między dniem 1 sierpnia 2007 r. a 31 lipca 2008 r.

Dla przekazywania informacji, o których mowa w akapicie drugim lit. a), stosuje się tabelę 2 załącznika XIII do niniejszego rozporządzenia.

Dla przekazywania informacji, o których mowa w akapicie drugim lit. b), stosuje się tabelę 4 załącznika XIII do niniejszego rozporządzenia.

Komisja zachowuje prawo do żądania informacji o nielegalnych nasadzeniach na podstawie uprzednio obowiązujących, lecz nie wypełnionych obowiązków dotyczących powiadamiania na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000.

Kolejne coroczne informacje sporządzane są w formie określonej w tabelach 3, 5, 6 i 7 załącznika XIII do niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o tym, czy przy przekazywaniu informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, podawać szczegóły dotyczące regionów.

Artykuł 59

Zmniejszenia nakładane na państwa członkowskie

W przypadku, gdy państwa członkowskie nie przekazują żadnych tabel w odpowiednich terminach, z wyjątkiem tabeli 2, o której mowa w art. 58, w formie określonej w załączniku XIII do niniejszego rozporządzenia, zawierającej informacje określone w art. 85 ust. 4, art. 86 ust. 5 i art. 87 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, odpowiednio wypełnione, alokacja środków wsparcia, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, dla tych krajów może zostać zmniejszona zgodnie z art. 89 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 479/2008. Komisja może zdecydować, zależnie od zakresu niewypełnienia obowiązków, o odebraniu kwoty wynoszącej do 1 % alokacji środków wsparcia dla danego państwa członkowskiego za każdy miesiąc opóźnienia, począwszy od rozpoczęcia roku winiarskiego następującego po roku, w którym należało przekazać informacje.

ROZDZIAŁ II

Przejściowy zakaz sadzenia winorośli

Artykuł 60

Prawa do nowego sadzenia

1. Jeśli państwa członkowskie przyznają prawa do nowego sadzenia dla obszarów przeznaczonych do nowego obsadzania w ramach środków konsolidacji gruntów lub środków dotyczących obowiązkowych zakupów w interesie publicznym przyjętych w ramach prawodawstwa krajowego, państwa te zapewniają, aby prawa te nie były przyznawane dla obszaru większego, pod względem czystego zbioru, niż 105 % obszaru obsadzonego winoroślą, który był objęty środkami konsolidacji gruntów lub środkami dotyczącymi obowiązkowych zakupów w interesie publicznym.

2. Jeśli państwa członkowskie przyznają prawa do nowego sadzenia w odniesieniu do obszarów przeznaczonych na prace doświadczalne, produkty wytwarzane z winogron pochodzących z takich obszarów nie mogą być wprowadzane na rynek przez cały okres prowadzenia prac doświadczalnych.

3. Jeśli państwa członkowskie przyznają prawa do nowego sadzenia w odniesieniu do obszarów przeznaczonych na szkółki szczepów, winogrona z takich winorośli nie mogą być zbierane, a w przypadku ich zbierania powinny być one niszczone przez cały okres produkcji szkółek szczepów.

4. Prawa do nowego sadzenia przyznane zgodnie z ust. 2 i 3 stosują się jedynie, odpowiednio, w okresie prowadzenia prac doświadczalnych lub w okresie produkcji szkółek szczepów.

Po upływie okresu, o którym mowa w akapicie pierwszym:

Artykuł 61

Obowiązki państw członkowskich w zakresie dokumentowania praw do nowego sadzenia oraz powiadamiania o nich

- a) producent korzysta z praw do ponownego sadzenia lub praw do sadzenia przyznanych z rezerwy, wskutek czego na danym obszarze możliwa jest produkcja wina, które ma być wprowadzane na rynek;
- b) albo winorośl zasadzona na takich obszarach jest karczowana; koszty takiego karczowania ponosi dany producent; do zakończenia karczowania danego obszaru, produkty wytwarzane z winogron pochodzących z takich obszarów mogą być wprowadzane do obrotu tylko dla celów destylacji, na koszt producenta; produktów tych nie można wykorzystywać do produkcji alkoholu o rzeczywistym objętościowym stężeniu wynoszącym 80 % obj. lub mniej.

Państwa członkowskie dokumentują każdy przypadek przyznania praw do nowego sadzenia zgodnie z art. 60.

Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje w odniesieniu do każdego roku winiarskiego:

5. Prawa do nowego sadzenia oraz wszelkie warunki dotyczące użytkowania takich praw lub obszarów obsadzonych zgodnie z nimi, przyznane przed dniem 1 sierpnia 2000 r. w odniesieniu do obszarów przeznaczonych na prace doświadczalne lub szkółki szczepów, mają nadal zastosowanie odpowiednio w okresie prowadzenia prac doświadczalnych lub w okresie produkcji szkółek szczepów. Przepisy ust. 4 akapit drugi stosują się do takich obszarów odpowiednio po zakończeniu okresu prowadzenia prac doświadczalnych lub okresu produkcji szkółek szczepów.

a) całkowita powierzchnia obszarów, dla których przyznano prawa do nowego sadzenia w ramach art. 60 ust. 1, 2 i 3; oraz

b) całkowita powierzchnia obszaru, dla którego przyznano prawa do nowego sadzenia na mocy art. 91 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008; jednakże jeśli państwo członkowskie korzysta z odstępstwa na mocy art. 60 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, przekazuje ono informacje o szacunkowej powierzchni danego obszaru, oparte na wynikach przeprowadzonego monitoringu.

6. W przypadku art. 91 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, celem uniknięcia nakładania nadmiernych obciążeń administracyjnych, zamiast przyznawać prawa do nowego sadzenia państwo członkowskie może postanowić, że obszary, z których wino lub produkty winiarskie przeznaczone są wyłącznie do konsumpcji własnej plantatora, nie podlegają wymogowi karczowania ustanowionemu w art. 85 ust. 1 tegoż rozporządzenia. Państwa członkowskie mogą to uczynić jedynie pod warunkiem, że:

Informacje te przekazywane są w formie określonej w tabeli 8 załącznika XIII. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o tym, czy podać w niej szczegóły dotyczące regionów. Informacje są przekazywane do Komisji najpóźniej 1 marca każdego roku dla poprzedniego roku winiarskiego.

Artykuł 62

Karczowanie nie dające prawa do ponownego sadzenia

a) obszar dla jednego plantatora nie przekracza maksymalnej powierzchni określonej przez to państwo członkowskie, która w każdym razie nie może być większa niż 0,1 ha; oraz

Jeżeli obszar został wykarczowany zgodnie z art. 24 ust. 4, art. 85 ust. 1 lub art. 86 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 bądź art. 60 ust. 4 akapit drugi lit. b) niniejszego rozporządzenia, prawa do ponownego sadzenia nie są przyznawane. Ponadto prawa do ponownego sadzenia nie są przyznawane w przypadku karczowania:

b) dany plantator nie prowadzi produkcji wina do celów handlowych.

a) dowolnego obszaru obsadzonego winoroślą w ramach wdrażania środków konsolidacji gruntów lub środków dotyczących obowiązkowego zakupu w interesie publicznym, w przypadku którego przyznano prawa do nowego sadzenia zgodnie z art. 60 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;

7. Zakazane jest wprowadzanie na rynek wina lub produktów winiarskich pochodzących z obszarów, o których mowa w ust. 6. Państwa członkowskie stosują odpowiedni system monitorowania tego zakazu. W razie wykrycia naruszenia tego zakazu, oprócz ewentualnych kar nałożonych przez państwo członkowskie dodatkowo stosuje się ust. 4 akapit drugi lit. b). Państwa członkowskie dokumentują wszystkie przypadki rozpatrywane na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

b) obszarów przeznaczonych na prace doświadczalne w zakresie uprawy winorośli w okresie prowadzenia tych prac;

c) obszarów przeznaczonych na szkółki szczepów w okresie produkcji szkółek szczepów;

d) obszarów przeznaczonych wyłącznie na własne cele konsumpcyjne plantatora; lub

e) obszarów, w przypadku których przyznawana jest premia za karczowanie zgodnie z art. 92 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Artykuł 63

Przewidywane prawa do ponownego sadzenia

1. Zgodnie z art. 92 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 państwa członkowskie mogą przyznawać prawa do ponownego sadzenia producentom, którzy zobowiążą się do wykarczowania obszaru obsadzonego winoroślą przed końcem trzeciego roku winiarskiego od obsadzenia tego obszaru. Można to uczynić jedynie wtedy, gdy producent ten może wykazać, że nie posiada praw do sadzenia lub posiada niewystarczające prawa do sadzenia, z których mógłby skorzystać, aby cały rozpatrywany obszar został obsadzony winoroślą. Państwo członkowskie nie przyznaje producentowi więcej praw niż jest to niezbędne, aby cały rozpatrywany obszar został obsadzony winoroślą, biorąc pod uwagę wszelkie prawa znajdujące się już w posiadaniu tego producenta. Producent wskazuje konkretny obszar przeznaczony do wykarczowania.

2. Przy podejmowaniu zobowiązania, o którym mowa w ust. 1, producent składa zabezpieczenie. Zobowiązanie do wykarczowania rozpatrywanego obszaru stanowi „zobowiązanie pierwotne” w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85. Wysokość zabezpieczenia jest określana przez dane państwo członkowskie na podstawie obiektywnych kryteriów. Zabezpieczenie jest ustanawiane na stosownym poziomie wystarczającym do tego, aby zapobiec niewypełnieniu zobowiązania przez producentów.

3. Do momentu wypełnienia zobowiązania dotyczącego karczowania państwa członkowskie gwarantują, że w dowolnym roku winiarskim nie będzie prowadzona równocześnie produkcja wina do celów handlowych zarówno na obszarze przeznaczonym do wykarczowania, jak i obszarze nowo obsadzonym. Jest to realizowane przez zagwarantowanie, że produkty wytworzone z winogron pochodzących z każdego z tych obszarów będą mogły zostać wprowadzone do obrotu jedynie w celu celów destylacji, na koszt producenta. Produktów tych nie można wykorzystywać do produkcji alkoholu o rzeczywistym objętościowym stężeniu wynoszącym 80 % obj. lub mniej.

4. Jeżeli zobowiązanie do wykarczowania nie zostało wypełnione w ustalonym terminie, obszar, który nie został wykarczowany, jest traktowany jako obszar obsadzony z naruszeniem zakazu przewidzianego w art. 90 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

5. Państwa członkowskie monitorują obsadzanie i karczowanie rozpatrywanych obszarów.

6. Państwa członkowskie dokumentują wszystkie przypadki rozpatrywane w ramach ust. 1 do 5.

Artykuł 64

Przekazywanie praw do ponownego sadzenia

1. W ramach stosowania art. 92 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 479/2008 państwa członkowskie mogą stosować równoważny współczynnik redukcji na potrzeby przekazywania praw między gospodarstwami.

2. Państwa członkowskie dokumentują wszelkie przypadki przekazywania praw do ponownego sadzenia między gospodarstwami.

Artykuł 65

Rezerwy praw do sadzenia

1. Państwa członkowskie gwarantują, że przekazywanie praw za pośrednictwem krajowej rezerwy i/lub regionalnych rezerw prowadzi do ogólnego zwiększenia potencjału produkcyjnego na ich terytorium. W razie potrzeby państwa członkowskie mogą stosować współczynnik redukcji.

2. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o stworzeniu krajowych i/lub regionalnych rezerw praw do sadzenia lub, zależnie od przypadku, o swojej decyzji dalszego niestosowania systemu rezerw.

3. Jeżeli państwo członkowskie decyduje się na niestosowanie systemu rezerw, przekazuje ono Komisji dowód wskazujący na istnienie skutecznego systemu zarządzania prawami do sadzenia na całym swoim terytorium.

4. Państwa członkowskie dokumentują wszystkie przypadki przyznawania praw do sadzenia pochodzących z rezerw, przypadki przekazywania praw do sadzenia z jednej rezerwy do drugiej oraz wszystkie przypadki przydzielania praw do sadzenia do rezerw. Dokumentować należy także wszelkie wypłaty w zamian za przydzielenie praw do rezerwy lub za przyznanie praw z rezerwy.

5. W formie określonej w tabeli 9 załącznika XIII państwa członkowskie informują Komisję, w odniesieniu do każdego roku winiarskiego:

a) o prawach do sadzenia przydzielonych do rezerw;

b) o prawach do sadzenia przyznanych z rezerwy, za opłatą lub bez opłaty.

Artykuł 66

Utrzymanie systemu praw do sadzenia

Państwa członkowskie, które chcą utrzymać zakaz sadzenia, o którym mowa w art. 90 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, na swoim terytorium lub jego części po dniu 31 grudnia 2015 r., zgodnie z możliwością przewidzianą w art. 90 ust. 6 tego rozporządzenia, powiadamiają Komisję o swoim zamiarze do dnia 1 marca 2015 r.

ROZDZIAŁ III

System karczowania

Artykuł 67

Kwalifikowalność

1. Premia za karczowanie może być przyznana jedynie wtedy, gdy istnieją dowody na to, że obszar obsadzony winoroślą jest właściwie utrzymywany. Bez uszczerbku dla kontroli przewidzianej w art. 81 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, wymagana jest w tym celu deklaracja zbiorów zgodnie z art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2001⁽¹⁾ w odniesieniu do przynajmniej dwóch lat winiarskich poprzedzających wejście w życie rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz trzech lat winiarskich poprzedzających karczowanie.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą postanowić, że producenci, którzy są zwolnieni z obowiązku przedkładania deklaracji zbiorów zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. c) lub art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1282/2001, mogą udowodnić produkcję winogron na podstawie deklaracji określonej w art. 2 ust. 2 lit. c) lub deklaracji produkcji, o której mowa w art. 4 ust. 1 tegoż rozporządzenia.

W przypadku, gdy z należycie uzasadnionych przyczyn nie jest dostępna ani deklaracja zbiorów, ani deklaracja określona w art. 2 ust. 2 lit. c) lub w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1282/2001, państwa członkowskie mogą przewidzieć alternatywne sposoby zapewnienia właściwego utrzymywania winnicy. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za dokładną weryfikację wiarygodności takich alternatywnych sposobów.

3. Przed przyjęciem wniosku o wypłatę państwa członkowskie sprawdzają, czy spełnione zostały kryteria kwalifikowalności określone w art. 100 lit. a), b), d), e) i f) rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Artykuł 68

Przyczyny stosowania zwolnień

1. Obszary górskie i zbocza o dużym nachyleniu, które mogą zostać zgłoszone jako niekwalifikujące się do systemu karczowania zgodnie z art. 104 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, to:

- a) obszary górskie położone na wysokości przynajmniej 500 m, z wyłączeniem wysoko położonych równin,
- b) obszary o spadku przekraczającym 25 %,
- c) obszary, na których utworzono tarasy.

2. Powiadomienie, o którym mowa w art. 104 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, powinno obejmować orientacyjne informacje o powierzchni takich obszarów i być sporządzone w formacie określonym w załączniku XIV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 69

Poziom premii

1. Bez uszczerbku dla pomocy krajowej, która może zostać udzielona zgodnie z art. 106 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, skala premii przewidzianych w art. 101 tego rozporządzenia będzie taka, jaką określono w załączniku XV do niniejszego rozporządzenia.

2. Wielkość dotychczasowych zbiorów, o których mowa w art. 101 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, ustala się na podstawie średnich zbiorów z danego gospodarstwa lub, o ile dane takie są dostępne, średnich zbiorów z działki lub średnich zbiorów dla określonej kategorii wina w ramach danego gospodarstwa, dla którego złożono wniosek o premię na karczowanie. Średnie zbiory oblicza się na podstawie średnich zbiorów w pięciu latach między 2003/2004 i 2007/2008, z wyłączeniem lat o najwyższych i najniższych zbiorach.

W ramach odstępstwa od akapitu pierwszego:

- a) państwa członkowskie, które przystąpiły do Wspólnoty w roku 2004 lub 2007 i nie posiadały systemu deklarowania zbiorów w całym okresie od 2003/2004 do 2007/2008, obliczają poziom dotychczasowych zbiorów na podstawie średnich zbiorów w latach od 2005/2006 do 2007/2008;
- b) producent, którego produkcja została w niekorzystny sposób zmieniona w okresie odniesienia przez okres dłuższy niż rok ze względu na działanie siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności występujących w danym okresie odniesienia, ma prawo zwrócić się o ustalenie poziomu dotychczasowych zbiorów na podstawie średnich zbiorów w latach winiarskich w okresie, o którym mowa w akapicie pierwszym lub, gdzie stosowne, w lit. a) niniejszego akapitu, w których nie wystąpiło działanie siły wyższej ani okoliczności nadzwyczajne.

3. Średnie zbiory są określane na podstawie deklaracji zbiorów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 29.6.2001, s. 14.

Niezależnie od przepisów akapitu pierwszego, państwa członkowskie mogą ustanowić, że producenci zwolnieni z obowiązku przedkładania deklaracji zbiorów zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. c) lub art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1282/2001, mogą udowodnić swoją produkcję winogron na podstawie deklaracji określonej w art. 2 ust. 2 lit. c) lub deklaracji produkcji, o której mowa w art. 4 ust. 1 tegoż rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w przypadku członków spółdzielni lub innych grup, do których należą producenci lub z którymi są zrzeszeni, a które nie posiadają deklaracji wskazanej w art. 2 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1282/2001, pod uwagę można brać średnie zbiory spółdzielni lub grupy pod warunkiem, że spółdzielnia lub grupa zaświadczy, że dany producent rzeczywiście dostarczył do niej winogrona w rozpatrywanych latach. W tym przypadku bierze się pod uwagę, o ile są dostępne, dane o średnich zbiorach dla określonej kategorii win w ramach danej spółdzielni lub grupy, dla której zgłoszono wniosek o premię za karczowanie.

Państwa członkowskie mogą ustanowić, że w przypadku, gdy z należycie uzasadnionych przyczyn, weryfikowanych przez państwa członkowskie, nie jest dostępna ani deklaracja zbiorów, ani deklaracja określona w art. 2 ust. 2 lit. c) lub w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1282/2001, poza danymi wskazanymi w akapitach drugim i trzecim, za dotychczasowe zbiory przyjmuje się średnie zbiory z danego regionu.

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za dokładną weryfikację wiarygodności deklaracji oraz alternatywnych źródeł wykorzystywanych do ustalenia poziomu dotychczasowych zbiorów przedstawionych zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Premia jest wypłacana dla obszaru obsadzonego, zdefiniowanego zgodnie z art. 75.

Artykuł 70

Procedura składania wniosków

1. Państwa członkowskie określają procedurę składania wniosków, która w szczególności przewiduje:

- a) informacje obowiązkowo składane wraz z wnioskiem;
- b) kolejne powiadomienie o stosownej premii dla danego producenta;
- c) termin, do upływu którego musi zakończyć się karczowanie.

2. Państwa członkowskie weryfikują zasadność wniosków. W tym celu mogą przewidzieć konieczność złożenia przez producenta pisemnego zobowiązania przy składaniu wniosku. W przypadku wycofania wniosku bez należycie uzasadnionej przyczyny państwa członkowskie mogą przewidzieć, że dany producent ponosi koszty poniesione w związku z rozpatrzeniem jego wniosku.

Artykuł 71

Procedura w przypadku stosowania jednolitej stawki procentowej akceptacji zgłoszonych kwot

1. Przy stosowaniu jednolitej stawki procentowej akceptacji, o której mowa w art. 102 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, państwa członkowskie w każdym roku postępują w następujący sposób:

- a) w zakresie, na jaki pozwalają dostępne środki budżetowe przydzielone państwu członkowskiemu, wszystkie wnioski o wykarczowanie całej winnicy danego producenta są przyjmowane bez stosowania żadnej redukcji; jeżeli natomiast dostępne środki budżetowe przydzielone państwu członkowskiemu nie są wystarczające dla przyjęcia wszystkich takich wniosków, państwa członkowskie rozdzielają dostępny budżet na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów określonych we własnych przepisach krajowych;
- b) po odjęciu od przydzielonych państwu członkowskiemu dostępnych środków budżetowych kwot, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, w zakresie, na jaki pozwalają pozostałe dostępne środki budżetowe, przyjmowane są wszystkie wnioski wnioskodawców w wieku 55 lat lub starszych, albo starszych, jeśli państwa członkowskie tak postanowiły zgodnie z art. 102 ust. 5 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, bez stosowania żadnych redukcji do tych wniosków; jeżeli natomiast dostępne środki budżetowe przydzielone państwu członkowskiemu nie są wystarczające, aby przyjąć wszystkie takie wnioski, państwa członkowskie rozdzielają dostępny budżet na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów określonych we własnych przepisach krajowych;
- c) po odjęciu środków, o których mowa w lit. a) i b), od dostępnych środków budżetowych przydzielonych państwu członkowskiemu, państwa członkowskie rozdzielają pozostały dostępny budżet na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów określonych we własnych przepisach krajowych.

2. Obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria, o których mowa w art. 102 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 479/2008, określone są przez państwa członkowskie w taki sposób, aby umożliwić niestosowanie redukcji do wniosków, które mogą zostać przyjęte. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o kryteriach, o których mowa w ust. 1, do dnia 15 października każdego roku, posługując się tabelą 10 załącznika XIII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 72

Wypłata premii

Premia za karczowanie jest wypłacana po zweryfikowaniu, czy karczowanie miało miejsce i jest wypłacana najpóźniej do dnia 15 października roku, w którym wniosek został przyjęty przez państwa członkowskie zgodnie z art. 102 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Artykuł 73

Przekazywanie informacji

1. Informacje, o których mowa w art. 102 ust. 2, 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, są przekazywane w formacie przewidzianym w tabelach od 10 do 12 załącznika XIII do niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o tym, czy w tabelach tych podawać szczegóły dotyczące regionów.

2. Jeżeli państwa członkowskie przyznają pomoc krajową na karczowanie, informację taką uwzględniają w tabelach, o których mowa w ust. 1.

3. Państwo członkowskie, które podjęło decyzję, zgodnie z art. 104 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, o odrzuceniu dalszych wniosków, informuje Komisję o swojej decyzji.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o środkach podjętych celem przestrzegania przepisu przewidzianego w art. 104 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 479/2008. Informacje przekazuje się w formacie przewidzianym w tabeli 12 załącznika XIII do niniejszego rozporządzenia.

5. Najpóźniej w dniu 1 grudnia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji roczne sprawozdanie z wyników kontroli przeprowadzonych w zakresie systemu karczowania w poprzednim roku budżetowym. Informacje przekazuje się w formacie przewidzianym w tabeli 13 załącznika XIII.

ROZDZIAŁ IV

Wykaz i pomiar obszaru obsadzonego

Artykuł 74

Wykaz

Dane podawane w wykazie zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 dotyczą dnia 31 lipca poprzedniego roku winiarskiego.

Wykaz zawiera informacje określone w tabelach od 14 do 16 załącznika XIII do niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o tym, czy w tabelach tych podawać szczegóły dotyczące regionów.

Artykuł 75

Obszar obsadzony

1. Dla celów dotyczących środków przeznaczonych na restrukturyzację i przekształcanie winnic, zielone zbiory i karczowanie, o których mowa w art. 11, 12 i 98 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, obszar obsadzony winoroślą jest zdefiniowany przez obwód zewnętrzny winorośli z dodaniem buforu, którego szerokość odpowiada połowie odległości między rzędami. Obszar obsadzony jest określany zgodnie z art. 30 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 ⁽¹⁾.

2. W przypadku, gdy dotychczasowe zbiory, o których mowa w art. 101 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, określa się na podstawie obszaru nieodpowiadającego definicji podanej w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą dokonać ponownego obliczenia zbiorów, dzieląc produkcję danego gospodarstwa lub działki lub kategorii wina przez obszar obsadzony winoroślą, wytwarzający daną ilość wina, zgodnie z definicją podaną w ust. 1.

TYTUŁ V

KONTROLE W SEKTORZE WINA

ROZDZIAŁ I

Zasady kontrolowania

Artykuł 76

Kontrole

Bez uszczerbku dla szczególnych przepisów niniejszego rozporządzenia lub innego prawodawstwa wspólnotowego, państwa członkowskie wprowadzają kontrole i środki w zakresie, w jakim są one niezbędne dla zapewnienia prawidłowego stosowania rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz niniejszego rozporządzenia. Powinny być one skuteczne, stosowne i odstrasżające, aby zapewnić odpowiednią ochronę interesów finansowych Wspólnot.

W szczególności państwa członkowskie gwarantują, że:

- a) istnieje możliwość sprawdzenia wszystkich kryteriów kwalifikowalności określonych przez Wspólnotę lub prawodawstwo krajowe bądź krajowe zasady ramowe;
- b) właściwe organy odpowiedzialne za prowadzenie kontroli posiadają wystarczającą liczbę odpowiednio wykwalifikowanego i doświadczonego personelu do skutecznego prowadzenia kontroli;
- c) ustanowione zostały kontrole w celu uniknięcia nieprawidłowego podwójnego finansowania środków wsparcia w ramach niniejszego rozporządzenia oraz innych programów wspólnotowych lub krajowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18.

- d) kontrole oraz środki są zgodne z charakterem rozpatrywanego środka wsparcia. Państwa członkowskie definiują metody i sposoby weryfikacji oraz wskazują, kto jest poddawany kontrolom;
- e) kontrole są prowadzone w sposób systematyczny lub na podstawie pobieranych prób. W przypadku pobierania próbek państwa członkowskie gwarantują, że pod względem liczby, charakteru i częstotliwości kontrole są reprezentatywne dla całego ich terytorium i odpowiadają, gdzie stosowne, ilości produktów sektora wina wprowadzanych do obrotu lub przechowywanych w celu wprowadzenia ich do obrotu;
- f) działania dopuszczone do finansowania wspólnotowego są rzeczywiste i zgodne z prawodawstwem wspólnotowym.

Artykuł 77

Zasady ogólne

1. Weryfikacja dokonywana jest w drodze kontroli administracyjnych oraz, gdzie stosowne, kontroli na miejscu.
2. Kontrole administracyjne mają charakter systematyczny i obejmują kontrole krzyżowe dotyczące m.in. danych ze Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli, o którym mowa w tytule II rozdział 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003.
3. Z wyjątkiem przypadków, kiedy rozporządzenie (WE) nr 479/2008 lub niniejsze rozporządzenie przewiduje kontrole systematyczne lub kontrole na miejscu, właściwe organy prowadzą kontrole na miejscu, pobierając próbę stanowiącą odpowiedni procent beneficjentów/producentów na podstawie analizy ryzyka, zgodnie z art. 79 niniejszego rozporządzenia.
4. W odniesieniu do środków przewidzianych w art. 16, 17, 18 i 19 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 próba obejmuje przynajmniej 5 % wniosków o przyznanie pomocy. Próba musi ponadto obejmować przynajmniej 5 % kwoty, na którą opiewa pomoc.
5. Artykuły 26, 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1975/2006 ⁽¹⁾ stosowane są z uwzględnieniem niezbędnych zmian w odniesieniu do środków przewidzianych w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.
6. Do kontroli na miejscu, o których mowa w niniejszym artykule, stosuje się art. 26 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.
7. We wszystkich stosownych przypadkach państwa członkowskie wykorzystują Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (ZSZiK).

Artykuł 78

Kontrole na miejscu

1. Kontrole na miejscu mają charakter niezapowiedziany. Jednakże można wystosować pismo zapowiadające kontrolę ograniczone ściśle do niezbędnego minimum, o ile nie spowoduje to zagrożenia celu kontroli. Pismo takie można wystosować w wyprzedzeniu nie dłuższym niż 48 godzin z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków lub środków, w przypadku których przewidziano systematyczne kontrole na miejscu.
2. W stosownych przypadkach kontrole na miejscu, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, przeprowadzane są w powiązaniu z ewentualnymi innymi kontrolami przewidzianymi w prawodawstwie wspólnotowym.
3. Rozpatrywany wniosek lub wnioski o przyznanie pomocy są odrzucane, jeżeli beneficjenci lub ich przedstawiciele uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli na miejscu.

Artykuł 79

Dobór próby kontrolnej

1. Próby kontrolne do celów kontroli na miejscu prowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są dobierane przez właściwy organ na podstawie analizy ryzyka oraz, jeżeli kontrole dotyczą w szczególności finansowania wspólnotowego, reprezentatywności złożonych wniosków o przyznanie pomocy. Skuteczność analizy ryzyka jest oceniana i aktualizowana co roku:
 - a) poprzez ustalenie istotności każdego czynnika ryzyka;
 - b) poprzez porównanie wyników próby opartej na analizie ryzyka i próby dobranej losowo, o której mowa w akapicie drugim;
 - c) poprzez uwzględnienie szczególnej sytuacji w danym państwie członkowskim.

W celu zapewnienia elementu reprezentatywności, państwa członkowskie dobierają losowo od 20 do 25 % minimalnej liczby beneficjentów/producentów, którzy zostaną objęci kontrolą na miejscu.

2. Właściwy organ dokumentuje powody wyboru konkretnych beneficjentów/producentów do kontroli na miejscu. O powodach tych, przed rozpoczęciem kontroli na miejscu, informowany jest inspektor mający przeprowadzić taką kontrolę.

Artykuł 80

Sprawozdanie z kontroli

1. Z każdej kontroli na miejscu sporządza się sprawozdanie, umożliwiające przegląd szczegółów przeprowadzonej kontroli.

⁽¹⁾ Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 74. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1396/2007 (Dz.U. L 311 z 29.11.2007, s. 3).

W zakresie, w jakim kontrole dotyczą finansowania wspólnotowego, w raporcie wskazuje się w szczególności:

- a) programy pomocy i wnioski poddane kontroli;
- b) osoby obecne;
- c) w stosownych przypadkach obszary rolne poddane kontroli, obszary rolne poddane pomiarowi, wyniki pomiarów dla poszczególnych mierzonych działek oraz zastosowane metody pomiaru;
- d) dokonanie weryfikacji, czy dany obszar był właściwie utrzymywany – w przypadku programu karczowania;
- e) ilości objęte kontrolą oraz wyniki kontroli;
- f) fakt przesłania lub nieprzesłania do beneficjenta/producenta pisma zapowiadającego wizytę oraz, w przypadku przesłania, liczbę pism;
- g) wszelkie dalsze podjęte środki kontrolne.

2. W przypadku, gdy w trakcie kontroli na miejscu lub kontroli przeprowadzanej metodą teledetekcji wykryto rozbieżności między informacjami podanymi we wniosku a rzeczywistą sytuacją, plantator otrzymuje kopię sprawozdania z kontroli i ma możliwość podpisania go zanim właściwy organ wyciągnie wnioski z ustaleń w zakresie ewentualnych redukcji lub wyłączeń.

Artykuł 81

Kontrola dotycząca potencjału produkcyjnego

1. W celu weryfikacji zgodności z przepisami dotyczącymi potencjału produkcyjnego, zawartymi w tytule V rozporządzenia (WE) nr 479/2008, w tym weryfikacji przestrzegania zakazu nowych nasadzeń, ustanowionego w art. 90 ust. 1 tego rozporządzenia, państwa członkowskie wykorzystują rejestr winnic.

2. Przy przyznawaniu praw do ponownego sadzenia, przewidzianych w art. 92 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, dokonuje się systematycznej weryfikacji obszarów przed karczowaniem i po jego zakończeniu. Weryfikuje się działki, w przypadku których ma zostać przyznane prawo do ponownego sadzenia.

Kontrola przed karczowaniem obejmuje sprawdzenie faktu istnienia danej winnicy.

Kontrola ta jest przeprowadzana metodą klasycznej kontroli na miejscu. Jednakże, jeżeli państwo członkowskie dysponuje rzetelnym, zaktualizowanym rejestrem winnic, kontrolę można przeprowadzić sposobem administracyjnym, a obowiązek przeprowadzenia kontroli na miejscu przed karczowaniem można ograniczyć do 5 % wniosków (w stosunku rocznym) w celu potwierdzenia rzetelności systemu kontroli administracyjnych. Gdyby w ramach kontroli na miejscu wykryto znaczące nieprawidłowości lub rozbieżności w regionie lub części regionu, właściwy organ odpowiednio zwiększa liczbę kontroli na miejscu w trakcie danego roku oraz roku następnego.

3. Obszary otrzymujące premię za karczowanie są weryfikowane w sposób systematyczny przed karczowaniem i po jego zakończeniu. Weryfikuje się działki, które są przedmiotem wniosku o udzielenie pomocy.

Kontrola przed karczowaniem obejmuje sprawdzenie faktu istnienia danej winnicy, obszaru obsadzonego określonego zgodnie z art. 75 oraz sprawdzenie, czy dany obszar był właściwie utrzymywany.

Kontrola ta jest przeprowadzana metodą klasycznej kontroli na miejscu. Jednakże jeżeli państwo członkowskie dysponuje narzędziem graficznym pozwalającym na pomiar działki zgodnie z art. 75 w skomputeryzowanym rejestrze winnic oraz rzetelnymi aktualnymi informacjami o tym, że działka jest właściwie utrzymywana, kontrolę można przeprowadzić sposobem administracyjnym, a obowiązek przeprowadzenia kontroli na miejscu przed karczowaniem można ograniczyć do 5 % wniosków w celu potwierdzenia rzetelności systemu kontroli administracyjnych. Gdyby w ramach kontroli na miejscu wykryto znaczące nieprawidłowości lub rozbieżności w regionie lub części regionu, właściwy organ odpowiednio zwiększa liczbę kontroli na miejscu w trakcie danego roku.

4. Sprawdzenie, czy karczowanie rzeczywiście miało miejsce, odbywa się metodą klasycznej kontroli na miejscu lub, w przypadku karczowania całej działki winnicy bądź gdy rozdzielnosc teledetekcji jest równa lub wyższa niż 1 m², metodą teledetekcji.

5. W przypadku obszarów otrzymujących premię za karczowanie, bez uszczerbku dla przepisów ust. 3 akapit trzeci oraz ust. 4, przynajmniej jedna z dwóch kontroli wskazanych w ust. 3 akapit pierwszy prowadzona jest metodą klasycznej kontroli na miejscu.

Artykuł 82

Organy kontrolne

1. Jeżeli państwo członkowskie wyznacza kilka właściwych organów do sprawdzenia zgodności z zasadami regulującymi sektor wina, państwo to koordynuje pracę tych organów.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden organ łącznikowy odpowiedzialny za kontrakty z organami łącznikowymi innych państw członkowskich oraz z Komisją. W szczególności organ łącznikowy otrzymuje i przekazuje dalej wnioski o współpracę w celu wdrożenia niniejszego tytułu, a także reprezentuje własne państwo członkowskie wobec innych państw członkowskich lub Komisji.

Artykuł 83

Uprawnienia urzędników kontrolujących

Każde państwo członkowskie podejmuje stosowne środki w celu ułatwienia pracy urzędników swoich właściwych organów. Gwarantuje ono w szczególności, że urzędnicy ci, upoważnieni do wykonywania tych zadań, w stosownych przypadkach łącznie z urzędnikami innych departamentów:

- a) posiadają dostęp do winnic, produkcji wina i instalacji służących do przechowywania, instalacji służących do przetwarzania produktów sektora wina oraz pojazdów do transportu tych produktów;
- b) posiadają dostęp do pomieszczeń handlowych (lub magazynów) oraz pojazdów dowolnego gospodarstwa służących sprzedaży, wprowadzaniu na rynek lub transportowi produktów sektora wina lub produktów, które mogą być przeznaczone do użytku w sektorze wina;
- c) mogą sporządzać wykaz produktów sektora wina i substancji lub produktów, które mogą być wykorzystane do przygotowania takich produktów;
- d) mogą pobierać próbki produktów sektora wina, substancji lub produktów, które mogą być wykorzystane do przygotowania takich produktów oraz produktów przechowywanych w celu sprzedaży, wprowadzenia do obrotu lub transportu;
- e) mogą analizować dane księgowe i inne dokumenty użyteczne w trakcie procedur kontrolnych oraz sporządzać z nich kopie lub wyciągi;
- f) mogą podejmować odpowiednie środki ochronne w zakresie przygotowywania, przechowywania, transportu, prezentacji i wprowadzenia na rynek produktu sektora wina lub produktu przeznaczonego do wykorzystania w przygotowywaniu takiego produktu, jeżeli istnieje powód, aby sądzić, że wystąpiło poważne naruszenie przepisów wspólnotowych, w szczególności w przypadku nadużyć lub ryzyka dla zdrowia.

ROZDZIAŁ II

Wzajemna pomoc organów kontrolnych

Artykuł 84

Pomoc na żądanie

1. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego podejmuje czynności kontrolne na swoim terytorium, może zwrócić się

o informacje do właściwego organu dowolnego innego państwa członkowskiego, na które czynności te mogą wywierać bezpośredni lub pośredni wpływ. Jeśli taki wniosek jest składany, pomoc powinna być udzielana terminowo.

Komisję powiadamia się za każdym razem, gdy produkt będący przedmiotem kontroli, o których mowa w akapicie pierwszym, pochodzi z kraju trzeciego oraz jeśli wprowadzanie tego produktu na rynek może być przedmiotem szczególnego zainteresowania innych państw członkowskich.

Organ, do którego się zwrócono, przekazuje wszelkie żądane informacje, gdyż umożliwia to organowi wnioskującemu wykonanie swoich obowiązków.

2. Jeśli organ zwracający się sporządza uzasadniony wniosek, organ, do którego się zwrócono, realizuje szczególnie nadzór lub kontrole w celu osiągnięcia postawionych celów bądź podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia wykonania takiego nadzoru i takich kontroli.

3. Organ, do którego się zwrócono postępuje tak, jak gdyby działał we własnym imieniu.

4. W porozumieniu z organem, do którego się zwrócono, organ zwracający się może wyznaczyć urzędników:

- a) w celu uzyskania, w siedzibie władz administracyjnych podlegających państwu członkowskiemu, w którym ma siedzibę organ, do którego się zwrócono, informacji dotyczących stosowania zasad w sektorze wina lub kontrolowania działań, w tym sporządzania kopii dokumentów transportowych oraz innych dokumentów lub wyciągów z rejestrów,
- b) albo którzy będą obecni w trakcie prowadzenia żądanych działań zgodnie z ust. 2, po powiadomieniu organu, do którego się zwrócono we właściwym czasie przed rozpoczęciem tych działań.

Kopie, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), można wykonywać jedynie za zgodą organu, do którego się zwrócono.

5. Urzędnicy organu, do którego się zwrócono, pozostają w każdym momencie odpowiedzialni za działania kontrolne.

6. Urzędnicy organu zwracającego się:

- a) wystawiają pisemny nakaz wskazujący ich tożsamość i stanowisko;
- b) otrzymują, bez uszczerbku dla limitów liczby własnych urzędników prowadzących kontrole, które to limity nałożyło państwo członkowskie organu, do którego się zwrócono:

- (i) prawa dostępu określone w art. 83 lit. a) i b);
- (ii) prawo do bycia informowanym o wynikach kontroli przeprowadzonych przez urzędników organu, do którego się zwrócono zgodnie z art. 83 lit. c) i e).
- c) w trakcie kontroli zachowują się w sposób zgodny z przepisami i zasadami praktyki zawodowej, których przestrzegania oczekuje się od urzędników państwa członkowskiego, a także przestrzegają obowiązku zachowania tajemnicy służbowej.

7. Wnioski, o których mowa w niniejszym artykule, są przekazywane do organu, do którego się zwrócono w danym państwie członkowskim, za pośrednictwem organu łącznikowego tegoż państwa członkowskiego. Tę samą procedurę stosuje się do:

- a) odpowiedzi na takie wnioski;
- b) powiadomień dotyczących stosowania ust. 2 i 4.

Niezależnie od przepisów akapitu pierwszego, oraz w imię szybszej i sprawniejszej współpracy między państwami członkowskimi, państwa członkowskie mogą pozwolić właściwemu organowi na:

- a) zwrócenie się z wnioskiem lub powiadomieniem bezpośrednio do właściwego organu innego państwa członkowskiego;
- b) bezpośrednie odpowiadanie na wnioski lub powiadomienia otrzymywane od właściwego organu innego państwa członkowskiego.

Artykuł 85

Pomoc bez skierowania prośby

Właściwy organ państwa członkowskiego za pośrednictwem organu łącznikowego, któremu podlega, niezwłocznie powiadamia organ łącznikowy zainteresowanego państwa członkowskiego, jeżeli ma powody do podejrzeń lub powęźmie wiadomość o tym, że:

- a) produkt, o którym mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, nie spełnia przepisów dotyczących sektora wina lub był przedmiotem nadużycia dokonanego w celu uzyskania takiego produktu lub wprowadzenia go na rynek; oraz

- b) naruszenie przepisów dotyczy szczególnie jednego lub większej liczby państw członkowskich i prowadzi do podjęcia środków administracyjnych lub działań prawnych.

Artykuł 86

Przepisy wspólne

1. Informacjom, o których mowa w art. 84 ust. 1 i art. 85, towarzyszą i uzupełniają je niezwłocznie odpowiednie dokumenty i inne dowody oraz odniesienie do wszelkich środków administracyjnych i postępowania prawnego, w szczególności obejmujące:

- a) skład i właściwości organoleptyczne rozpatrywanych produktów,
- b) opis i prezentację produktu,
- c) zgodność lub brak zgodności z przepisami ustanowionymi dla wytwarzania i wprowadzania tego produktu na rynek.

2. Organy łącznikowe zaangażowane w sprawę, dla której wszczęto procedurę pomocy, informują się nawzajem niezwłocznie o:

- a) postępie w dochodzeniu,
- b) wszelkich działaniach administracyjnych lub prawnych podjętych w następstwie danych operacji.

3. Koszty podróży poniesione przy wdrażaniu art. 84 ust. 2 i 4 są ponoszone:

- a) przez państwo członkowskie, które wyznaczyło urzędnika na potrzeby środków, o których mowa w tych ustępach; lub
- b) z budżetu wspólnotowego na wniosek organu łącznikowego tego państwa członkowskiego, jeżeli Komisja formalnie uznała z góry interes Wspólnoty w kontroli danego działania.

ROZDZIAŁ III

Bank danych analitycznych

Artykuł 87

Cel banku danych

1. Bank danych analitycznych dla produktów winiarskich prowadzony jest przez Wspólne Centrum Badawcze (WCB).

2. Bank danych zawiera dane uzyskane z analizy izotopowej składników etanolu i wody w produktach winiarskich zgodnie z referencyjnymi metodami analizy, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

3. Bank danych ma pomóc zharmonizować interpretację wyników uzyskanych przez urzędowe laboratoria państw członkowskich przy zastosowaniu referencyjnych metod analizy, o której mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

Artykuł 88

Próbki

1. W celu utworzenia banku danych analitycznych, państwa członkowskie zapewniają pobieranie próbek świeżych winogron do analizy, jak również ich obróbkę i przetwarzanie na wino zgodnie z instrukcjami w załączniku XVI.

2. Próbki świeżych winogron pobiera się z winnic zlokalizowanych w obszarze uprawy winorośli o jasno określonych: rodzaju gleby, usytuowaniu, systemie uprawy winorośli, odmianie, wieku i praktykach prowadzenia upraw.

3. Liczba próbek, którą pobiera się co roku do banku danych, jest określona w załączniku XVII. Przy doborze próbek należy brać pod uwagę sytuację geograficzną winnic w państwach członkowskich wymienionych w załączniku XVII. Co roku przynajmniej 25 % próbek pobiera się z tych samych działek co w roku poprzednim.

4. Próbki analizuje się przy pomocy metod, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, w laboratoriach wyznaczonych przez państwa członkowskie. Wyznaczone laboratoria muszą spełniać ogólne kryteria działania laboratoriów badawczych ustanowione w ISO/IEC 17025, a w szczególności muszą uczestniczyć w systemie badań doskonałości obejmujących metody analizy izotopowej. Dowody wskazujące na zgodność z tymi kryteriami są przedstawiane WCB na piśmie w celu kontroli jakości oraz zatwierdzenia przekazywanych danych.

5. Sprawozdanie z analizy sporządza się zgodnie z załącznikiem XIX. Dla każdej próbki sporządza się kartę opisu zgodnie z załącznikiem XVIII.

6. Kopię sprawozdania wraz z wynikami i interpretacją analiz oraz kopię karty opisu przesyła się do WCB.

7. Państwa członkowskie oraz WCB zapewniają, że:

a) dane w banku danych analitycznych są przechowywane,

b) każda próbka jest przechowywana przez przynajmniej trzy lata od dnia jej pobrania,

c) bank danych wykorzystywany jest wyłącznie do monitorowania stosowania prawodawstwa wspólnotowego i krajowego w sektorze wina lub do celów statystycznych bądź naukowych,

d) stosuje się środki ochrony danych, w szczególności środki przeciw kradzieżom i obcej ingerencji,

e) kartoteki udostępniane są bez zbędnej zwłoki lub kosztów podmiotom, których dotyczą, aby można było skorygować ewentualne nieścisłości.

Artykuł 89

Analizy izotopowe

Dla okresu kończącego się w dniu 31 lipca 2010 r., w oczekiwaniu na nabycie odpowiedniego wyposażenia analitycznego, państwa członkowskie produkujące wino, które przystąpiły do Wspólnoty w roku 2004 lub 2007 i nieposiadające wyposażenia do przeprowadzania analiz izotopowych, przesyłają swoje próbki wina do WCB w celu analizy.

W tym przypadku mogą one wyznaczyć właściwy organ upoważniony do posiadania dostępu do informacji o próbkach pobranych na jego terytorium.

Artykuł 90

Przekazywanie wyników

1. Informacje zawarte w banku danych są udostępniane na żądanie laboratorium wyznaczonym przez państwa członkowskie do tego celu.

2. WCB sporządza i aktualizuje co roku wykaz laboratoriów w państwach członkowskich wyznaczonych do przygotowania próbek oraz do prowadzenia pomiarów na potrzeby banku danych analitycznych.

3. W należycie uzasadnionych przypadkach informacje, o których mowa w ust. 1, jeśli są reprezentatywne, mogą zostać na żądanie udostępnione innym organom urzędowym w państwach członkowskich.

4. Przekazywanie informacji dotyczy jedynie odnośnych danych analitycznych wymaganych do interpretacji analizy przeprowadzonej na próbce o porównywalnych cechach i pochodzeniu. Przy przekazywaniu informacji należy zawsze dołączyć przypomnienie o minimalnych wymogach dotyczących korzystania z banku danych.

Artykuł 91

Zgodność z procedurami

Państwa członkowskie zapewniają, że wyniki analiz izotopowych zawartych w ich własnych bankach danych są uzyskiwane w drodze analizy próbek pobranych i poddanych obróbce zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału.

ROZDZIAŁ IV

Pobieranie próbek do celów kontrolnych

Artykuł 92

Wniosek o pobranie próbek

1. W kontekście stosowania przepisów rozdziału II urzędnicy właściwego organu państwa członkowskiego mogą zwrócić się do właściwego organu innego państwa członkowskiego o pobranie próbek zgodnie z odnośnymi przepisami tego państwa członkowskiego.

2. Organ zwracający się z wnioskiem zatrzymuje zebrane próbki i określa m.in. laboratorium, w którym mają być one analizowane.

3. Próbkę pobiera się i poddaje obróbce zgodnie z instrukcjami opisanymi w załączniku XX.

Artykuł 93

Koszty pobierania, wysyłki i analizy próbek

1. Koszty ponoszone przy pobieraniu, obróbce i wysyłce próbki oraz przy przeprowadzaniu testów analitycznych i organoleptycznych pokrywa właściwy organ państwa członkowskiego, które zwróciło się o pobranie próbki. Koszty takie są obliczane według stawek stosowanych w państwie członkowskim, na którego terytorium prowadzone są czynności.

2. Koszty ponoszone w związku z przesłaniem próbek, o którym mowa w art. 89, pokrywa Wspólnota.

ROZDZIAŁ V

Przepisy ogólne

Artykuł 94

Moc dowodowa

Wyniki uzyskane przez urzędników właściwego organu państwa członkowskiego w trakcie stosowania przepisów niniejszego rozdziału mogą być przywoływane przez właściwe organy państw członkowskich. W takich przypadkach nie mają one mniejszej wartości wynikającej z tego, że nie pochodzą z danego państwa członkowskiego.

Artykuł 95

Osoby podlegające kontrolom

1. Osoby fizyczne lub prawne oraz grupy takich osób, których działalność zawodowa może być przedmiotem kontroli opisanych w niniejszym rozporządzeniu, nie zakłócają takich kontroli i ułatwiają je w każdym czasie.

2. Rolnicy uprawiający winorośl, z których urzędnicy właściwego organu pobrali winogrona:

a) nie mogą utrudniać ich zbierania w żaden sposób; oraz

b) muszą udostępnić tym urzędnikom wszelkie informacje wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

TYTUŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 96

Wyплаты dla beneficjentów

Wyплаты dla beneficjentów zgodnie z przepisami tytułu II, z wyjątkiem art. 9, oraz zgodnie z przepisami tytułu V rozporządzenia (WE) nr 479/2008 dokonywane są w pełnej kwocie.

W ramach odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wypłacie wsparcia, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, za pośrednictwem towarzystw ubezpieczeniowych jako pośredników pod warunkiem, że:

a) przestrzegane są warunki, o których mowa w art. 14 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008;

b) pomoc jest przekazywana producentowi w pełnej kwocie;

c) towarzystwo ubezpieczeniowe wypłaca pomoc producentowi z wyprzedzeniem bądź za pośrednictwem banku lub przekazu pocztowego w ciągu piętnastu dni po otrzymaniu płatności od państwa członkowskiego.

Wykorzystanie takich pośredników do dokonywania wypłat odbywa się w sposób niezakłócający warunków konkurencji na rynku ubezpieczeń.

Wyплаты podlegają uprzedniej kontroli zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem wypłat zaliczkowych gwarantowanych złożonym zabezpieczeniem.

Artykuł 97**Odzyskiwanie nienależnych płatności**

Nienależne płatności są odzyskiwane z odsetkami od odpowiednich beneficjentów. Przepisy art. 73 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 stosują się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Wdrażanie sankcji administracyjnych oraz odzyskiwanie nienależnych płatności odbywa się bez uszczerbku dla powiadomienia Komisji o nieprawidłowościach zgodnie z rozporządzeniem Komisji nr 1848/2006 ⁽¹⁾.

Artykuł 98**Sankcje krajowe**

Bez uszczerbku dla wszelkich sankcji określonych w rozporządzeniu (WE) nr 479/2008 lub w niniejszym rozporządzeniu, państwa członkowskie przewidują stosowanie sankcji na szczeblu krajowym w odniesieniu do nieprawidłowości dotyczących wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 479/2008 oraz w niniejszym rozporządzeniu, które to sankcje są skuteczne, stosowne i odstraszające, aby zapewnić odpowiedzialną ochronę interesów finansowych Wspólnoty.

Artykuł 99**Sztucznie tworzone sytuacje**

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek szczególnych środków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 479/2008 lub w niniejszym rozporządzeniu, nie dokonuje się wypłat na rzecz beneficjentów, w przypadku których ustalono, że sztucznie stworzyli warunki wymagane do uzyskania takich wypłat w celu odniesienia korzyści wbrew celom danego środka.

Artykuł 100**Przekazywanie informacji**

1. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek szczególnych przepisów niniejszego rozporządzenia informacje, których przekazywanie jest wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, mają format określony w załącznikach, w postaci plików utworzonych w arkuszu kalkulacyjnym. Są one przekazywane do Komisji również w postaci elektronicznej. Jeśli państwo członkowskie sporządza zestawienia danych w ujęciu regionalnym, przekazuje Komisji również tabelę z podsumowaniem danych z regionów.

Informacje, które nie zostały przekazane wskazanym sposobem i we wskazanej formie, mogą zostać uznane za nieprzekazane, bez uszczerbku dla przepisów ust. 4.

2. Jeżeli w przypadku danej tabeli państwo członkowskie musiałoby przekazać jedynie wartości zerowe, może ono podjąć decyzję o niewypełnianiu tabeli i powiadomienia Komisję, że dana tabela go nie dotyczy. Ten uproszczony sposób przekazywania informacji następuje w tym samym terminie co termin przekazania danej tabeli.

3. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek szczególnych przepisów niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki umożliwiające im przestrzeganie terminów przekazywania informacji określonych w niniejszym rozporządzeniu.

4. Jeżeli państwo członkowskie nie przekaze informacji zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 479/2008 lub niniejszego rozporządzenia lub jeśli przekazane informacje okażą się nieprawdziwe w świetle obiektywnych faktów, którymi dysponuje Komisja, Komisja może zawiesić część lub całość płatności miesięcznych, o których mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, w odniesieniu do sektora wina, dopóki nie zostaną przekazane informacje zgodne z prawdą.

5. Państwa członkowskie zatrzymują informacje dokumentowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez przynajmniej 10 lat winiarskich następujących po roku, w którym zostały one odnotowane.

6. Przekazywanie informacji wymaganych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 357/79 w sprawie badań statystycznych dotyczących obszarów uprawy winorośli ⁽²⁾.

Artykuł 101**Oczywiste błędy**

Wszelkie informacje, stwierdzenia lub wnioski przedkładane państwu członkowskiemu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2008 lub niniejszym rozporządzeniem, w tym wnioski o przyznanie pomocy, mogą zostać skorygowane w dowolnym momencie po ich przedłożeniu w przypadku wystąpienia oczywistych błędów potwierdzonych przez właściwy organ.

Artykuł 102**Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne**

Jeżeli zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2008 lub niniejszym rozporządzeniem ma zostać nałożona sankcja, nie jest ona nakładana w przypadkach działania siły wyższej lub wystąpienia okoliczności nadzwyczajnych w rozumieniu art. 40 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Artykuł 103**Uchylenia i odesłania**

1. Rozporządzenia (WE) nr 1227/2000, (WE) nr 1623/2000, (WE) nr 2729/2000 i (WE) nr 883/2001 tracą moc.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 5.3.1979, s. 124. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

⁽¹⁾ Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56.

Jednakże,

- a) odnośne przepisy ustanowione w rozporządzeniach (WE) nr 1227/2000 i (WE) nr 1623/2000 stosują się nadal o tyle, o ile środki kwalifikowalne zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1493/1999 zostały rozpoczęte lub podjęte przed dniem 1 sierpnia 2008 r.;
- b) tabela 10 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 stosuje się nadal, o ile rozporządzenie w sprawie wykonania rozporządzenia w sprawie oznaczeń na etykietach i prezentacji win przyjęte na podstawie art. 63 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 nie stanowi inaczej;
- c) załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1623/2000 pozostaje w mocy do dnia 31 lipca 2012 r.

2. Odesłania do rozporządzeń uchylonych zgodnie z ust. 1 należy rozumieć jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XXII.

Artykuł 104

Węście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2008 r.

Jednakże art. 2 oraz rozdział III tytułu IV stosują się od dnia 30 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

**Wspólna organizacja rynku wina
Wniosek dotyczący programu wsparcia**Państwo członkowskie ⁽¹⁾:Okres ⁽²⁾: Data złożenia: Numer weryfikacji:Jeśli modyfikacja wymagana przez Komisję/modyfikacja wymagana przez państwo członkowskie ⁽³⁾**A. Opis proponowanych środków oraz ich wymiernych celów**

- a)
- Wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 9 ⁽⁴⁾*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie:

- b)
- Działania promocyjne zgodnie z art. 10*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanego działania:

Wymierne cele:

Pomoc państwa:

- c)
- Restrukturyzacja i przekształcanie winnic zgodnie z art. 11*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanego działania ⁽⁵⁾:

Wymierne cele:

- d)
- Zielone zbiory zgodnie z art. 12*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanego działania:

Wymierne cele:

- e)
- Fundusze wspólnego inwestowania zgodnie z art. 13*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanego działania:

Wymierne cele:

- f)
- Ubezpieczenie zbiorów zgodnie z art. 14*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanego działania:

Wymierne cele:

Pomoc państwa:

⁽¹⁾ Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.⁽²⁾ Lata winiarskie.⁽³⁾ Niepotrzebne skreślić.⁽⁴⁾ Wszystkie artykuły wskazane w niniejszym załączniku odnoszą się do rozporządzenia (WE) nr 479/2008.⁽⁵⁾ W tym wynik bieżących działań prowadzonych zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia.

g) *Inwestycje w przedsiębiorstwie zgodnie z art. 15*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanego działania:

Wymierne cele:

Pomoc państwa:

h) *Destylacja produktów ubocznych zgodnie z art. 16*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Opis proponowanego działania (w tym poziom pomocy):

Wymierne cele:

i) *Destylacja alkoholu spożywczego zgodnie z art. 17*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Długość okresu przejściowego (w latach winiarskich):

Opis proponowanego działania (w tym poziom pomocy):

Wymierne cele:

j) *Destylacja w sytuacji kryzysowej zgodnie z art. 18*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Długość okresu przejściowego (w latach winiarskich):

Opis proponowanego działania (w tym poziom pomocy):

Wymierne cele:

Pomoc państwa:

k) *Stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego zgodnie z art. 19*

Wprowadzone do programu wsparcia: tak/nie, jeśli tak:

Długość okresu przejściowego (w latach winiarskich):

Opis proponowanego działania (w tym poziom pomocy):

Wymierne cele:

B. **Wyniki przeprowadzonych konsultacji:**C. **Ocena wskazująca przewidywane skutki techniczne, gospodarcze, środowiskowe i społeczne ⁽¹⁾:**D. **Harmonogram wdrażania działań:**E. **Ogólne zestawienie finansowe sporządzone w formacie określonym w załączniku II (podać numer weryfikacji)**F. **Kryteria i wskaźniki ilościowe stosowane w celu monitorowania i oceny:**

Kroki podjęte celem zapewnienia właściwego i skutecznego wdrażania programów:

G. **Wskazanie właściwych organów i władz odpowiedzialnych za wdrażanie programu:**

⁽¹⁾ Państwa członkowskie, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008, nie mają obowiązku wypełniania pkt C i F.

ZAŁĄCZNIK II

Zestawienie finansowe dla krajowych programów wsparcia składane po raz pierwszy zgodnie z art. 6 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 479/2008

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie (1):

Dzień przekazania informacji, najpóźniej do **30 czerwca 2008 r.**:

Środki	Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Rok budżetowy					
		2009	2010	2011	2012	2013	Razem
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1-System płatności jednolitych	Artykuł 9						
2-Promocja na rynkach państw trzecich	Artykuł 10						
3a-Restrukturyzacja i przekształcanie winnic	Artykuł 11						
3b-Bieżące plany	Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999						
4-Zielone zbiory	Artykuł 12						
5-Fundusze wspólnego inwestowania	Artykuł 13						
6-Ubezpieczenie zbiorów	Artykuł 14						
7-Inwestycje w przedsiębiorstwie	Artykuł 15						
8-Destylacja produktów ubocznych	Artykuł 16						
9-Destylacja alkoholu spożywczego – wsparcie dla obszaru	Artykuł 17						
10-Destylacja w sytuacji kryzysowej	Artykuł 18 ust. 1						
11-Stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego do wzbogacania	Artykuł 19						
Razem							

W przypadku środków niewprowadzonych do krajowego programu wsparcia należy wpisać „0”

Jeśli dotyczy:

10a-Destylacja w sytuacji kryzysowej – pomoc państwa	Artykuł 18 ust. 5						
--	-------------------	--	--	--	--	--	--

(1) Należy zastosować akronimy wg wskazówek OPOCE.

ZAŁĄCZNIK III

Zestawienie finansowe dla krajowych programów wsparcia składane po raz pierwszy fakultatywnie zgodnie z art. 6 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 479/2008 – uszczegółowione na szczeblu regionalnym

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie (1):

Region:

Dzień przekazania informacji, najpóźniej do 30 czerwca 2008 r.:

Środki	Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Rok budżetowy					Razem
		2009	2010	2011	2012	2013	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1-System płatności jednolitych	Artykuł 9						
2-Promocja na rynkach państw trzecich	Artykuł 10						
3a-Restrukturyzacja i przekształcanie winnic	Artykuł 11						
3b-Bieżące plany	Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999						
4-Zielone zbiory	Artykuł 12						
5-Fundusze wspólnego inwestowania	Artykuł 13						
6-Ubezpieczenie zbiorów	Artykuł 14						
7-Inwestycje w przedsiębiorstwie	Artykuł 15						
8-Destylacja produktów ubocznych	Artykuł 16						
9-Destylacja alkoholu spożywczego – wsparcie dla obszaru	Artykuł 17						
10-Destylacja w sytuacji kryzysowej	Artykuł 18						
11-Stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego do wzbogacania	Artykuł 19						
Razem							

W przypadku środków niewprowadzonych do krajowego programu wsparcia w polach tabeli jako kwotę należy wpisać „0”.

Jeśli dotyczy:

10a-Destylacja w sytuacji kryzysowej – pomoc państwa	Artykuł 18 ust. 5						
--	-------------------	--	--	--	--	--	--

(1) Należy zastosować akronimy wg wskazówek OPOCE.

ZAŁĄCZNIK IV

Korekty do zestawienia finansowego dla krajowych programów wsparcia zgodnie z art. 6 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 479/2008

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie (¹):									
Dzień przekazania informacji (²):			Data poprzedniego przekazania informacji:						
Numer niniejszej zmienionej tabeli:									
Powód: modyfikacja wymagana przez Komisję/modyfikacja wymagana przez państwo członkowskie (³)									
Środki	Rozporządzenie (WE) nr 479/2008		Rok budżetowy						Razem
			2009	2010	2011	2012	2013		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	
1-System płatności jednolitych	Artykuł 9	Kwota przekazana poprzednio							
		Kwota skorygowana							
2-Promocja na rynkach państw trzecich	Artykuł 10	Kwota przekazana poprzednio							
		Kwota skorygowana							
3a-Restrukturyzacja i przekształcanie winnic	Artykuł 11	Kwota przekazana poprzednio							
		Kwota skorygowana							
3b-Bieżące plany	Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999	Kwota przekazana poprzednio							
		Kwota skorygowana							
4-Zielone zbiory	Artykuł 12	Kwota przekazana poprzednio							
		Kwota skorygowana							
5-Fundusze wspólnego inwestowania	Artykuł 13	Kwota przekazana poprzednio							
		Kwota skorygowana							
6-Ubezpieczenie zbiorów	Artykuł 14	Kwota przekazana poprzednio							
		Kwota skorygowana							
7-Inwestycje w przedsiębiorstwie	Artykuł 15	Kwota przekazana poprzednio							
		Kwota skorygowana							
8-Destylacja produktów ubocznych	Artykuł 16	Kwota przekazana poprzednio							
		Kwota skorygowana							

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
9-Destylacja alkoholu spożywczego – wsparcie dla obszaru	Artykuł 17	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
10-Destylacja w sytuacji kryzysowej	Artykuł 18	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
11-Stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego do wzbogacania	Artykuł 19	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						
Razem		Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						

Termin przekazania informacji:

Jeśli dotyczy:

10a-Destylacja w sytuacji kryzysowej – pomoc państwa	Artykuł 18 ust. 5	Kwota przekazana poprzednio						
		Kwota skorygowana						

(¹) Należy zastosować akronimy wg wskazówek OPOCE.

(²) Termin przekazania informacji: 1 marca oraz 30 czerwca.

(³) Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK V

Wspólna organizacja rynku wina
Sprawozdanie na temat programu wsparcia

Państwo członkowskie ⁽¹⁾:Okres ⁽²⁾: Data złożenia: Numer weryfikacji:**A. Ocena ogólna:****B. Warunki i efekty wdrożenia proponowanych środków ⁽³⁾**a) Wsparcie w ramach systemu płatności jednolitych zgodnie z art. 9 ⁽⁴⁾

b) Działania promocyjne zgodnie z art. 10

Warunki wdrażania:

Efekty ⁽⁵⁾:

Pomoc państwa:

c) Restrukturyzacja i przekształcanie winnic zgodnie z art. 11

Warunki wdrażania:

Efekty:

d) Zielone zbiory zgodnie z art. 12

Warunki wdrażania:

Efekty:

e) Fundusze wspólnego inwestowania zgodnie z art. 13

Warunki wdrażania:

Efekty:

f) Ubezpieczenie zbiorów zgodnie z art. 14

Warunki wdrażania:

Efekty:

Pomoc państwa:

g) Inwestycje w przedsiębiorstwie zgodnie z art. 15

Warunki wdrażania:

Efekty:

Pomoc państwa:

⁽¹⁾ Należy zastosować akronim wg wskazówek OPOCE.

⁽²⁾ Lata winiarskie.

⁽³⁾ Należy wypełnić tylko akapity dotyczące działań, które zostały wprowadzone w programie wsparcia.

⁽⁴⁾ Wszystkie artykuły wskazane w niniejszym załączniku odnoszą się do rozporządzenia (WE) nr 479/2008.

⁽⁵⁾ Ocena skutków technicznych, gospodarczych, środowiskowych i społecznych oparta na kryteriach i wskaźnikach ilościowych zdefiniowanych do celów monitoringu i oceny przedłożonego programu.

- h) *Destylacja produktów ubocznych zgodnie z art. 16*
Warunki wdrażania (w tym poziom pomocy):
Efekty:
- i) *Destylacja alkoholu spożywczego zgodnie z art. 17*
Warunki wdrażania (w tym poziom pomocy):
Efekty:
- j) *Destylacja w sytuacji kryzysowej zgodnie z art. 18*
Warunki wdrażania (w tym poziom pomocy):
Efekty:
Pomoc państwa:
- k) *Stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego zgodnie z art. 19*
Warunki wdrażania (w tym poziom pomocy):
Efekty:

C. Wnioski (oraz, w razie potrzeby, przewidywane zmiany)

ZAŁĄCZNIK VI

Zestawienie finansowe dotyczące wdrażania krajowych programów wsparcia zgodnie z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 479/2008

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie (1):							
Dzień przekazania informacji (2):							
Tabela skorygowana: Tak/Nie (3)				Jeśli tak, podać numer:			
Środki	Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Rok budżetowy					
		2009	2010	2011	2012	2013	Razem
		Prognoza/ Wyko- nanie (3)	Prognoza/ Wyko- nanie (3)	Prognoza/ Wyko- nanie (3)	Prognoza/ Wyko- nanie (3)	Prognoza/ Wyko- nanie (3)	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1-System płatności jednolitych	Artykuł 9						
2-Promocja na rynkach państw trzecich	Artykuł 10						
3a-Restrukturyzacja i przekształcanie winnic	Artykuł 11						
3b-Bieżące plany	Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999						
4-Zielone zbiory	Artykuł 12						
5-Fundusze wspólnego inwestowania	Artykuł 13						
6-Ubezpieczenie zbiorów	Artykuł 14						
7-Inwestycje w przedsiębiorstwie	Artykuł 15						
8-Destylacja produktów ubocznych	Artykuł 16						
9-Destylacja alkoholu spożywczego – wsparcie dla obszaru	Artykuł 17						
10-Destylacja w sytuacji kryzysowej	Artykuł 18						
11-Stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego do wzbogacania	Artykuł 19						
Razem							
Jeśli dotyczy:							
10a-Destylacja w sytuacji kryzysowej	Artykuł 18 ust. 5						

(1) Należy zastosować akronimy wg wskazówek OPOCE.

(2) Termin przekazania informacji: przed 1 marca, a po raz pierwszy przed 1 marca 2010 r.

(3) Niepotrzebne skreślić.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
10-Destylacja w sytuacji kryzysowej	Artykuł 18	Zakres pomocy (EUR/% obj./ hl) ⁽⁸⁾											
		Minimalna cena producenta (EUR/% obj./ hl) ⁽⁸⁾											
		mln hl											
		Średnie wsparcie Wspólnoty ⁽⁹⁾											
11-Stosowanie zageszczonego moszczu winogronowego do wzbogacania	Artykuł 19	Zakres pomocy (EUR/% obj./ hl) ⁽⁸⁾											
		mln hl											
		Średnie wsparcie Wspólnoty ⁽⁹⁾											

⁽¹⁾ Należy zastosować akronimy wg wskazówek OPOCE.

⁽²⁾ Termin przekazania informacji: dla prognoz: po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2008 r. , następnie do dnia 1 marca i dnia 30 czerwca każdego roku; dla realizacji: do dnia 1 marca każdego roku (2010 r. po raz pierwszy).

⁽³⁾ Obliczona jako iloraz kwot(y) zadeklarowanych(ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz obszaru rozpatrywanego w niniejszym załączniku.

⁽⁴⁾ Obliczona jako iloraz kwot(y) zadeklarowanych(ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz liczby projektów rozpatrywanych w niniejszym załączniku.

⁽⁵⁾ Obliczona jako iloraz kwot(y) zadeklarowanych(ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz liczby funduszy rozpatrywanych w niniejszym załączniku.

⁽⁶⁾ Obliczona jako iloraz kwot(y) zadeklarowanych(ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz liczby producentów rozpatrywanych w niniejszym załączniku.

⁽⁷⁾ Obliczona jako iloraz kwot(y) zadeklarowanych(ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz liczby przedsiębiorstw rozpatrywanych w niniejszym załączniku.

⁽⁸⁾ Szczegóły należy podać w załącznikach I i V.

⁽⁹⁾ Obliczona jako iloraz kwot(y) zadeklarowanych(ej) w załączniku II (dla prognoz) i w załączniku VI (dla realizacji) oraz liczby hektolitrow rozpatrywanych w niniejszym załączniku.

ZAŁĄCZNIK VIII

Przekazanie informacji ⁽¹⁾ o działaniach promocyjnych zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 479/2008

Państwo członkowskie:

Prognozy/wykonanie ⁽²⁾

Data poprzedniego przekazania informacji:

Numer niniejszej zmienionej tabeli:

Beneficjenci	Kwalifikujące się działanie (art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008)	Opis ⁽⁴⁾	Rynek docelowy	Okres	Kwalifikujące się wydatki (EUR)	w tym wkład Wspólnoty (EUR)	w tym inne wsparcie ze środków publicznych, o ile dotyczy (EUR)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
...							

⁽¹⁾ Według art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008.⁽²⁾ Niepotrzebne skreślić.⁽³⁾ Termin przekazania informacji: dla prognoz: po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2008 r., następnie do dnia 1 marca i dnia 30 czerwca każdego roku; dla realizacji: do dnia 1 marca każdego roku (2010 r. po raz pierwszy).⁽⁴⁾ Włączyć jeśli działanie promocyjne jest organizowane we współpracy z jednym lub większą liczbą państw członkowskich.

ZAŁĄCZNIK VIIIa

Sprawozdanie roczne z kontroli na miejscu przeprowadzonych w zakresie restrukturyzacji i przekształcania winnic zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 479/2008

Państwo członkowskie ⁽¹⁾:

Rok budżetowy:

Dzień przekazania informacji:

Region	Globalnie zatwierdzone działania restrukturyzacyjne i przekształcania		Działania restrukturyzacyjne, których dotyczyło poprzednie karczowanie ⁽²⁾		Kontrola przed karczowaniem ⁽³⁾			Kontrola po restrukturyzacji/przekształceniu		powierzchnia ostatecznie przyjęta po kontroli (ha)	powierzchnia nie przyjęta po kontroli (ha)	odrzucone wnioski o premie (EUR)	sankcje ⁽⁴⁾	
	liczba wniosków	obszar (ha)	liczba	obszar, którego dotyczyło poprzednie karczowanie (ha)	liczba skontrolowanych producentów	skontrolowany obszar (ha)	na miejscu	liczba skontrolowanych producentów	skontrolowany obszar (ha)					
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
1														
2														
...														
Razem dla państwa członkowskiego														

⁽¹⁾ Należy zastosować akronimy wg wskazówek OPOCE.⁽²⁾ Częściowo ujęte w kolumnach 2 i 3.⁽³⁾ W stosownych przypadkach.⁽⁴⁾ W stosownych przypadkach.

Termin przekazania informacji: 1 grudnia każdego roku, a po raz pierwszy 1 grudnia 2009 r.

ZAŁĄCZNIK VIIIb

Sprawozdanie roczne z kontroli na miejscu przeprowadzonych w zakresie zielonych zbiorów zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 479/2008

Państwo członkowskie ⁽¹⁾									
Rok budżetowy:									
Dzień przekazania informacji									
Region	Wnioski zatwierdzone przez państwo członkowskie		Kontrola na miejscu		powierzchnia ostаточно przyjęta po kontroli (ha)	powierzchnia nie przyjęta po kontroli (ha)	odrzuczone wnioski o premie (EUR)	sankcje ⁽²⁾	
	liczba wniosków	obszar (ha)	liczba wniosków	skontrolowany obszar (ha)					
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	
1									
2									
...									
Razem dla państwa członkowskiego									

(1) Należy zastosować akronimy wg wskazówek OPOCE.

(2) W stosownych przypadkach.

Termin przekazania informacji: 1 grudnia każdego roku, a po raz pierwszy 1 grudnia 2009 r.

ZAŁĄCZNIK IX

Dokument V I 1 przewidziany w art. 43 ust. 1

1. Eksporter (nazwa i adres)	WYSTAWIAJĄCY KRAJ TRZECI: V I 1 Nr seryjny: DOKUMENT DLA PRZYWOZU WINA, SOKU WINOGRONOWEGO ORAZ MOSZCZU WINOGRONOWEGO DO WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ	
2. Odbiorca (nazwa i adres)	3. Stempel służb celnych ⁽¹⁾ (tylko do użytku urzędowego WE)	
4. Środek transportu i szczegóły transportu ⁽¹⁾	5. Miejsce rozładunku (jeśli inne niż 2)	
6. Opis produktu przywożonego	7. Ilość w l/hl/kg ⁽²⁾	
	8. Liczba butelek	
9. ZAŚWIADCZENIE Opisany wyżej produkt ⁽³⁾ jest/ ☐ nie jest ☐ przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, jest zgodny z definicjami wspólnotowymi lub kategoriami produktów z winorośli i został wytworzony z zastosowaniem praktyk enologicznych ⁽³⁾ ☐ zalecanych i publikowanych przez OIV/ ☐ zatwierdzonych przez Wspólnotę. Pełna nazwa i adres agencji urzędowej: _____ Miejscowość i data: _____ Podpis, nazwisko i tytuł urzędnika: _____ Stempel: _____		
10. SPRAWOZDANIE Z ANALIZY (zawierające analityczną charakterystykę opisanego wyżej produktu) DLA MOSZCZU WINOGRONOWEGO I SOKU WINOGRONOWEGO — Gęstość: DLA WINA I MOSZCZU WINOGRONOWEGO W TRAKCIE FERMENTACJI — Całkowite stężenie alkoholu: _____ — Rzeczywiste stężenie alkoholu: DLA WSZYSTKICH PRODUKTÓW — Suchy wyciąg ogółem: _____ — Dwutlenek siarki ogółem: — Kwasowość ogółem: _____ — Zawartość kwasu lotnego: _____ — Zawartość kwasu cytrynowego: Pełna nazwa i adres agencji urzędowej: _____ Miejscowość i data: _____ Podpis, nazwisko i stanowisko urzędnika: _____ Stempel: _____		

⁽¹⁾ obowiązkowe tylko dla win korzystających z obniżonej taryfy celnej⁽²⁾ niepotrzebne skreślić⁽³⁾ wstawić „X” w odpowiedniej rubryce

Przypisania (wprowadzenie do wolnego obrotu i wydanie wyciągów)

Ilość	11. Nr oraz data dokumentu celnego dotyczącego zwolnienia do wolnego obrotu oraz wyciągu	12. Pełna nazwa i adres odbiorcy (wyciąg)	13. Stempel właściwego organu
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
14. Pozostałe uwagi			

ZAŁĄCZNIK X

Dokument V I 2 przewidziany w art. 44 ust. 1

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA		WYSTAWIAJĄCE PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE:	
1. Nadawca (nazwa i adres)		V I 2 Nr seryjny:	
2. Odbiorca (nazwa i adres)		WYCIĄG Z DOKUMENTU DLA PRZYWOZU WINA, SOKU WINOGRONOWEGO LUB MOSZCZU WINOGRONOWEGO DO WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ	
3. Wyciąg dokumentu V I 1 Nr: Wydany przez (nazwa kraju trzeciego): Dnia:		4. Wyciąg wyciągu V I 2 Nr: Podstemplowany przez (pełna nazwa i adres urzędu celnego we Wspólnocie): Dnia:	
5. Opis przywożonego produktu		6. Ilość w l/hl/kg ⁽¹⁾	
		7. Liczba butelek	
8. DEKLARACJA NADAWCY ⁽²⁾			
Dokument V I 1 wymieniony w rubryce 3 ☐ / Wyciąg wymieniony w rubryce 4 ☐ został wypełniony w odniesieniu do produktu opisanego powyżej i zawiera:			
☐ ZAŚWIADCZENIE wskazujące, że produkt opisany powyżej jest / ☐ nie jest ☐ przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, jest zgodny z definicjami wspólnotowymi lub kategoriami produktów z winorośli i został wytworzony z zastosowaniem praktyk enologicznych ☐ zalecanych i publikowanych przez OIV/ ☐ zatwierdzonych przez Wspólnotę.			
☐ SPRAWOZDANIE Z ANALIZY wskazujące, że produkt ten posiada następującą charakterystykę analityczną:			
DLA MOSZCZU WINOGRONOWEGO I SOKU WINOGRONOWEGO			
— Gęstość:			
DLA WINA I MOSZCZU WINOGRONOWEGO W TRAKCIE FERMENTACJI			
— Całkowite stężenie alkoholu: — Rzeczywiste stężenie alkoholu:			
DLA WSZYSTKICH PRODUKTÓW			
— Suchy wyciąg ogółem: — Dwutlenek siarki ogółem:			
— Kwasowość ogółem: — Zawartość kwasu lotnego: — Zawartość kwasu cytrynowego:			
☐ POŚWIADCZENIE ⁽³⁾ właściwej agencji rządowej potwierdzające, że:			
— wino, którego dotyczy ten dokument, zostało wyprodukowane w regionie i jest uznane zgodnie z zasadami kraju wytworzenia za posiadające prawo do nazwy pochodzenia wymienionej w rubryce 5.			
— alkohol dodany do wina, które jest przedmiotem niniejszego dokumentu, jest pochodzenia winnego.			
Podpis:			
9. SŁUŻBY CELNE			
Potwierdza się prawdziwość deklaracji		Pełna nazwa urzędu celnego:	
Miejscowość i data:			
Podpis:		Stempel:	

Przypisania (wprowadzenie do wolnego obrotu i wydanie wyciągów)

Ilość	10. Nr i data dokumentu celnego dotyczącego zwolnienia do wolnego obrotu oraz wyciągu	11. Pełna nazwa i adres odbiorcy (wyciąg)	12. Stempel właściwego organu
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
13. Pozostałe uwagi			

ZAŁĄCZNIK XI

Techniczne zasady stosowane dla formularzy V I 1 oraz V I 2, o których mowa w art. 43 i 44**A. Drukowanie formularzy**

1. Rozmiar formularza wynosi w przybliżeniu 210 × 297 mm.
2. Formularze są drukowane w jednym z urzędowych języków Wspólnoty; w przypadku formularzy V I 2 język zastosowany na formularzu określany jest przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym formularz jest stemplowany.

B. Wypełnianie formularzy

Formularze wypełniane są w języku, w którym zostały wydrukowane.

Każdy formularz zawiera numer seryjny przypisany:

- w przypadku formularzy V I 1 przez agencję urzędową podpisującą część „zaświadczenie”,
- w przypadku formularzy V I 2 przez urząd celny, który je stempluje.

1. Eksporter:

- Pełna nazwa i adres w rozpatrywanym kraju trzecim.

2. Odbiorca:

- Pełna nazwa i adres we Wspólnocie.

4. Środek transportu oraz szczegóły transportu:

- Dotyczy wyłącznie transportu wykorzystanego dla dostarczenia do punktu wprowadzenia do WE:
- Środek transportu (statek, samolot itp.); nazwa statku itp.

6. (5 dla V I 2) Opis przywożonego produktu:

- Oznaczenie sprzedaży (np. jak podano na etykiecie, w tym nazwa producenta i obszaru hodowli winorośli; nazwa marki itp.),
- Nazwa kraju pochodzenia (np. „Chile”),
- Nazwa geograficzna, o ile wino kwalifikuje się do takiej nazwy,
- Rzeczywiste objętościowe stężenie alkoholu,
- Kolor produktu (można podać wyłącznie określenia: „czerwone”, „rosé”, „różowe” lub „białe”),
- Kod Nomenklatury Scalonej.

ZAŁĄCZNIK XII

Wykaz państw, o których mowa w art. 43 ust. 2 i art. 45

- Australia.

ZAŁĄCZNIK XIII

Tabela 1

Kary nałożone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 85 ust. 3, art. 86 ust. 4 i art. 87 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008

Państwo członkowskie:

Rok winiarski lub okres:

Dzień przekazania informacji:

Region	Kara nałożona w danym roku winiarskim (*)							
	na mocy prawodawstwa krajowego (o którym mowa w art. 85 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008)		wprowadzona zgodnie z art. 85 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 (kara ma zostać nałożona od dnia 31.12.2008)		zgodnie z art. 86 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 (kara ma zostać nałożona od dnia 1.1.2010)		zgodnie z art. 87(2) rozporządzenia (WE) nr 479/2008	
	EUR	obszar, którego dotyczy (ha)	EUR	obszar, którego dotyczy (ha)	EUR	obszar, którego dotyczy (ha)	EUR	obszar, którego dotyczy (ha)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1								
2								
...								
Razem dla państwa członkowskiego								

(*) W przypadku przekazywania informacji po raz pierwszy, w terminie do dnia 1 marca 2009 r., dane dotyczą okresu od 1.8.2008 do 31.12.2008; w przypadku przekazywania informacji po raz kolejny dane dotyczą zawsze roku poprzedzającego.

Termin przekazania informacji: 1 marca.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 58 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 2

Wstępna informacja na temat obszarów obsadzonych bez odpowiednich praw do sadzenia po dniu 31 sierpnia 1998 r.

Państwo członkowskie:

Dzień przekazania informacji:

Region	Obszar obsadzony bez odpowiednich praw do sadzenia po dniu 31.8.1998	
	wykryto w okresie od 1.9.1998 do 31.7.2008 (ha)	wykarczowano w okresie od 1.9.1998 do 31.7.2008 (ha)
(1)	(2)	(3)
1		
2		
3		
...		
Razem dla państwa członkowskiego		

Termin przekazania informacji: 1 marca 2009 r.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 85 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz art. 58 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 3

Coroczna informacja na temat obszarów obsadzonych bez odpowiednich praw do sadzenia po dniu 31 sierpnia 1998 r.

Państwo członkowskie:

Rok winiarski lub okres:

Dzień przekazania informacji:

Region	Obszar obsadzony bez odpowiednich praw do sadzenia po 31.8.1998				
	wykrzyto w danym roku winiarskim (*) (ha)	wykarzowano w danym roku winiarskim (*) (ha)	obszar, którego dotyczy destylacja (ha)	ilość wina poddanego destylacji w danym roku winiarskim (*) (hl)	obszar zielonych zbiorów (ha)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1					
2					
3					
...					
Razem dla państwa członkowskiego					

(*) W przypadku przekazywania informacji po raz pierwszy, w terminie do dnia 1 marca 2009 r., dane dotyczą okresu od 1.8.2008 do 31.12.2008; w przypadku przekazywania informacji po raz kolejny dane dotyczą zawsze roku poprzedzającego.

Termin przekazania informacji: 1 marca.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 85 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz art. 58 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 4

Wstępna informacja na temat obszarów obsadzonych bez odpowiednich praw do sadzenia przed dniem 1 września 1998 r.

Państwo członkowskie:

Rok winiarski: 2007/2008

Dzień przekazania informacji:

Region	Obszar obsadzony bez odpowiednich praw do sadzenia przed 1.9.1998		
	zwrócono się o uregulowanie sytuacji prawnej w okresie od 1.8.2007 do 31.7.2008 (ha)	uregulowano sytuację prawną w okresie od 1.8.2007 do 31.7.2008 zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 (ha)	państwo członkowskie odmówiło uregulowania sytuacji prawnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w okresie od 1.8.2007 do 31.7.2008 (ha)
(1)	(2)	(3)	(4)
1			
2			
3			
...			
Razem dla państwa członkowskiego			

Termin przekazania informacji: 1 marca 2009 r.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 86 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz art. 58 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 5

Informacja na temat nowych przypadków uregulowania sytuacji prawnej zgodnie z art. 86 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 dla obszarów obsadzonych bez odpowiednich praw do sadzenia przed dniem 1 września 1998 r.

Państwo członkowskie:

Okres: 1.8.2008 do 31.12.2008

Dzień przekazania informacji:

Region	Obszar obsadzony bez odpowiednich praw do sadzenia przed 1.9.1998					
	sytuacja prawna uregulowana w okresie od 1.8.2008 do 31.12.2008 (ha)	opłaty uiszczone w okresie od 1.8.2008 do 31.12.2008 (EUR)	średnia wartość prawa do sadzenia wykorzystana do obliczenia opłaty (EUR/ha)	obszar, którego dotyczy destylacja (ha)	ilość wina poddanego destylacji w okresie od 1.8.2008 do 31.12.2008 (hl)	obszar zielonych zbiorów (ha)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1						
2						
3						
...						
Razem dla państwa członkowskiego						

Termin przekazania informacji: 1 marca 2009 r.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 86 ust. 5 i art. 87 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz art. 58 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 6

Informacja na temat nowych przypadków uregulowania sytuacji prawnej zgodnie z art. 86 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 dla obszarów obsadzonych bez odpowiednich praw do sadzenia przed dniem 1 września 1998 r.

Państwo członkowskie:

Okres: 1.1.2009 do 31.12.2009

Dzień przekazania informacji:

Region	Obszar obsadzony bez odpowiednich praw do sadzenia przed 1.9.1998					
	sytuacja prawna uregulowana w okresie od 1.1.2009 do 31.12.2009 (ha)	opłaty uiszczone w okresie od 1.1.2009 do 31.12.2009 (EUR)	średnia wartość prawa do sadzenia wykorzystana do obliczenia opłaty (EUR/ha)	obszar, którego dotyczy destylacja (ha)	ilość wina poddanego destylacji w okresie od 1.1.2009 do 31.12.2009 (hl)	obszar zielonych zbiorów (ha)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1						
2						
3						
...						
Razem dla państwa członkowskiego						

Termin przekazania informacji: 1 marca 2010 r.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 86 ust. 5 i art. 87 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz art. 58 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 7

Coroczna informacja na temat obszarów obsadzonych bez odpowiednich praw do sadzenia przed dniem 1 września 1998 r.

Państwo członkowskie:

Rok winiarski lub okres:

Dzień przekazania informacji:

Region	Obszar obsadzony bez odpowiednich praw do sadzenia przed 1.9.1998				
	sytuacja prawna nie została uregulowana do dnia 31.12.2009 (ha)	wykarczowano w danym roku winiarskim (*) (rozporządzenie (WE) nr 479/2008 art. 86 ust. 4) (ha)	obszar, którego dotyczy destylacja (ha)	ilość wina poddanego destylacji w danym roku winiarskim (*) (hl)	obszar zielonych zbiorów (ha)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1					
2					
3					
...					
Razem dla państwa członkowskiego					

(*) W przypadku przekazywania informacji po raz pierwszy, w terminie do dnia 1 marca 2011 r., dane dotyczą okresu od 1.1.2010 do 31.7.2010; w przypadku przekazywania informacji po raz kolejny dane dotyczą zawsze roku poprzedzającego.

Termin przekazania informacji: 1 marca, począwszy od 2011 r.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 86 ust. 5 i art. 87 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz art. 58 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 8

Obszar, dla którego przyznano nowe prawa do sadzenia

Państwo członkowskie:

Rok winiarski:

Dzień przekazania informacji:

Region	Obszar (ha)					
	obowiązkowy zakup	konsolidacja gruntów	prace doświadczalne	szkółki szczepów	spożycie przez rodzinę producenta	Razem
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1						
2						
3						
...						
Razem dla państwa członkowskiego						

Termin przekazania informacji: 1 marca, począwszy od 2009 r.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 61 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 9

Przenoszenie praw do sadzenia do/z rezerw

Państwo członkowskie:

Rok winiarski:

Dzień przekazania informacji:

Region	Prawa do sadzenia przekazane do rezerwy		Prawa do sadzenia udzielone z rezerwy	
	obszar, którego dotyczy (ha)	kwota zapłacona za prawa do sadzenia (EUR)	obszar, którego dotyczy (ha)	kwota zapłacona za prawa do sadzenia (EUR)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1				
2				
3				
...				
Razem dla państwa członkowskiego				

Termin przekazania informacji: 1 marca, począwszy od 2009 r.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 65 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 10
Kwalifikujące się wnioski o premię za karczowanie

Państwo członkowskie:													
Rok winiarski:													
Dzień przekazania informacji:													
Kryteria, o których mowa w art. 102 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 479/2008:													
Region	(1)	(2)	Zakres zbiorów (hl/ha)								(10)		
			(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	> 160			
1	obszar (ha)												
	premia	budżet UE (EUR)											
		środki krajowe	EUR										
2	obszar (ha)												
	premia	budżet UE (EUR)											
		środki krajowe	EUR										
...	obszar (ha)												
	premia	budżet UE (EUR)											
		środki krajowe	EUR										
Razem dla państwa członkowskiego	obszar (ha)												
	premia	budżet UE (EUR)											
		środki krajowe	EUR										

Termin przekazania informacji: 15 października każdego roku (w 2008, 2009 i 2010 r.).

Informacje przekazywane zgodnie z art. 102 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz art. 71 ust. 2 i art. 73 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 12
Obszary wykarczowane, dla których przyznano premię w poprzednim roku winiarskim

Państwo członkowskie:												
Rok winiarski:												
Dzień przekazania informacji:												
Opis sposobu udzielenia pierwszeństwa producentom z obszarów niekwalifikujących się lub zadeklarowanych jako takie zgodnie z art. 104 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 479/2008:												
Region	(1)	(2)	Zakres zbiorów (hl/ha)									
			≤ 20	> 20 i ≤ 30	> 30 i ≤ 40	> 40 i ≤ 50	> 50 i ≤ 90	> 90 i ≤ 130	> 130 i ≤ 160	> 160		
1	obszar (ha)	budżet UE (EUR)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)		
			premia	środkie krajowe	EUR	EUR/ha						
2	obszar (ha)	budżet UE (EUR)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)		
			premia	środkie krajowe	EUR	EUR/ha						
...	obszar (ha)	budżet UE (EUR)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)		
			premia	środkie krajowe	EUR	EUR/ha						
Razem dla państwa członkowskiego	obszar (ha)	budżet UE (EUR)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)		
			premia	środkie krajowe	EUR	EUR/ha						

Termin przekazania informacji: 1 grudnia każdego roku (w 2009, 2010 i 2011 r.).

Informacje przekazywane zgodnie z art. 102 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz art. 68 ust. 2 i art. 73 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 13
Coroczne sprawozdanie z kontroli dotyczącej karczowania

Państwo członkowskie:													
Rok winiarski:													
Dzień przekazania informacji:													
Region	Liczba producentów przyjętych do programu karczowania	Kontrola przed karczowaniem				Kontrola po karczowaniu				powierzchnia ostatecznie przyjęta po kontroli (ha)	powierzchnia nie przyjęta po kontroli (ha)	odrzuczone wnioski o premie (EUR)	
		administracyjna		na miejscu		na miejscu		teledetekcja					
(1)	(2)	liczba skontrolowanych producentów	skontrolowany obszar (ha)	liczba skontrolowanych producentów	skontrolowany obszar (ha)	liczba skontrolowanych producentów	skontrolowany obszar (ha)	liczba skontrolowanych producentów	skontrolowany obszar (ha)	(10)	(11)	(12)	(13)
1		(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)				
2													
...													
Razem dla państwa członkowskiego													

Termin przekazania informacji: 1 grudnia każdego roku (w 2009, 2010 i 2011 r.).

Informacje przekazywane zgodnie z art. 73 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 14

Wykaz obszarów uprawy winorośli

Państwo członkowskie:

Rok winiarski:

Dzień przekazania informacji:

Region	Obszar rzeczywiście obsadzony (ha)				Razem
	wino z chronioną nazwą pochodzenia (CHNP) (*)	wino z chronionym oznaczeniem geograficznym (CHOG) (*)	suma cząstkowa dla win z CHNP/CHOG (*)	wina bez nazwy pochodzenia/bez oznaczenia geograficznego (*)	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1					
2					
3					
...					
Razem dla państwa członkowskiego					

(*) W przypadku przekazywania informacji po raz pierwszy, w terminie do dnia 1 marca 2009 r., nagłówki tych kolumn powinny mieć następujące brzmienie: wina gatunkowe psr/wina stołowe określone oznaczeniem geograficznym/suma cząstkowa dla win gatunkowych psr i win stołowych określonych oznaczeniem geograficznym/wina stołowe (bez oznaczenia geograficznego). Państwa członkowskie, które nie mogą dokonać rozróżnienia między obszarem uprawy winorośli do produkcji win stołowych z oznaczeniem geograficznym i do produkcji win stołowych bez oznaczenia geograficznego w tym momencie, mogą przesłać jedną wartość dla wszystkich win stołowych dla roku winiarskiego 2007/2008, gdy przekazują informacje za pierwszym razem, lecz najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. powinny przesłać zaktualizowaną tabelę z uwzględnieniem podziału na te dwie kategorie wina stołowego.

Termin przekazania informacji: 1 marca, począwszy od 2009 r.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 i art. 74 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 15

Wykaz praw do sadzenia

Państwo członkowskie:					
Rok winiarski:					
Dzień przekazania informacji:					
	Obszar (ha)				
	wino z chronioną nazwą pochodzenia (CHNP) (*)	wino z chronionym oznaczeniem geograficznym (CHOG) (*)	suma cząstkowa dla win z CHNP/CHOG (*)	wina bez nazwy pochodzenia/bez oznaczenia geograficznego (*)	Razem
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Obszar rzeczywiście obsadzony winoroślą					
Prawa do sadzenia przyznane producentom, lecz jeszcze nie wykorzystane					
Prawa do ponownego sadzenia znajdujące się w posiadaniu producentów					
Prawa do sadzenia znajdujące się w rezerwie					
Razem potencjał produkcyjny					

(*) W przypadku przekazywania informacji po raz pierwszy, w terminie do dnia 1 marca 2009 r., nagłówki tych kolumn powinny mieć następujące brzmienie: wina gatunkowe psr/wina stołowe określone oznaczeniem geograficznym/suma cząstkowa dla win gatunkowych psr i win stołowych określonych oznaczeniem geograficznym/wina stołowe (bez oznaczenia geograficznego). Państwa członkowskie, które nie mogą dokonać rozróżnienia między obszarem uprawy winorośli do produkcji win stołowych z oznaczeniem geograficznym i do produkcji win stołowych bez oznaczenia geograficznego w tym momencie, mogą przesłać jedną wartość dla wszystkich win stołowych dla roku winiarskiego 2007/2008, gdy przekazują informacje za pierwszym razem, lecz najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. powinny przesłać zaktualizowaną tabelę z uwzględnieniem podziału na te dwie kategorie wina stołowego.

Termin przekazania informacji: 1 marca, począwszy od 2009 r.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 i art. 74 niniejszego rozporządzenia.

Tabela 16

Wykaz głównych odmian winorośli

Państwo członkowskie:		
Rok winiarski:		
Dzień przekazania informacji:		
Odmiana	Obszar rzeczywiście obsadzony (ha)	Udział (%)
(1)	(2)	(3)
1		
2		
3		
...		
Pozostałe		
Razem		

Termin przekazania informacji: 1 marca, począwszy od 2009 r.

Informacje przekazywane zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 i art. 74 niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK XIV

Obszary uznane za niekwalifikujące się do programu karczowania zgodnie z art. 104 ust. 4 do 6 rozporządzenia (WE) nr 479/2008

Państwo członkowskie:

Rok winiarski:

Dzień przekazania informacji:

	Nazwa niekwalifikującego się regionu	Orientacyjna wielkość tego regionu (ha)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)	(4)
Tereny górskie	1		
	2		
	...		
Strome zbocza	1		
	2		
	...		
Obszary, w których występuje zagrożenie dla środowiska	1		
	2		
	...		
Wyspy Morza Egejskiego i greckie Wyspy Jońskie	1		
	2		
	...		

Termin przekazania informacji: 1 sierpnia każdego roku (w 2008, 2009 i 2010 r.).

Informacje, o których mowa w art. 104 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 oraz w art. 68 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK XV

Poziom premii przewidzianej w art. 98 rozporządzenia (WE) nr 479/2008

Dotychczasowe zbiory z hektara (hl)	Premia (EUR/ha)		
	wnioski zatwierdzone w 2008/2009	wnioski zatwierdzone w 2009/2010	wnioski zatwierdzone w 2010/2011
(1)	(2)	(3)	(4)
≤20	1 740	1 595	1 450
>20 i ≤30	4 080	3 740	3 400
>30 i ≤40	5 040	4 620	4 200
>40 i ≤50	5 520	5 060	4 600
>50 i ≤90	7 560	6 930	6 300
>90 i ≤130	10 320	9 460	8 600
>130 i ≤160	13 320	12 210	11 100
>160	14 760	13 530	12 300

ZAŁĄCZNIK XVI

Instrukcje do pobierania próbek ze świeżych winogron i przetwarzania ich na wino w celu przeprowadzenia analizy metodą izotopową, o której mowa w art. 88 ust. 1

I. POBIERANIE PRÓBEK Z WINOGRON

A. Każda próbka musi składać się przynajmniej z 10 kg dojrzałych winogron tej samej odmiany. Muszą one być pobrane w zastanych warunkach. Pobieranie próbek musi nastąpić w okresie, gdy na działce odbywa się zbiór. Zebrane winogrona muszą być reprezentatywne dla całej działki. Próbki ze świeżych winogron lub w formie moszczu winogronowego mogą być przechowywane w formie mrożonej aż do dalszego zastosowania. Wyłącznie w przypadku gdy przewidziany jest pomiar tlenu-18 w wodzie w moszczu, podwielokrotność moszczu może zostać pobrana osobno oraz przechowana po wytlóczeniu całej próbki winogron.

B. Po pobraniu próbek sporządza się kartę opisu. Karta ta musi składać się z pierwszej części dotyczącej pobierania próbek z winogron i drugiej części dotyczącej winifikacji. Musi ona być przechowywana wraz z próbką i towarzyszyć jej podczas całego transportu. Musi być uaktualniana poprzez wprowadzanie danych o każdej operacji, jakiej próbka jest poddawana. Karta opisu dotycząca pobierania próbek jest sporządzona zgodnie z częścią I kwestionariusza zamieszczonego w załączniku XVIII.

II. WINIFIKACJA

A. Winifikacja musi być przeprowadzana przez właściwy organ lub departament uprawniony do tego celu przez ten organ, jeżeli to możliwe w warunkach porównywalnych z warunkami naturalnymi panującymi w obszarze produkcyjnym, dla którego dana próbka jest reprezentatywna. Wynikiem winifikacji musi być całkowita zamiana cukru na alkohol, tj. na mniej niż 2 g/l cukru resztkowego. Jednakże w niektórych przypadkach, np. w celu zapewnienia lepszej reprezentatywności, przyjęte mogą zostać większe ilości cukru resztkowego. Jak tylko wino się sklaruje i ustabilizuje za pomocą SO₂, należy je umieścić w butelkach o pojemności 750 ml i opatrzyć etykietami.

B. Karta opisu do celów winifikacji sporządzana jest zgodnie z częścią II kwestionariusza zamieszczonego w załączniku XVIII.

ZAŁĄCZNIK XVII

**Liczba próbek do pobrania przez państwa członkowskie każdego roku do celów banku danych analitycznych,
o którym mowa w art. 88 ust. 3**

- 30 próbek w Bułgarii,
 - 20 próbek w Republice Czeskiej,
 - 200 próbek w Niemczech,
 - 50 próbek w Grecji,
 - 200 próbek w Hiszpanii,
 - 400 próbek we Francji,
 - 400 próbek we Włoszech,
 - 10 próbek na Cyprze,
 - 4 próbki w Luksemburgu,
 - 50 próbek na Węgrzech,
 - 4 próbki na Malcie,
 - 50 próbek w Austrii,
 - 50 próbek w Portugalii,
 - 70 próbek w Rumunii,
 - 20 próbek w Słowenii,
 - 15 próbek w Słowacji,
 - 4 próbki w Zjednoczonym Królestwie.
-

ZAŁĄCZNIK XVIII

Kwestionariusz pobierania i winifikacji próbek winogron przeznaczonych do analizy metodami izotopowymi, o którym mowa w art. 88 ust. 5

Metody analityczne oraz sposób wyrażania wyników (jednostki), którymi należy się posłużyć, zostały opisane w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 (można posłużyć się ich odpowiednikami stosowanymi przez laboratoria biorące udział w analizie).

CZĘŚĆ I

1. *Informacje ogólne*

- 1.1. Numer próbki:
- 1.2. Nazwisko i funkcja urzędnika lub osoby upoważnionej, która pobrała próbkę:
- 1.3. Nazwa i adres właściwego organu odpowiedzialnego za pobranie próbki:
- 1.4. Nazwa i adres właściwego organu odpowiedzialnego za winifikację i wysyłkę próbki, jeżeli inny niż określony w pkt 1.3:

2. *Ogólny opis próbek*

- 2.1. Pochodzenie (kraj, region):
- 2.2. Rok zbiorów:
- 2.3. Odmiana winorośli:
- 2.4. Kolor winogron:

3. *Opis winnicy*

- 3.1. Nazwisko i adres osoby uprawiającej działkę:
- 3.2. Lokalizacja działki:
 - wioska wina:
 - lokalizacja:
 - numer katastralny:
 - szerokość i długość geograficzna:
- 3.3. Rodzaj gleby (np. wapienna, gliniasta, wapienno-gliniasta, piaskowa):
- 3.4. Położenie (np. stok, równina, wystawiona na słońce):
- 3.5. Liczba winorośli na 1 ha:
- 3.6. Przybliżony wiek winnicy (mniej niż 10 lat, między 10 a 25 lat, ponad 25 lat):
- 3.7. Wysokość nad poziomem morza:
- 3.8. Metoda uprawy i przycinania:
- 3.9. Rodzaj wina, na które winogrona są normalnie przetwarzane (zob. definicje rozporządzenia (WE) nr 479/2008, załącznik IV):

4. *Właściwości zbioru i moszczu*

- 4.1. Szacunkowa wydajność z 1 ha dla działki, na której odbył się zbiór (kg/ha):
- 4.2. Stan zdrowia winogron (np. zdrowe, zgniłe), z wyszczególnieniem, czy winogrona były suche, czy wilgotne w momencie pobrania próbki:
- 4.3. Data pobrania próbki:

5. *Warunki pogodowe poprzedzające zbiór*

- 5.1. Opady w ciągu 10 dni poprzedzających zbiór: tak/nie. Jeśli tak, podać dodatkowe informacje, o ile dostępne:

6. *Nawadnianie winnic*

Jeśli zbiory były nawadniane, data ostatniego podlewania:

(Pieczęć właściwego organu odpowiedzialnego za pobranie próbki oraz nazwisko, stanowisko i podpis urzędnika pobierającego próbkę)

CZĘŚĆ II

1. *Mikrowinifikacja*

1.1. Waga próbki winogron, w kg:

1.2. Metoda wytlaczenia:

1.3. Ilość otrzymanego moszczu:

1.4. Właściwości moszczu:

— zawartość cukru wyrażona w g/l przy pomocy refraktometrii:

— całkowita kwasowość wyrażona w g/l kwasu winowego (fakultatywnie):

1.5. Metoda obróbki moszczu (np. osadzanie, wirowanie):

1.6. Fermentacja drożdżowa (odmiana zastosowanych drożdży). Wskazać, czy nastąpiła spontaniczna fermentacja:

1.7. Temperatura podczas fermentacji:

1.8. Metoda zastosowania do określenia końca fermentacji:

1.9. Metoda obróbki wina (np. rozlewanie):

1.10. Dodanie dwutlenku siarki w mg/l:

1.11. Analiza otrzymanego wina:

— rzeczywiste stężenie alkoholu w % obj.:

— całkowity suchy wyciąg:

— redukcja cukrów wyrażona w g/l cukru inwertowanego:

2. *Tabela chronologiczna winifikacji próbki*

Data:

— pobrania próbki: (taka sama, jak data zbioru, część I pkt 4.3)

— wytłoczenia:

— rozpoczęcia fermentacji:

— zakończenia fermentacji:

— butelkowania:

Data wypełnienia części II:

(Pieczęć właściwego organu, który przeprowadził winifikację oraz podpis właściwego urzędnika tego organu)

ZAŁĄCZNIK XIX

SPRAWOZDANIE Z ANALIZY

Próbki wina i produktów winiarskich zbadane przy zastosowaniu metody izotopowej, o której mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 479/2008 w celu wpisania do banku danych analiz izotopowych WCB

I. INFORMACJE OGÓLNE

1. Kraj:
2. Numer próbki:
3. Rok:
4. Odmiana winorośli:
5. Klasa wina:
6. Region/obszar:
7. Nazwa, adres, numer telefonu i faksu oraz adres e-mail laboratorium odpowiedzialnego za wyniki:
8. Próbką do analizy kontrolnej przez WCB: tak/nie:

II. METODY I WYNIKI

1. *Wino (przeniesione z załącznika XVIII)*
 - 1.1. Stężenie alkoholu w objętości: % obj.
 - 1.2. Całkowity suchy wyciąg: g/l
 - 1.3. Redukcja cukrów: g/l
 - 1.4. Całkowita kwasowość wyrażona jako kwas winowy: g/l
 - 1.5. Całkowity dwutlenek siarki: mg/l
2. *Destylacja wina na SNIF-NMR*
 - 2.1. Opis urządzenia do destylacji:
 - 2.2. Objętość destylowanego wina/waga otrzymanego destylatu:
3. *Analiza destylatu*
 - 3.1. Alkohol w destylacie % (m/m):
4. *Wyniki korelacji izotopu deuteru etanolu mierzonego przy zastosowaniu magnetycznego rezonansu jądrowego (MRJ)*
 - 4.1. $(D/H)_I =$ ppm
 - 4.2. $(D/H)_{II} =$ ppm
 - 4.3. „R”=
5. *Parametry MRJ*

Obserwowana częstotliwość:
6. *Wyniki korelacji izotopowej wina $^{18}O/^{16}O$*

$\delta^{18}O$ [‰] = ‰ V. SMOW — SLAP
7. *Wyniki korelacji izotopowej moszczu $^{18}O/^{16}O$ (gdzie stosowne)*

$\delta^{18}O$ [‰] = ‰ V. SMOW — SLAP
8. *Wyniki korelacji izotopowej winnego alkoholu etylowego $^{13}C/^{12}C$*

$\delta^{13}C$ [‰] = ‰ V-PDB.

ZAŁĄCZNIK XX

Pobieranie próbek w ramach współpracy między organami kontroli, o czym mowa w art. 92

1. Jeżeli próbki wina, moszczu winogronowego lub innego ciekłego produktu winiarskiego są pobierane w ramach współpracy między organami kontrolnymi, właściwy organ gwarantuje, że:

- w przypadku produktów w pojemnikach o pojemności nie większej niż 60 litrów zmagazynowanych w jednej partii, próbki są reprezentatywne dla całej partii,
- w przypadku produktów w pojemnikach o nominalnej pojemności powyżej 60 litrów, próbki są reprezentatywne dla zawartości pojemnika, z którego są pobierane.

2. Próbki są pobierane poprzez wlanie danego produktu do przynajmniej pięciu czystych pojemników, każdy o nominalnej pojemności nie mniejszej niż 750 ml. W przypadku produktów określonych w ust. 1 tiret pierwsze pobieranie próbek może również przybrać formę wybrania przynajmniej pięciu pojemników o pojemności nominalnej nie mniejszej niż 750 ml z badanej partii.

Jeżeli próbki wina mają być badane z zastosowaniem metody magnetycznego rezonansu jądrowego deuteru, są one umieszczane w pojemnikach o nominalnej pojemności 250 ml lub nawet 50 ml, jeśli mają być przesłane z jednego laboratorium analitycznego do drugiego.

Próbki są pobierane, zamykane, gdy jest to właściwe, a następnie pieczętowane w obecności przedstawiciela przedsiębiorstwa, w którym próbka jest pobierana lub przedstawiciela przewoźnika, jeżeli próbka jest pobierana w trakcie transportu. Jeżeli nie jest obecny żaden przedstawiciel, sprawozdanie określone w ust. 4 podaje ten fakt.

Każda próbka zamknięta jest szczelnym, nienadającym się do ponownego zastosowania zamknięciem.

3. Każda próbka opatrzona jest etykietą zgodną z załącznikiem XXI część A.

Jeśli pojemnik jest zbyt mały, by można było przykleić do niego zalecaną etykietę, pojemnik jest oznaczany nieusuwalnym numerem, a wymagana informacja umieszczana jest na osobnej karcie.

Od przedstawiciela przedsiębiorstwa, w którym pobierana jest próbka, lub przedstawiciela przewoźnika, wymaga się podpisania etykiety lub, gdy ma to zastosowanie, karty.

4. Urzędnik właściwego organu upoważniony do pobierania próbek sporządza pisemne sprawozdanie, w którym odnotowuje wszelkie uwagi, jakie uzna za ważne dla oceny próbek. W sprawozdaniu, gdy jest to niezbędne, podaje wszelkie oświadczenia przedstawiciela przewoźnika lub przedstawiciela przedsiębiorstwa, w którym pobrano próbkę, a także wymaga złożenia na nim podpisu tegoż przedstawiciela. Również podaje ilość produktu, z którego pobrano próbkę. Jeśli złożenie podpisów wspomnianych wyżej i w ust. 3 akapit trzeci zostanie mu odmówione, powinien zamieścić odpowiednią adnotację w sprawozdaniu.

5. Każdorazowo, gdy pobierane są próbki, jedna z nich pozostaje jako próbka kontrolna w przedsiębiorstwie, w którym została pobrana, a druga – w siedzibie właściwego organu, którego urzędnik pobrał próbki. Trzy próbki są przesyłane do laboratorium urzędowego, które wykonuje badania analityczne i organoleptyczne. W nim jedna z tych próbek zostaje poddana analizie. Kolejne są przechowywane jako próbki kontrolne. Próbki kontrolne są przechowywane przez co najmniej 3 lata od ich pobrania.

6. Partie próbek opatrzone są na zewnętrznym opakowaniu czerwoną etykietą zgodną z wzorcem zamieszczonym w załączniku XXI część B. Wymiary etykiety są następujące: 50 mm × 25 mm.

Wysyłając próbki, właściwy organ państwa członkowskiego, z którego próbki są wysyłane, przystawia swoją pieczęć częściowo na zewnętrznym opakowaniu, częściowo na czerwonej etykiecie.

ZAŁĄCZNIK XXI

A. Etykieta opisująca próbkę, zgodnie z załącznikiem XX ust. 3

1. Wymagane informacje:

- a) nazwa i adres, z podaniem państwa członkowskiego, numer telefonu i faksu oraz adres e-mail właściwego organu, na którego prośbę pobrano próbkę;
- b) numer seryjny próbki;
- c) data pobrania próbki;
- d) nazwisko urzędnika właściwego organu uprawnionego do pobrania próbki;
- e) nazwa i adres, numer telefonu i faksu oraz adres e-mail zakładu, w którym pobrano próbkę;
- f) identyfikator pojemnika, z którego pobrano próbkę (np. numer pojemnika, numer partii butelek itp.);
- g) opis produktu, z podaniem obszaru produkcyjnego, roku zbioru, rzeczywistego lub potencjalnego stężenia alkoholu oraz, jeżeli jest to możliwe, odmiany winorośli;
- h) wyrazy: „Rezerwowa próbka kontrolna może być zbadana jedynie przez laboratorium upoważnione do wykonywania analiz kontrolnych. Przerwanie pieczęci stanowi wykroczenie podlegające karze.”

2. Uwagi:

3. Minimalny rozmiar: 100 mm × 100 mm.

B. Wzór czerwonej etykiety opisanej w załączniku XX ust. 6:

WSPÓLNOTY EUROPEJSKIE

Produkty przeznaczone do badań analitycznych i organoleptycznych na mocy rozporządzenia (WE) nr 555/2008

ZAŁĄCZNIK XXII

Tabele korelacji, o których mowa w art. 103 ust. 2

1. Rozporządzenie (WE) nr 1227/2000

Rozporządzenie (WE) nr 1227/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 3	Artykuły 60 i 61
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 62
Artykuł 4 ust. 2 – ust. 7	Artykuł 63
Artykuł 4 ust. 8	Artykuł 64
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 65 ust. 1
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 64
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 65 ust. 2
Artykuł 5 ust. 5	Artykuł 65 ust. 3
Artykuł 5 ust. 6	Artykuł 65 ust. 4
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 70 ust. 1

2. Rozporządzenie (WE) nr 1623/2000

Rozporządzenie (WE) nr 1623/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 12	Artykuł 32
Artykuł 13	Artykuł 33
Artykuł 14a ust. 1	Artykuł 34
Artykuł 46 ust. 2	Artykuł 21 ust. 3
Artykuł 50 ust. 2	Artykuł 22

3. Rozporządzenie (WE) nr 2729/2000

Rozporządzenie (WE) nr 2729/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 76 lit. d)
Artykuł 2 ust. 4	Artykuł 76 lit. e)
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 82 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 82 ust. 2
Artykuł 4	Artykuł 83
Artykuł 5	Artykuł 81
Artykuł 7	Artykuł 84
Artykuł 8	Artykuł 85
Artykuł 9	Artykuł 86
Artykuł 10	Artykuł 87
Artykuł 11	Artykuł 88
Artykuł 12	Artykuł 89
Artykuł 13	Artykuł 90
Artykuł 14	Artykuł 91
Artykuł 15	Artykuł 92
Artykuł 16	Artykuł 93
Artykuł 17	Artykuł 94
Artykuł 19	Artykuł 95

4. Rozporządzenie (WE) nr 883/2001

Rozporządzenie (WE) nr 883/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 14 ust. 1	Artykuł 39 ust. 1
Artykuł 20	Artykuł 40
Artykuł 21	Artykuł 41
Artykuł 22	Artykuł 42
Artykuł 24	Artykuł 43
Artykuł 25	Artykuł 44
Artykuł 26	Artykuł 45
Artykuł 27 ust. 1	Artykuł 46
Artykuł 28	Artykuł 47
Artykuł 29	Artykuł 48
Artykuł 30	Artykuł 49
Artykuł 31 ust. 2	Artykuł 51
Artykuł 32	Artykuł 50
Artykuł 34a	Artykuł 52